

Fremsat den 28. februar 2024 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, lov om produkter og markedsovervågning, elsikkerhedsloven og lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester¹⁾

(Indskrænkning af anvendelsesperioden for fyrværkeri, ændring af sanktioner og kontrolbeføjelser m.v. på Sikkerhedsstyrelsens område og ændring af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, m.v.)

§ 1

I lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019, som ændret ved § 44 i lov nr. 799 af 9. juni 2020 og § 4 i lov nr. 782 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, ændres »i perioden 27. december – 1. januar« til: »den 31. december og den 1. januar«.

2. I § 3, nr. 4, indsættes efter »18 år af fyrværkeri«: »og andre pyrotekniske artikler«.

3. I § 7, stk. 1, nr. 2, ændres »1-4, eller« til: »1 eller 2,«.

4. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) sælger eller anvender fyrværkeri beregnet til forbrugere i strid med § 2, stk. 3 eller 4, eller«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

§ 2

I lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som ændret ved § 1 i lov nr. 782 af 4. maj 2021 og § 2 i lov nr. 2396 af 14. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 41 og 42:

»41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maskiner.

42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om produktsikkerhed i almindelighed.«

2. I § 3 ændres »nr. 2-40« til: »nr. 2-41«.

3. I § 4, nr. 5, ændres »nr. 25-40« til: »nr. 25-42«.

4. I § 9 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Kontrolmyndigheden kan føre kontrol med en erhvervsdrivendes procedurer for at sikre, at et produkt er i overensstemmelse med kravene i § 5, stk. 1, i det omfang den erhvervsdrivende skal have sådanne procedurer.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrollen med erhvervsdrivendes procedurer, jf. stk. 5.«

5. I § 11, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Adgangen til enhver tid mod behørig legitimation med henblik på kontrol af en virksomheds procedurer, jf. § 9, stk. 5, eller regler fastsat i medfør af § 9, stk. 6, omfatter ikke transportmidler eller private lokaliteter og kan kun foregå mod forudgående retskendelse.«

6. I § 11, stk. 2, 2. pkt., § 20, stk. 1, § 21 og § 36, 1. pkt., ændres »§§ 13 og 14« til: »§ 13, § 14, stk. 1«.

7. I § 12, stk. 3, 2. pkt. og stk. 4, 2. pkt., ændres »§§ 13 og 14« til: »§ 13, § 14, stk. 1,«.

8. I § 14 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan udstede advarsel for en overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør af denne

¹⁾ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/882/EU af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70.

lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.«

9. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Kontrolmyndigheden kan slutte en sag om overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde, med vejledning, forbud, jf. § 13, § 16, stk. 1, og § 16 a, stk. 2, påbud, jf. § 14, stk. 1, § 15, stk. 2, § 16, stk. 2, § 16 a, stk. 1, og § 17, eller advarsel, jf. § 14, stk. 2.«

10. I § 17 ændres »ændre eller fjerne« til: »ændre, fjerne eller advare om«.

11. § 18, stk. 1, affattes således:

»Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra et produkt er gjort tilgængeligt på markedet, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet, eller hvis der inden for en periode på 2 år er konstateret og dokumenteret tre eller flere tilfælde, hvor der fra onlinegrænsefladen er gjort produkter, som udgør en alvorlig risiko, tilgængelige på markedet målrettet brugere i Danmark.«

12. I § 37, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »afgørelse«: »eller anmodning«, »§§ 13 eller 14« ændres til: »§ 13, § 14, stk. 1« og »§ 16a eller §§ 17 eller 19« ændres til: »§ 16 a, §§ 17, 19 eller § 21«.

13. I § 37, stk. 2, ændres »13-40« til: »13-42«, i nr. 3 ændres »har begået en lignende overtrædelse,« til: »er straffet for en lignende overtrædelse eller«, i nr. 4 ændres »øje eller« til: »øje.«, og nr. 5 ophæves.

14. § 37, stk. 3-5, ophæves, og i stk. 6, som bliver stk. 3, ændres »13-40« til: »13-42«.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 3-5.

§ 3

I elsikkerhedsloven, som ændret ved § 42 i lov nr. 799 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 19. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 16-18, oplyser Sikkerhedsstyrelsen om, hvordan foranstaltningerne er truffet og om effekten heraf.«

2. § 25 affattes således:

»§ 25. Erhvervsministeren kan etablere Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, som yder rådgivning til ministeren vedrørende den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om rådet, herunder om sammensætning og opgaver.«

3. § 26 ophæves.

4. I § 34, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 13, stk. 2,«: »og § 19,«.

§ 4

I lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes i kapitel 2:

»§ 13 a. Erhvervsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og transportministeren udarbejder retningslinjer og redskaber til mikrovirksomheder til brug for virksomhedernes opfyldelse af tilgængelighedskravene i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.«

2. I § 49 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende, der handler med produkter, at bringe følgende forhold i orden inden for en nærmere angivet frist:

- 1) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering eller §§ 42-44 i denne lov.
- 2) Der er ikke anbragt CE-mærkning.
- 3) Der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring.
- 4) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt.
- 5) Den tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig.
- 6) De i § 19, stk. 2, eller § 26, stk. 1, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige.
- 7) Et eller flere af de øvrige administrative krav til fabrikanten eller importøren i §§ 16-21 og §§ 24-28 er ikke opfyldt.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 49, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »eller 2«.

4. Efter § 51 indsættes i kapitel 7:

»§ 51 a. Kontrolmyndigheden skal efter anmodning udlevere myndighedens egne oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og vurderinger for undtagelse efter § 9, jf. § 8, til forbrugerne i et tilgængeligt format, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden skal ikke udlevere oplysninger efter stk. 1, i det omfang oplysningerne er omfattet af fortrolighedshensynet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsovervågning og produktoverensstemmelse eller undtagelserne for aktindsigt efter offentlighedsloven.«

5. Bilag 3 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2, nr. 1-3, og § 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 37, stk. 7, i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som ændret ved § 1 i lov nr. 782 af 4. maj 2021 og § 2 i lov nr. 2396 af 14. december 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 37, stk. 4, i lov om produkter og markedsovervågning, jf. denne lovs § 2, nr. 14.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

PROCEDURE FOR OVERENSSTEMMELSESVURDERING — PRODUKTER**1. Intern produktionskontrol**

Intern produktionskontrol er den procedure for overensstemmelsesvurdering, hvor fabrikanten opfylder de i dette bilags punkt 2, 3 og 4 omhandlede forpligtelser og på sit eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de relevante krav i denne lov og regler fastsat i medfør heraf.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om produktet er i overensstemmelse med de relevante tilgængelighedskrav, der er omhandlet i lovens § 5, og i tilfælde, hvor fabrikanten påberåbte sig § 8, stk. 1, at påvise, at relevante tilgængelighedskrav ville indebære en grundlæggende ændring eller pålægge en uforholdsmæssig stor byrde. Den tekniske dokumentation skal kun indeholde en beskrivelse af de relevante krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af produktets design, fremstilling og brug.

Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af produktet
- b) en oversigt over de harmoniserede standarder og tekniske specifikationer, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, og som er blevet anvendt helt eller delvis, og beskrivelser af de løsninger, der er anvendt for at opfylde de relevante tilgængelighedskrav i § 5, hvis disse harmoniserede standarder eller tekniske specifikationer ikke er blevet anvendt. I tilfælde af delvis anvendelse af harmoniserede standarder eller tekniske specifikationer skal den tekniske dokumentation angive, hvilke dele der er anvendt.

3. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, så det ved fremstillingsprocessen og overvågningen af den sikres, at produkterne er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i dette bilags punkt 2, og med tilgængelighedskravene i denne lov og regler fastsat i medfør heraf.

4. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

- 4.1. Fabrikanten anbringer den i denne lov omhandlede CE-mærkning på hvert enkelt produkt, der opfylder de relevante krav i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.
- 4.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for en produktmodel. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilket produkt den vedrører.

Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

5. Bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser i henhold til punkt 4 kan på dennes vegne og ansvar opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant, såfremt de er specificeret i mandatet.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1 Ændring af fyrværkeriloven
 - 2.1.1. Anvendelsesperioden for fyrværkeri
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.2. Sanktioner ved anvendelse og salg af fyrværkeri uden for de tilladte perioder
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Ændring af produktloven
 - 2.2.1. Sanktionsniveau ved overtrædelse af produktlovgivningen og kontrolmyndighedens praksis for politianmeldelse
 - 2.2.1.1. Gældende ret
 - 2.2.1.1.1. Sanktionsniveau ved overtrædelse af produktlovgivningen
 - 2.2.1.1.2. Kontrolmyndighedens praksis for politianmeldelse
 - 2.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.1.2.1. Lempelse af sanktionsniveau ved overtrædelse af produktlovgivningen og kontrolmyndighedens praksis for politianmeldelse
 - 2.2.1.2.2. Bødeniveau
 - 2.2.1.2.3. Skærpende og formildende omstændigheder
 - 2.2.1.2.4. Gentagelsestilfælde og gentagelsesperiode
 - 2.2.1.2.5. Kontrolmyndighedens skønmæssige ramme over for hensynet til erhvervsdrivendes forudgående kendskab til retsstillingen
 - 2.2.1.2.6. Sanktionering af produktlovens § 21
 - 2.2.1.2.7. Ophævelse af absolut kumulation
 - 2.2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2.1.3.1. Kontrolmyndighedens reaktionsmuligheder ved overtrædelse af produktlovgivningen
 - 2.2.1.3.2. Kontrolmyndighedens valg af reaktion
 - 2.2.1.3.3. Vejledning
 - 2.2.1.3.4. Forbud og påbud
 - 2.2.1.3.5. Advarsel
 - 2.2.1.3.6. Politianmeldelse
 - 2.2.1.3.7. Skærpende og formidlende omstændigheder
 - 2.2.1.3.8. Gentagelsestilfælde og gentagelsesperiode
 - 2.2.1.3.9. Sanktionering af produktlovens § 21
 - 2.2.1.3.10. Ophævelse af absolut kumulation
 - 2.2.2. Blokering af onlinegrænseflader
 - 2.2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.3. Virksomhedsbaseret markedsovervågning
 - 2.2.3.1. Gældende ret
 - 2.2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.4. Ændring af anvendelsesområde som følge af nye EU-retsakter om produktsikkerhed i almindelighed og maskiner
 - 2.2.4.1. Gældende ret
 - 2.2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Ændring af elsikkerhedsloven
 - 2.3.1. Ændring af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed
 - 2.3.1.1. Gældende ret

- 2.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3.2. Erhvervsdrivendes oplysningspligt ved efterlevelse af afgørelser efter elsikkerhedslovens §§ 16-18
 - 2.3.2.1. Gældende ret
 - 2.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4. Ændring af tilgængelighedsloven
 - 2.4.1. Korrekt implementering af tilgængelighedsdirektivet
 - 2.4.1.1. Gældende ret
 - 2.4.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

I Danmark skal det være trygt at være forbruger. Det skal være trygt og sikkert at købe og anvende produkter, og der skal være tillid til, at de produkter, vi køber, lever op til de regler, der gælder for dem. Det skal være trygt at færdes ude nytårsaften, samtidig med at et nyt år fejres med fyrværkeri. Der skal være tryghed i, at de erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne på produktområdet, sanktioneres. Samtidig skal sanktionen være proportional med overtrædelsen.

Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol på en lang række områder, herunder på produktområdet, med det klare formål at skabe tryghed for både forbrugere og virksomheder. Med lovforslaget foreslås ændringer på Sikkerhedsstyrelsens kontrolområde, som både vil have betydning for forbrugernes sikkerhed ved køb og anvendelse af produkter og for sanktioneringen af de erhvervsdrivende.

For så vidt angår fyrværkeriområdet foreslås ændringer i anvendelsesperioden for fyrværkeri i forbindelse med nytårsaften. Det foreslås at indskrænke anvendelsesperioden til den 31. december og den 1. januar. Ændringen medfører, at forbrugerne kan fortsætte traditionen nytårsaften med at fejre året, der er gået, og markere, at et nyt år begynder med fyrværkeri, samtidig med at færrest mulige generes af fyrværkeri i perioden op til nytårsaften. For at styrke sikkerheden for forbrugerne, foreslås endvidere en skærpelse af sanktionerne for overtrædelse af fyrværkerireglerne – specifikt reglerne for salg og anvendelse af fyrværkeri uden for den tilladte periode.

For så vidt angår Sikkerhedsstyrelsens kontrol og markedsovervågning foreslås ændringer af lov om produkter og markedsovervågning (produktloven) med betydning for både kontrollen og for de erhvervsdrivende, der overtræder reglerne, uden at ændringerne går på kompromis med forbrugernes sikkerhed og tryghed.

Lovforslaget skal således bidrage til at realisere regeringens (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) ambition om, at der ikke sælges ulovlige produkter i Danmark. Det er afgørende for danskernes sikkerhed og tryghed i samfundet,

at der er tillid til, at de produkter, man som forbruger køber, er lovlige og sikre også ved køb via onlinehandel.

På baggrund af evalueringen af produktloven lægges der med lovforslaget op til en lempelse af sanktionsniveauet og kontrolmyndighedens praksis, når ulovlige produkter gøres tilgængelige på markedet. Langt de fleste erhvervsdrivende vil gerne overholde reglerne, og derfor lægges der op til ændringer, der tilgodeser de erhvervsdrivende, som undtagelsesvist overtræder reglerne, samtidig med at der fortsat slås hårdt ned på de erhvervsdrivende, der bevidst og gentagende gange overtræder reglerne.

Med lovforslaget kan kontrolmyndigheden benytte sig af flere reaktionsmuligheder ved overtrædelse af reglerne som afslutning på sagen. Med forslaget lægges der op til, at kontrolmyndigheden kan afslutte overtrædelsessager med vejledning, forbud, påbud eller advarsel uden samtidig politianmeldelse. Grovere og alvorligere sager, eller ved gentagelse, vil fortsat skulle politianmeldes. Valg af reaktion sker på baggrund af kontrolmyndighedens konkrete og individuelle skøn af sagens konkrete omstændigheder. Det foreslåede vil medføre, at færre erhvervsdrivende vil blive politianmeldt for overtrædelse af reglerne.

Endvidere lægges der op til, at produktlovens bestemmelse om blokering ændres med henblik på i højere grad at imødekomme de udfordringer, som er forbundet med onlinehandel. Endelig foreslås en ændring af produktloven, hvorefter kontrolmyndigheden i større omfang kan føre kontrol med de erhvervsdrivendes procedurer for regelefterlevelse.

På el- og gasområdet rådgives erhvervsministeren bl.a. af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed. Rådets sammensætning og størrelse afspejler ikke udviklingen på el- og gasområdet, hvorfor der foreslås en ændring af elsikkerhedsloven, hvor etableringen af rådet er hjemlet. Ændringen skal sikre kompetencer, indsigt og viden om specifikke emner og konkrete sikkerhedstekniske spørgsmål i rådets sammensætning.

Endelig foreslås det, at der foretages en række ændringer i lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven). Ændringerne sker med henblik på at

sikre, at loven implementerer tilgængelighedsdirektivet i tilstrækkeligt omfang.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af fyrværkeriloven

2.1.1. Anvendelsesperioden for fyrværkeri

2.1.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 2, stk. 4, i lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019 (fyrværkeriloven), at fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere kun må anvendes i perioden 27. december – 1. januar. Den nugældende anvendelsesperiode trådte i kraft i 2014 ved lov nr. 267 af 25. marts 2014 om ændring af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler. Før 2014 var det tilladt at anvende fyrværkeri fra den 1. december til den 5. januar. Reglerne, om at fyrværkeri til forbrugere kun må anvendes i en begrænset periode, blev indført i 2005 i forbindelse med en generel skærpelse af fyrværkerireglerne efter fyrværkeriulykken i Seest ved Kolding i 2004. Før 2005 var det tilladt at anvende fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere hele året.

Det er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget fra 2014, at hensynet bag den nugældende anvendelsesperiode er at mindske generne for mennesker og dyr til 6 dage om året, jf. Folketingstidende 2013-14, A, side 7.

Det fremgår af § 2, stk. 5, i fyrværkeriloven, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra stk. 1-4. Der er herefter fastsat regler om undtagelser til bestemmelserne ved bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler.

Med henvisning til fyrværkerilovens § 2, stk. 4, fremgår det af bekendtgørelsens § 41, stk. 1, at konsumfyrværkeri kun må anvendes i perioden 27. december - 1. januar, jf. dog stk. 2. Konsumfyrværkeri er i bekendtgørelsens § 3, nr. 5, defineret som fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere.

Undtagelserne til den begrænsede anvendelsesperiode følger herefter af bekendtgørelsens § 41, stk. 2. Her fremgår det i stk. 2, nr. 2, at den begrænsede anvendelsesperiode ikke gælder for godkendte fest- og scenefyrværkere, når anvendelsen sker som led i deres erhverv som fest- eller scenefyrværkere.

Fest- og scenefyrværkere må derfor anvende fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere hele året, når blot anvendelsen sker som led i deres erhverv som fest- eller scenefyrværkere.

Det følger samtidig af bekendtgørelsens § 42, stk. 1, at en fest- eller scenefyrværkers anvendelse af fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere uden for perioden fra den 27. december til den 1. januar skal anmeldes til kommunalbestyrelsen. Efter stk. 2 skal anmeldelsen sendes til kom-

munalbestyrelsen senest 14 dage før, fyrværkeriet ønskes anvendt.

I praksis skal en anmeldelse om anvendelse af fyrværkeri sendes til det lokale beredskab, idet kommunalbestyrelserne har uddelegeret deres kompetencer efter fyrværkeriloven til de lokale beredskaber.

2.1.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En forklarelse af perioden for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri sker efter en afvejning af, at det fortsat bør være muligt at fejre nytår med fyrværkeri, men at der også bør tages yderligere hensyn til, at mennesker, dyr og naturen bliver påvirket af f.eks. støj og forurening ved anvendelsen af fyrværkeri.

Som led i Sikkerhedsstyrelsens myndighedsarbejde på fyrværkeriområdet foretager styrelsen løbende brugerundersøgelser, der skal være med til at kortlægge forbrugernes adfærd ved anvendelsen af fyrværkeri. Styrelsen har både i januar 2020 og 2022 fået foretaget repræsentative brugerundersøgelser, hvor det bl.a. er blevet undersøgt, på hvilke tidspunkter forbrugere anvender fyrværkeri. Undersøgelserne viser, at der i 2022 generelt var færre, som anvendte fyrværkeri, idet 44% svarede, at de aldrig anvender fyrværkeri mod 37% i 2020. Samtidig viser begge undersøgelser, at langt de fleste af respondenterne, der anvender fyrværkeri, anvender det henholdsvis den 31. december og den 1. januar. Begge år har der således kun været 7%, som har svaret, at de skyder fyrværkeri af på andre tidspunkter end den 31. december og den 1. januar. Det har i undersøgelserne været muligt at give flere svar til tidspunktet for anvendelsen af fyrværkeri, f.eks. hvis respondenterne både anvender fyrværkeri i dagene op til nytår og selve nytårsaften. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at det bør indgå som et afgørende moment i afvejningen, hvornår borgerne rent faktisk anvender fyrværkeri.

Der er endvidere foretaget et nabotjek af andre landes regler for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri. Nabotjekket viser, at Danmark er blandt de af landene, som har den længste periode, hvori forbrugere må anvende fyrværkeri. I Tyskland er det kun tilladt for forbrugere at anvende fyrværkeri den 31. december og den 1. januar, i Norge, Holland og Finland er det alene tilladt fra den 31. december kl. 18.00 til den 1. januar kl. 02.00, mens der i Sverige typisk ikke er begrænsninger for anvendelse af fyrværkeri den 31. december. Det er i Sverige dog op til den enkelte kommune at fastsætte begrænsninger for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri. Da risikoniveauet ved forbrugeres anvendelse af fyrværkeri afhænger af forskellige faktorer, f.eks. hvilke artikler, det er tilladt at anvende, opbevaringsregler m.v., er disse landes regler ikke nødvendigvis direkte sammenlignelige. Nabotjekket viser dog et tydeligt billede af, at det i Danmarks nabolande typisk kun er tilladt for forbrugere at anvende fyrværkeri omkring nytårsaften.

Det er vurderingen, at en indskrænkning af anvendelsesperioden for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri kan foretages på en måde, hvor anvendelsesperioden i høj grad stem-

mer overens med forbrugernes adfærd og samtidig mindsker de gener i form af støj og forurening, som mennesker, dyr og natur i dag kan opleve i dagene op til nytåret.

Erhvervsministeriet forslår derfor, at forbrugeres anvendelse af fyrværkeri kun må finde sted den 31. december og den 1. januar. Med en anvendelsesperiode på disse to dage sikres borgernes mulighed for fortsat at fejre nytår ved brug af fyrværkeri, samtidig med at generne ved anvendelsen indskrænkes til de to dage, hvor de fleste kan have en forventning om, at anvendelsen finder sted.

Det har hidtil været tilladt for de erhvervsdrivende at anvende fyrværkeri på samme vilkår som forbrugere. Det betyder, at de erhvervsdrivende selv har kunne foretage demoafskydninger af fyrværkeri i den tilladte anvendelsesperiode fra den 27. december til den 1. januar. Demoafskydninger er afskydnings-shows, hvor forhandlerne viser deres fyrværkeriartikler frem ved at foretage afskydninger af fyrværkeriet, hvor forbrugere har mulighed for at se artiklerne i brug, inden de køber dem.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de erhvervsdrivende fortsat skal kunne anvende fyrværkeri på samme vilkår som forbrugere. Den foreslåede indskrænkning af perioden for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri vil derfor medføre, at erhvervsdrivende fremover også skal anmelde, hvis de foretager demoafskydninger i perioden fra den 27.-30. december, ligesom afskydningerne skal foretages af en godkendt fest- eller scenefyrværker. Den erhvervsdrivende skal ikke have en tilladelse til at foretage demoafskydninger. Da der alene er tale om afskydning af fyrværkeri, der må anvendes af forbrugere, er det tilstrækkeligt, at afskydningen anmeldes til det lokale beredskab senest 14 dage før anvendelsen finder sted.

Demoafskydninger finder også sted i dag uden for den tilladte anvendelsesperiode. Her er det i forvejen et krav, at der skal ske anmeldelse af demoafskydningen, og at afskydningen foretages af en godkendt fest- eller scenefyrværker. Det er derfor vurderingen, at samme forhold skal gælde som følge af den foreslåede indskrænkning af anvendelsesperioden. Erhvervsdrivende vil fortsat kunne lave demoafskydninger uden anmeldelse i den foreslåede tilladte anvendelsesperiode den 31. december og 1. januar.

Det forudsættes, at kravene til, hvornår en fest- eller scenefyrværker skal anmelde anvendelsen af fyrværkeri, der er beregnet til forbrugere, i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler tilpasses den foreslåede ændring i fyrværkeriloven. Således vil fest- og scenefyrværkere skulle anmelde deres anvendelse på alle andre dage end den 31. december og 1. januar.

2.1.2. Sanktioner ved anvendelse og salg af fyrværkeri uden for de tilladte perioder

2.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af fyrværkerilovens § 7, stk. 1, nr. 2, at den,

der overtræder § 2, stk. 1-4, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Det betyder, at det er strafbart at opbevare, overdrage, erhverve eller anvende fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler uden tilladelse, ligesom det er strafbart, hvis placering, indretning og brug af virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler, finder sted uden tilladelse. Derudover er det også strafbart at anvende fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere uden for perioden fra den 27. december til den 1. januar, og at sælge dette fyrværkeri i detailsalg uden for perioden fra den 15.-31. december.

Det følger af forarbejderne til fyrværkerilovens strafbestemmelse, at strafudmålingsniveauet generelt tager udgangspunkt i nettoeksplosivstofmængde (NEM), jf. Folketingstidende 2005-06, A, side 246.

Det er forudsat i bemærkningerne til lovforslaget fra 2005, at overtrædelse af § 7, stk. 1, nr. 2, som udgangspunkt straffes med en bødestørrelse på ikke under kr. 2.000 i tilfælde af anvendelse af fyrværkeri uden for anvendelsesperioden, jf. § 2, stk. 4. Det bemærkes dog, at er der tale om en privatpersons anvendelse af meget beskedne mængder, bør der normalt overvejes en noget lavere bødestørrelse på omkring 500-1.000 kr. For så vidt angår salg uden for den angivne salgsperiode, jf. § 2, stk. 3, forudsættes en bødestørrelse på ikke under 5.000 kr. I denne situation vil der som udgangspunkt ikke være grundlag for lavere bøder, idet der vil være tale om erhvervsdrivende, som dels kan opnå økonomiske fordele ved overtrædelsen, og dels bør være opmærksom på lovgivningen omkring de produkter, den pågældende forhandler, jf. Folketingstidende 2005-06, A, side 247.

2.1.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I relation til forslaget om at indskrænke perioden, hvori forbrugere må anvende fyrværkeri, er det vurderet, om sanktionsniveauerne for overtrædelse af de fastsatte salgs- og anvendelsesperioder er tilstrækkelige. Det er generelt afgørende, at det fastlagte sanktionsniveau har en tilstrækkelig præventiv effekt, så både forbrugere og erhvervsdrivende ikke finder et incitament til at overtræde reglerne.

Når der er fastsat en begrænset anvendelsesperiode for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri, skal den enkelte borger som udgangspunkt kunne forvente, at forbrugere også kun anvender fyrværkeri i denne periode. På den måde vil den enkelte borger også kunne indrette sig efter, hvornår anvendelse af fyrværkeri vil forekomme. Anvendelse af fyrværkeri uden for den tilladte anvendelsesperiode kan derfor også være til stor gene for de omkringliggende omgivelser. Fyrværkeriet kan bl.a. skabe uventet støj og forurening, som kan være til gene for både mennesker, dyr og natur.

Det er derfor også afgørende, at sanktionsniveauet er fastsat til en størrelse, der sikrer en generelpræventiv effekt, så der skabes et naturligt incitament til, at forbrugere kun anvender fyrværkeri i den tilladte anvendelsesperiode. Sanktionsniveauet skal samtidig afspejle omfanget af de gener, som den ulovlige anvendelse kan medføre.

Det er herefter vurderingen, at det nuværende sanktionsniveau for forbrugeres overtrædelse af anvendelsesperioden er for lavt, særligt under hensyn til omfanget af de støjgener for mennesker og dyr, som den ulovlige anvendelse kan medføre.

Erhvervsministeriet foreslår, at sanktionsniveauet for overtrædelse af anvendelsesperioden skærpes. Derfor lægger lovforslaget op til, at udgangspunktet er en bøde på 2.500 kr. for en forbrugers overtrædelse af anvendelsesperioden. Erhvervsministeriet forventer, at dette bødeniveau vil skabe et større incitament til at overholde anvendelsesperioden, samtidig med at straffen for overtrædelsen står mål med de gener, som anvendelse uden for perioden kan medføre.

Med en begrænset detailsalgperiode er det også vigtigt for erhvervsdrivende, at branchen generelt overholder kravet om, at detailsalg kun må finde sted i den tilladte salgsperiode. Salg uden for denne periode kan være med til at skabe urimelig konkurrence over for de erhvervsdrivende, der rent faktisk overholder reglerne, fordi der ved det ulovlige salg opnås en fortjeneste, som det ikke er muligt for de erhvervsdrivende, der overholder reglerne, at opnå. Det er derfor afgørende, at sanktionsniveauet for overtrædelse af detailsalgperioden har en størrelse, hvor fortjenesten ved salget som udgangspunkt ikke overstiger den sanktion, som kan pålægges for overtrædelsen.

På den baggrund er det også vurderingen, at det nuværende sanktionsniveau for erhvervsdrivendes overtrædelse af salgsperioden generelt er for lavt, særligt under hensyn til den mulige fortjeneste, som den erhvervsdrivende kan opnå ved det ulovlige salg.

Erhvervsministeriet foreslår, at sanktionsniveauet for overtrædelse af salgsperioden skærpes. Derfor lægger lovforslaget op til, at udgangspunktet er en bøde på minimum 10.000 kr. for erhvervsdrivendes overtrædelse af salgsperioden. Erhvervsministeriet forventer, at dette bødeniveau vil skabe et større incitament til at overholde reglerne, samtidig med at straffen for overtrædelsen står mål med de konkurrencefordele, som overtrædelsen måtte medføre.

Fastsættelsen af straffen for overtrædelse af såvel anvendelses- som salgsperioden vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.2. Ændring af produktloven

2.2.1. Sanktionsniveau ved overtrædelse af produktlovgivningen og kontrolmyndighedens praksis i overtrædelsessager

2.2.1.1. Gældende ret

Den fremgår af § 37, stk. 1, i produktloven, at overtrædelse af loven som udgangspunkt straffes med bøde, medmindre

strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Bestemmelsens nr. 1-11 angiver herefter en række forhold, som kan straffes med bøde.

Produktlovens § 37, stk. 2, fastsætter endvidere, at når en overtrædelse, som er nævnt i § 37, stk. 1, nr. 1 og 3-10, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det følger herefter af bestemmelsens nr. 1-5, hvad der anses som værende skærpende omstændigheder. Eksempelvis er det efter § 37, stk. 2, nr. 3, en skærpende omstændighed, når der er tale om gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse. Gentagelsestilfælde er efter bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 99, tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 5 år har begået en lignende overtrædelse. Der er ikke krav om, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system, men om kontrolmyndigheden gentagne gange har haft sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne.

Fængselsstraf forudsætter, at overtrædelsen eller undladelsen er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og skal derfor kunne henføres til en eller flere personers groft uagtsomme eller forsætlige handlinger, før fængselsstraf kommer på tale. Der er hidtil ikke eksempler på sager, hvor muligheden for idømmelse af fængselsstraf er benyttet af domstolene.

Der er efter bestemmelsen i produktlovens § 37, stk. 3, indført et udgangspunkt om absolut kumulation. Bestemmelsen indebærer, at der ved samtidig pådømmelse af flere overtrædelser og undladelser som udgangspunkt sker sammenlægning af den fulde straf for de enkelte lovovertrædelser. Dette gælder også i tilfælde, hvor en eller flere overtrædelser af dette regelsæt er til pådømmelse samtidig med overtrædelse af anden lovgivning. Absolut kumulation sikrer, at der i strafudmålingen ikke er forskel på, om den erhvervsdrivende får pådømt forskellige overtrædelser eller undladelser hver for sig eller samtidig, hvilket bl.a. kan være relevant, hvor de enkelte sager har værneting i forskellige politikredse med forskellig sagsbehandlingstid. Det er alene bøder efter produktlovgivningen inden for lovens anvendelsesområde, der er omfattet af princippet om absolut kumulation, og ikke bøder efter anden lovgivning.

Absolut kumulation er en fravigelse af straffelovens § 88 og strafferettens almindelige princip om modereret kumulation. Modereret kumulation betyder, at der ved flere overtrædelser til samtidig pådømmelse fastsættes en fælles straf, der efter omstændighederne kan være lavere end ved absolut kumulation.

I forlængelse heraf følger det af produktlovens § 37, stk. 4, at har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, og medfører en af overtrædelserne idømmelse af fængselsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af fængselsstraffen. Det samme gælder, hvis nogen ved en eller flere handlinger har

overtrådt denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og en eller flere andre love, og overtrædelsen af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov medfører bødestraf, og overtrædelsen af den eller de andre love medfører fængselsstraf.

Efter bestemmelsen er der herefter mulighed for at straffe en juridisk person med bøde, samtidig med, at en fysisk person, typisk en ledende medarbejder, ifalder fængselsstraf på grund af en forsætlig eller groft uagtsom handling eller undladelse begået af pågældende, jf. bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 100. Samtidig medfører bestemmelsen, at der idømmes en bøde ved siden af fængselsstraffen, hvis der i øvrigt idømmes fængselsstraf for overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller overtrædelse af anden lovgivning.

Da en regel om absolut kumulation ikke i alle tilfælde fører til et rimeligt resultat, er der efter produktlovens § 37, stk. 5, mulighed for at fravige princippet om absolut kumulation, når særlige grunde taler for det. Det er eksempelvis tilfældet, hvis en sammenlægning af de forskyldte bøder fører til en uforholdsmæssig høj samlet bøde, herunder henset til forseelseens karakter.

Det følger af produktlovens § 37, stk. 6, at i regler, der er udstedt i medfør af loven, kan der straffes med bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpene omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af loven.

Det er endvidere fastsat i produktlovens § 37, stk. 7, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Endelig følger det af produktlovens § 37, stk. 8, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

For så vidt angår kontrolmyndighedens beføjelser følger en række kontrolbeføjelser af produktlovens §§ 10-21, som kan anvendes i forbindelse med kontrollen på området. Det følger bl.a. af § 10, at kontrolmyndigheden kan kræve oplysninger, der skønnes nødvendige til brug for kontrollen og kontrolmyndighedens mulighed efter § 11 for at opnå adgang til lokaliteter og transportmidler til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse i relation til kontrol af produkter inden for lovens anvendelsesområde.

Kontrolmyndigheden kan endvidere udtage produkter med henblik på kontrol, jf. § 12, og kontrolmyndigheden har forskellige reaktionsmuligheder i tilfælde af, at et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, herunder mulighed for at udstede forbud, påbud og anmode om oplysninger m.v., afhængigt af overtrædelsens nærmere omstændigheder, jf. §§ 13-16, § 16 a, og §§ 19-21.

2.2.1.1.1. Sanktionsniveau ved overtrædelse af produktlovgivningen

For så vidt angår udmålingen af bødestrafen følger det af bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 97, at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 50.000 kr. Det fremgår videre af de nævnte bemærkninger, at bødens størrelse skal afspejle, at produkterne bliver solgt til bl.a. forbrugere. Overtrædelse af lovens bestemmelser medfører, at der er risiko for brugernes sikkerhed, eller at brugerne ikke får det produkt, de har betalt for. Ligeledes vil en overtrædelse af lovens bestemmelser oftest betyde en besparelse for den erhvervsdrivende, der vil medføre, at disse virksomheder opnår en konkurrencefordel frem for de virksomheder, som følger lovens bestemmelser. Overtrædelse af en del af lovens bestemmelser vil desuden betyde, at den erhvervsdrivende ikke samarbejder med markedsovervågningsmyndighederne, og at der dermed ikke kan føres en effektiv kontrol. Det fremgår således af bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 97, at den økonomiske sanktion fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af lovgivningens krav til eksempelvis sikkerhed.

Når kontrolmyndigheden kontrollerer et produkt, kan der konstateres fejl af både formel og af materiel karakter. Formelle mangler gør ikke nødvendigvis produktet farligt i sig selv, hvorimod materielle mangler som oftest indebærer en risiko ved produktet for forbrugeren. Fejl og mangler af formel karakter er eksempelvis manglende angivelse af fabrikantens postadresse på produktet eller manglende brugsanvisning på dansk. Fejl og mangler af materiel karakter er eksempelvis et produkt, hvis udformning giver forbrugeren risiko for stød ved en normal anvendelse af produktet eller risiko for, at der kan opstå brand i produktet ved anvendelse. I forhold til det gældende sanktionsniveau er der ikke forskel på, hvorvidt der er konstateret fejl af formel eller af materiel karakter, jf. ovenfor nævnte bemærkninger til produktloven, der ikke skelner mellem type af fejl. Det er på den baggrund, at Sikkerhedsstyrelsen i indstillinger til bødeudmålingen i de konkrete sager i dag tager udgangspunkt i en bøde på 50.000 kr. uanset type af fejl eller mangel ved produktet.

I relation til bødeudmålingen har Sikkerhedsstyrelsen anlagt den praksis, at de konstaterede formelle fejl som udgangspunkt udmåles samlet til 50.000 kr. og tilsvarende med de konstaterede materielle fejl. Konstateres der således to fejl af formel karakter, vil Sikkerhedsstyrelsen som udgangspunkt indstille til en bøde på 50.000 kr., mens der som udgangspunkt indstilles til en bøde på 100.000 kr., ved konstatering af to fejl af både formel og materiel karakter. Er der adskillige fejl og mangler ved et produkt af samme type, eller foreligger der i øvrigt skærpene omstændigheder, eksempelvis om den materielle fejl eller mangel er af farlig eller grov karakter, indstilles til en højere bøde, hvis det efter en konkret og individuel vurdering findes proportionalt

med overtrædelsen. Denne praksis er med henblik på at undgå bødeindstillinger, der er uforholdsmæssigt høje, herunder henset til forseelsernes karakter, som anført i bemærkningerne til produktlovens § 37, stk. 5, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 100.

På eksempler fra praksis kan nævnes en konkret sag, hvor Sikkerhedsstyrelsen havde indstillet til en bøde på 100.000 kr. for flere formelle og materielle mangler ved et farligt produkt i form af adaptore, hvor der var risiko for stød ved anvendelse. Retten i Helsingør nedsatte bøden til 50.000 kr. efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder ved dom af 24. maj 2023. Retten lagde blandt andet vægt på virksomhedens begrænsede omsætning, og hvad virksomheden havde gjort for at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne. I en anden konkret sag nedsatte Retten i Odense ved dom af 19. april 2023 bøden til 25.000 kr., ved et produkt med formelle mangler, hvor Sikkerhedsstyrelsen havde indstillet til bøde på 50.000 kr. Sagen vedrørte en elkedel uden medfølgende dansk brugsanvisning, og retten lagde i udmålingen blandt andet vægt på, at en ren formel fejl bør have betydning for udmålingen af bøden.

I overensstemmelse med bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 97 og 98, påvirkes bødens størrelse i udgangspunktet af fire forskellige parametre: Tilregnelser, konsekvens, sandsynlighed og omsætning. Hertil kommer, om der er tale om gentagelsestilfælde, eller om overtrædelsen er begået under skærpende omstændigheder.

Det følger af de nævnte bemærkninger, at der ved tilregnelser forstås vurderingen af, om et forhold er begået forsætligt, groft eller simpelt uagtsomt. Det almindelige udgangspunkt på særlovsområdet, simpel uagtsomhed, finder anvendelse ved overtrædelse af produktloven. Det er derfor tilstrækkeligt, at den erhvervsdrivende har udvist simpel uagtsomhed, i forbindelse med overtrædelse af loven, for at statuere subjektiv skyld. Graden af uagtsomhed kan indgå som et element i den samlede vurdering af bødeindstillingen i en overtrædelsessag. Som indledningsvist nævnt ovenfor i indeværende pkt. 2.2.1.1 kræves der udvist grov uagtsomhed eller forsæt ved idømmelse af fængselsstraf.

Det følger endvidere af de nævnte bemærkninger, at der ved konsekvens (skadevirkning) forstås den mulige konsekvens af den strafbare handling eller undladelse. Det er således ikke en betingelse, at den strafbare handling eller undladelse har forårsaget en reel skade eller et tab. Konsekvensen relaterer sig typisk til den fare, produktet udgør som følge af den strafbare handling eller undladelse. Det vil sige fare for personskade, personers død, materiel skade eller økonomisk tab. Der kan tillige være tale om situationer, hvor den strafbare handling eller undladelse kan vække forestilling hos brugeren om, at det købte produkt har nogle egenskaber, som ikke er tilfældet. Et eksempel herpå kan være, hvor et produkt er påført CE-mærkning, men reelt ikke lever op til reglerne for at måtte bære CE-mærket. Konsekvensen kan desuden være bundet op på hensynet til, at kontrolmyndighederne kan føre en effektiv kontrol, ligesom der ligger et

væsentligt hensyn til, at virksomhederne kan konkurrere på fair og lige vilkår.

Af bemærkningerne følger det herudover, at der ved sandsynlighed forstås, hvor stor sandsynligheden er for, at konsekvensen udløses. Det vil lidt forenklet sige, hvor stort et skadespotentiale der er tale om. I denne vurdering indgår særligt, hvor stort kundegrundlag den pågældende erhvervsdrivende har, herunder geografisk udbredelse, og hvilke salgskanaler, der anvendes. Er der f.eks. tale om salg i en lukket facebookgruppe med få medlemmer eller via en webshop med national, europæisk eller globalt salg, er det en fysisk butik i en lille by i provinsen eller en stor landsdækkende eller verdensomspændende kæde af butikker. Antallet af produkter, der er udbudt til salg, er også et moment, der tillægges vægt, da det har stor betydning for, hvor mange brugere, der potentielt kunne komme til skade eller blive ført bag lyset i forhold til produktets forventede egenskaber ved den strafbare handling eller undladelse.

Når staffen udmåles, indgår omsætning også som et parameter. Der er tale om den erhvervsdrivendes samlede omsætning. Omsætningen indikerer dels hvor stort et kundegrundlag, der er for virksomheden, og dels hvor høj grad af professionalisme den erhvervsdrivende har. En virksomhed med stor omsætning vil som udgangspunkt indstilles til en højere bøde end en virksomhed med en lille omsætning. Det indgår således i vurderingen, hvorvidt der er tale om en hobbyvirksomhed, der har fremstillet og solgt tre hjemmelavede pallemøbler i en lukket Facebookgruppe, frem for en stor landsdækkende virksomhed, der har solgt 30.000 pallemøbler. Sidstnævnte har et større kundegrundlag og højere grad af professionalisme, ligesom antallet af solgte produkter indebærer, at der er mange flere brugere, der potentielt kan lide skade ved produktet, hvilket har betydning for bødeudmålingen.

For så vidt angår gentagelsestilfælde følger det af bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 98, at det er situationer, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 5 år har begået en lignende overtrædelse. Den erhvervsdrivendes overtrædelser behøver ikke være identiske, når de dog er ensartede. Hvis kontrolmyndigheden eksempelvis har udstedt flere påbud til virksomheden vedrørende salg af ikke-overensstemmende elektronikprodukter, er dette at betragte som en gentagelse, uanset at der ikke er tale om at gentage præcist samme forhold. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system for at statuere gentagelse. Der er udelukkende tale om, at kontrolmyndigheden gentagne gange har sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes produkter viser sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne.

Modsat kan der i nogle sager være formildende omstændigheder, der kan have indflydelse på udmålingen af straffen, jf. bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 98. Det kan eksempelvis være virksomhedens grad af professionalisme. Hvis der eksempelvis er tale om en hobbyvirksomhed,

hvor ejeren ikke lever af dette erhverv, men udelukkende driver det som hobby, jf. også det anførte ovenfor om omsætning som parameter. I den henseende har det også betydning, hvor mange produkter pågældende har solgt, samt hvor stor fortjenesten er. I særlige tilfælde kan det også anses som formildende omstændighed, at der er tale om førstegangstilfælde i den forstand, at kontrolmyndigheden ikke tidligere har udstedt påbud eller forbud til den erhvervsdrivende.

Endelig er der i nogle tilfælde behov for, at det forhold, der fører til straffesagen, bringes til ophør. Der er derfor mulighed for, at der ved dom fastsættes tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3, der hjemler fortløbende bøder som tvangsmiddel til at opfylde en forpligtelse over for det offentlige. Formålet med tvangsbøder er således lovliggørelse og ikke straf. Dette er særligt relevant i tilfælde, hvor et meddelt påbud eller forbud ikke er blevet efterkommet af den erhvervsdrivende, og produktet er til fare for brugernes sikkerhed og sundhed. Tvangsbøder bortfalder ved opfyldelsen af forpligtelsen. Hvis idømte tvangsbøder ikke fører til ophør af forholdet, kan sagen indbringes for retten på ny med påstand om forhøjelse af de idømte tvangsbøder. Sikkerhedsstyrelsen indstiller til tvangsbøder i anmeldelserne til politiet, i de tilfælde hvor det på anmeldelsestidspunktet er relevant.

2.2.1.1.2. Kontrolmyndighedens praksis for politianmeldelse

Størstedelen af de rejste sager sker på baggrund af kontrolmyndighedens anmeldelse til politiet med ledsagelse af en indstilling til bødens størrelse. Rejses sagen på anden vis, indstiller kontrolmyndigheden til udmåling af bødens størrelse efter anmodning herom. Det er udgangspunktet for kontrolmyndighedens praksis i overtrædelsessager, at der sker anmeldelse til politiet af de erhvervsdrivende, der ikke lever op til sine forpligtelser, og som har bragt et produkt i omsætning eller gjort det tilgængelig på markedet, der ikke lever op til kravene. Udgangspunktet om politianmeldelse gør sig gældende uanset type, omfang og graden af risiko af de konstaterede fejl og mangler. Et produkt med en formel fejl sidestilles således anmeldelsesmæssigt med et produkt med en materiel fejl. Tilsvarende skelnes der heller ikke mellem de erhvervsdrivende, der frivilligt foretager foranstaltninger til at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne, og de erhvervsdrivende, der ikke efterkommer et eventuelt påbud eller forbud udstedt af kontrolmyndigheden. Disse omstændigheder har derimod betydning for kontrolmyndighedens indstilling til bøde i den konkrete sag.

Udgangspunktet om politianmeldelse fraviges i tilfælde, hvor det juridisk vurderes, at sagens konkrete omstændigheder begrundes at sagen slutes uden politianmeldelse. Eksempler herpå kan være, at der ikke vurderes at være tilstrækkelige beviser for partens skyld i overtrædelsen, eller hvor der er konstateret fejl i sagsbehandlingen, herunder hvis de forvaltningsretlige regler og principper ikke er tilstrækkelig iagttaget. Foreligger der sådanne omstændigheder, henlægges sagen af kontrolmyndigheden.

I forbindelse med kontrolmyndighedens sagsbehandling

af overtrædelsessager, er der med hjemmel i gældende produktlovs § 14, mulighed for, at kontrolmyndigheden kan udstede påbud til enhver, der har bragt et produkt i omsætning, eller som har været led i omsætningen af et produkt, i de tilfælde hvor det er konstateret, at et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller den erhvervsdrivende ikke har levet op til sine forpligtelser efter loven. Påbuddet kan indeholde syv nærmere oplyste muligheder, herunder eksempelvis påbud om at afhjælpe forhold, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller at advare brugerne om de risici, der er ved produktet.

Bestemmelsen finder således anvendelse i de tilfælde, hvor det er konstateret, at et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller hvor en erhvervsdrivende ikke lever op til sine forpligtelser, og hvor den erhvervsdrivendes eventuelle tiltag ikke er tilstrækkelige. Ved valg af reaktion vælges det mindst indgribende tiltag til opfyldelse af målet ud fra proportionalitetsbetragtninger. Det bemærkes, at anvendelse af produktlovens § 14 sker i forbindelse med sagsbehandlingen, og er et sagsskridt, inden sagen overdrages til juridisk vurdering.

Det er efter produktlovens § 37, stk. 1, nr. 6, strafbart med bøde ikke at efterkomme et påbud meddelt i medfør af lovens § 14. Undladelse af at efterkomme et påbud eller forbud inddrages i vurderingen af udmåling af bødens størrelse i forbindelse med politianmeldelse af sagen.

Det følger af produktlovens § 21, at kontrolmyndigheden kan kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1, og 2, og §§ 16 a, 17 og 19, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf.

Efter bestemmelsen kan kontrolmyndigheden kræve at få oplysninger om, hvordan den eller de foranstaltninger, den erhvervsdrivende er blevet påbudt forløber, eller om et forbud bliver fulgt, uden nødvendigvis at foretage en opfølgende fysisk kontrol. Det er eksempelvis oplysninger om, hvor mange enheder af produktet den erhvervsdrivende har fået retur i forbindelse med en tilbagekaldelse af et produkt, eller hvordan en destruktion er udført. Det beror på myndighedens konkrete vurdering, om der er behov for at kræve sådanne oplysninger. Hvis der er tale om et påbud, stilles kravet om oplysningerne sædvanligvis som et led i påbuddet, mens der bliver anmodet særskilt herom, hvis der er tale om en foranstaltning, som producenten har truffet på egen foranledning.

Oplysningerne, der kan kræves efter § 21, er væsentlige for kontrolmyndighedens vurdering af, om effekten af den foranstaltning, der er truffet, har været tilstrækkelig. Det vil sige, om der er advaret i behørigt omfang, om de farlige produkter enten er blevet ændret, fjernet fra markedet, kaldt tilbage fra brugerne eller er blevet destrueret, hvis det har været nødvendigt. I det omfang det i forbindelse med myndighedernes opfølgning viser sig, at foranstaltningerne ikke har været tilstrækkelige, kan der således iværksættes yderligere tiltag med henblik på at sikre, at brugerne ikke udsættes for farlige produkter, eller at der sælges produkter, der ikke lever op til reglerne.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering. Er der konkret mistanke om, at det vil fremgå af oplysningerne, at den pågældende har begået en strafbar handling, kan det ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde overlades sagen til politiets efterforskning. Det er efter den gældende produktlovs § 37 ikke strafbart at undlade at oplyse myndigheden om de truffene foranstaltninger og effekten heraf.

2.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det skal som bruger være sikkert og trygt at foretage køb af og anvende produkter, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængeligt på markedet, og der skal være tryghed i, at de erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne, sanktioneres. Sanktionen skal være proportional med overtrædelsen, så de erhvervsdrivende ikke sanktioneres uforholdsmæssigt hårdt, men samtidig skal sanktionen være egnet til effektivt at få de erhvervsdrivende til at efterleve reglerne.

2.2.1.2.1. Lempelse af sanktionsniveau ved overtrædelse af produktlovgivningen og kontrolmyndighedens anmeldelsespraksis

Kontrolmyndigheden har på baggrund af gældende ret, og henset til bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 39 og 97, i overvejende grad taget udgangspunkt i en minimumsbøde på 50.000 kr., dog med mulighed for at fravige udgangspunktet både i opadgående, såvel som nedadgående retning efter en individuel og konkret vurdering af sagens omstændigheder. Endvidere er der på baggrund af produktlovens intention om, at erhvervsdrivende, der ikke har levet op til deres forpligtelser vil blive meldt til politiet, jf. bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 38, sket politianmeldelse tidligere i sagsforløbet i overtrædelsessager og i flere sager. Lovens intention er blevet fulgt i kontrolmyndighedens anmeldelsespraksis.

På baggrund af evalueringen af produktloven og de løbende erfaringer, der er gjort siden produktlovens ikrafttrædelse den 1. juli 2020, herunder den foreliggende domspraksis, og de af politiet udstedte bødeforlæg, har Erhvervsministeriet overvejet, om det gældende sanktionsniveau og den gældende anmeldelsespraksis er den mest hensigtsmæssige model i forhold til at tilgodese både hensynet til brugerne og hensynet til de erhvervsdrivende.

Erhvervsministeriet har derfor overvejet, om den nuværende sanktionering med bødestraf og anmeldelsespraksis med fordel kan erstattes af en ny og mere lempelig ordning, uden at dette vil være på bekostning af brugerens sikkerhed, sundhed og tryghed.

Erhvervsministeriet har overvejet, om der kan indføres en ordning, hvor der i højere grad tages højde for karakteren af den begåede overtrædelse, så milde overtrædelser ikke nødvendigvis skal politianmeldes med indstilling til bødestraf, men at dette forbeholdes de grovere og mere alvorlige overtrædelser, eller hvor der er tale om gentagne overtrædelser. Hensigten i den gældende produktlov om

at anmelde flere overtrædelser har haft som konsekvens, at den erhvervsdrivende, der eksempelvis ikke har angivet fabrikantens fulde postadresse på produktet, anmeldes til politiet på lige fod med den erhvervsdrivende, der har bragt et produkt i omsætning, hvor der er risiko for elektrisk stød ved brugerens anvendelse af produktet.

Denne anmeldelsespraksis er efter Erhvervsministeriets opfattelse uhensigtsmæssig og medfører en urimelig retsstilling i forhold til de erhvervsdrivende. Samtidig tilsiger hensynet til brugerens retsfølelse, at den erhvervsdrivende, der begår en grovere overtrædelse, bør sanktioneres betydeligt hårdere, end den erhvervsdrivende, der har begået en mindre overtrædelse af bagatelagtig karakter.

På baggrund af de gældende regler kan der som udgangspunkt ikke skelnes mellem de erhvervsdrivende, der udviser samarbejdsvillighed, og dem, der ikke gør. Det har den konsekvens, at den erhvervsdrivende, der eksempelvis frivilligt stopper salget af et produkt, der ikke overholder produktkravene, eller som bringer produktet i overensstemmelse med reglerne, også politianmeldes for overtrædelsen ligesom den erhvervsdrivende, der ikke efterkommer et påbud fra kontrolmyndigheden om eksempelvis at afhjælpe forhold, der ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Erhvervsministeriet finder det uhensigtsmæssigt, at den gældende retstilstand ikke i højere grad giver mulighed for at imødekomme de samarbejdsvillige parter i relation til valg af sanktion for en konstateret overtrædelse. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at den erhvervsdrivendes samarbejdsvillighed og den erhvervsdrivendes foranstaltninger for at sikre regelefterlevelsen, bør have betydning for, hvorvidt en overtrædelse bør sanktioneres med politianmeldelse.

2.2.1.2.2. Bødeniveau

Det er som led i overvejelserne omkring lempelse af måden, der sanktioneres på, endvidere overvejet, om det aktuelle bødeniveau skal nedsættes. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at bødeudgangspunktet på 50.000 kr. skal fastholdes. Dette har sammenhæng med den nedenfor foreslåede ordning, hvorefter det som udgangspunkt er i grovere og alvorligere tilfælde samt gentagelsestilfælde, der vil ske politianmeldelse med bødeindstilling. På den baggrund vurderes bødeniveauet at være passende. Det er vigtigt at understrege, at det beror på kontrolmyndighedens vurdering af sagens individuelle og konkrete omstændigheder hvilken bødeudmåling, der i hvert enkelt tilfælde indstilles til, med inddragelse af de relevante skærpene såvel som formildende omstændigheder og med inddragelse af relevant domspraksis.

2.2.1.2.3. Skærpene og formildende omstændigheder

Som angivet under pkt. 2.2.1.1, fremgår det af lovens § 37, stk. 2, nr. 1-5, hvad der anses for skærpene omstændigheder. Tilstedeværelsen af skærpene omstændigheder er til ugunst for den erhvervsdrivende, forstået på den måde, at det har indflydelse på straffen i opadgående retning. Derfor findes det af retssikkerhedsmæssige årsager nødvendigt, at disse omstændigheder fremgår direkte i lovteksten, hvorfor dette foreslås videreført med nærværende lovforslag med

enkelte ændringer, jf. nedenfor under pkt. 2.2.1.3 om den foreslåede ordning.

Formildende omstændigheder er i modsætning hertil omstændigheder, der i det konkrete tilfælde begrunder en lempeligere og mildere straf. Henset til de formildende omstændigheders begunstigende karakter sammenholdt med, at omstændighederne kan være meget konkret begrundet, og der med vanskelighed kan opstilles en udtømmende liste af formildende omstændigheder, finder Erhvervsministeriet ikke, at det hverken er hensigtsmæssigt eller nødvendigt at angive disse direkte i lovtæksten, men at eksempler på formildende omstændigheder i stedet bør fremgå af lovbemærkningerne ledsaget af en henvisning til straffelovens kapitel 10, og de i straffelovens § 81, nr. 1-13, angivne omstændigheder, der i almindelighed anses for formildende.

2.2.1.2.4. Gentagelsestilfælde og gentagelsesperiode

For så vist angår gentagelsestilfælde, er det efter lovens § 37, stk. 2, nr. 3, en skærpende omstændighed, når virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse. Der henvises til det anførte i lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.1.1.

Erhvervsministeriet har overvejet, om det er en hensigtsmæssig retsstilling, at der kan statueres gentagelse, uden at virksomheden tidligere er straffet, i form af vedtaget bødeforlæg eller ved dom, for den konstaterede overtrædelse, der danner grundlag for gentagelse. En ændring af bestemmelsen, således at det kræver, at pågældende tidligere er straffet, før overtrædelsen medregnes som gentagelsestilfælde, vil være i overensstemmelse med princippet i straffelovens § 81, stk. 1, nr. 1, hvorefter det i almindelighed er en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen.

For så vidt angår gentagelsesperioden og dennes tidsmæssige udstrækning, er det overvejet, om denne bør nedsættes fra de gældende 5 år. Som led i Erhvervsministeriets overvejelser omkring en generel lempelse af måden overtrædelser sanktioneres på, er det således overvejet, om en gentagelsesperiode på 2 år, vil være mere proportional. Dette særligt af hensyn til, at der som udgangspunkt er tale om sanktion af bøde, også i gentagelsestilfælde, i de situationer, hvor sagen anmeldes til politiet med indstilling til bødestraf. I overvejelserne er hensynet til brugerne og disses sikkerhed også inddraget, og det vurderes, at en nedsættelse af gentagelsesperiodens tidsmæssige udstrækning, ikke vil gå på kompromis med brugernes sikkerhed og sundhed i forbindelse med køb og anvendelse af produkter.

Det er endvidere overvejet, hvornår gentagelsesperioden bør regnes fra, og det er vurderingen, at dette bør være fra endelig dom, eller fra tidspunktet for vedtaget bødeforlæg.

2.2.1.2.5. Kontrolmyndighedens skønsmæssige ramme over for hensynet til erhvervsdrivendes forudgående kendskab til retsstillingen

Generelt finder Erhvervsministeriet det afgørende, at såvel anmeldelses- som udmålingspraksis og valg af sanktion er

proportional, fleksibel og elastisk på baggrund af sagens konkrete omstændigheder og efter kontrolmyndighedens individuelle og konkrete skøn.

På baggrund af ovenstående overvejelser er det således Erhvervsministeriets vurdering, at der er grundlag for en justering af den gældende anmeldelses- og udmålingspraksis med henblik på i højere grad at imødekomme de modsættede hensyn, der gør sig gældende på området. Det er samtidig vigtigt, at justeringen foretages uden at gå på kompromis med brugernes sikkerhed, sundhed og tryghed. Det bør være muligt for kontrolmyndigheden at benytte forskellige administrative reaktionsmuligheder i forbindelse med konstatering af overtrædelser af produktloven og regler fastsat i medfør heraf som afslutning på sagen. Således bør det være muligt for kontrolmyndigheden at undlade politianmeldelse i det omfang kontrolmyndigheden vurderer, at mindre indgribende midler er fuldt ud tilstrækkelige til at opfylde målet om regelefterlevelse og sikre produkter. Politianmeldelse bør fortsat ske i gentagelsestilfælde, eller ved overtrædelser af mere alvorlig karakter, hvilket afhænger af overtrædelsens konkrete omstændigheder.

Erhvervsministeriet har overvejet det mere principielle i, at der ved ønsket om at lempe på sanktionsniveauet, og med den foreslåede ordning, jf. pkt. 2.2.1.3, etableres en lovgivningsmæssig ramme for et meget omfattende myndighedsskøn. Dette vil i sagens natur ske på bekostning af de erhvervsdrivendes mulighed for at gennemskue deres præcise retsstilling på forhånd, idet der som konsekvens heraf ikke kan opstilles præcise og udtømmende retningslinjer for, hvordan en overtrædelse vil blive sanktioneret. Med den foreslåede ordning bliver loven en ramme, hvor kontrolmyndigheden får et videre skøn med henblik på at vælge den reaktion, som vurderes at være passende og proportional i forhold til overtrædelsen og på baggrund af sagens nærmere omstændigheder. Konsekvensen ved en mere individuel og konkret skønsmæssig vurdering er, at der ikke kan gives præcise retningslinjer for, hvad en konkret overtrædelse medfører af sanktion.

2.2.1.2.6. Sanktionering af produktlovens § 21

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det er uhensigtsmæssigt, at overtrædelse af produktlovens § 21 ikke er strafbar. Med den nuværende retsstilling, hvor bestemmelsen ikke er sanktioneret, har det ikke umiddelbart nogen konsekvens for den erhvervsdrivende ikke at oplyse kontrolmyndigheden om de trufne foranstaltninger i medfør af lovens §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1, og 2, og §§ 16 a, 17 og 19, og effekten heraf. Når kontrolmyndigheden ikke kan sanktionere den erhvervsdrivende for at undlade at oplyse det krævede, begrænser det bestemmelsens virke og formål, idet der herved ikke nødvendigvis er incitament hos den erhvervsdrivende til at oplyse det ønskede til kontrolmyndigheden. Det vurderes på den baggrund hensigtsmæssigt at ændre herpå.

2.2.1.2.7. Ophævelse af absolut kumulation

Som led i Erhvervsministeriets overvejelser omkring lem-

pelse af måden overtrædelser af loven sanktioneres på, er det overvejet, om det er proportionalt med et princip om absolut kumulation, som er indført med lovens § 37, stk. 3 og 4. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.1.1. Det er derfor overvejet, om princippet om absolut kumulation med fordel bør ophæves og i stedet erstattes af strafferettens almindelige princip om modereret kumulation, som følger af straffelovens § 88, stk. 1.

En ophævelse af princippet om absolut kumulation, vurderes at skabe en mere fleksibel og proportional bødeudmåling, og der vil kunne undgås uforholdsmæssigt store bødeindstillinger, som ikke står i rimeligt forhold til den begåede lovovertrædelse. På baggrund af den foreløbige retspraksis vurderes det endvidere, at ophævelsen af absolut kumulation vil bringe kontrolmyndighedens bødeindstillinger mere i overensstemmelse med domstolenes udmålingspraksis, som er udtryk for gældende ret.

2.2.1.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslås flere ændringer af produktloven, som tager højde for initiativerne med henblik på at lempe sanktionsniveauet og kontrolmyndighedens praksis ved overtrædelse af reglerne.

Det foreslås, at kontrolmyndigheden, i forbindelse med en konstateret overtrædelse af reglerne på området, i højere grad vil få mulighed for at slutte sagen administrativt ved valg imellem flere typer af reaktionsmuligheder, afhængigt af overtrædelsens karakter og sagens konkrete og individuelle omstændigheder.

2.2.1.3.1. Kontrolmyndighedens reaktionsmuligheder ved overtrædelse af produktlovgivningen

Erhvervsministeriet foreslår på baggrund af overvejelserne under pkt. 2.2.1.2 at indføre en ny ordning, hvorefter kontrolmyndigheden kan vælge imellem flere reaktionsmuligheder ved en konstateret overtrædelse som administrativ sanktion. Dermed vil overtrædelsessager kunne afsluttes med vejledning, afgørelser om påbud, forbud, advarsel, politianmeldelse eller en kombination heraf.

Det foreslås derfor, at der indføres en ny bestemmelse i lovens § 14 a, hvorefter kontrolmyndigheden kan slutte en sag om overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde, med vejledning, forbud, jf. § 13, § 16, stk. 1, og § 16 a, stk. 2, påbud, jf. § 14, stk. 1, § 15, stk. 2, § 16, stk. 2, § 16 a, stk. 1, og § 17, eller advarsel, jf. § 14, stk. 2.

Kontrolmyndighedens mulighed for og pligt til at vejlede følger allerede i dag af almindelige forvaltningsretlige principper. Vejledningsforpligtelsen indebærer, at myndigheden i nødvendigt omfang yder vejledning og bistand til borgere, der henvender sig om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Vejledning er således ikke en ny reaktionsmulighed, men som noget nyt foreslås det at fremgå direkte af lovtæksten i produktloven, at kontrolmyndigheden vil kunne vælge at slutte en overtrædelse ved alene at yde vejledning.

Kontrolmyndighedens mulighed for at udstede forbud og påbud følger af gældende regler, jf. henvisningen til §§ 13-17 i det foreslåede § 14 a. I forlængelse heraf foreslås det, at kontrolmyndigheden administrativt vil kunne slutte en sag om overtrædelse af reglerne på området med at udstede forbud eller påbud, uden at kontrolmyndigheden samtidig foretager politianmeldelse.

For så vidt angår advarsler er der tale om en ny reaktionsmulighed, som foreslås indsat i § 14, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kontrolmyndigheden, afhængigt af overtrædelsens nærmere omstændigheder, kan udstede advarsler som administrativ sanktion for overtrædelse af reglerne på området.

Det foreslås, at en advarsel vil kunne tildeles pr. produktområde. Produktloven regulerer et stort antal overordnede produktområder, eksempelvis legetøj, elevatorer, elektrisk materiel, fyrværkeri og tekstilmærkning m.fl. Et produktområde skal således forstås som en gruppe af produkter inden for samme område. Det foreslåede vil medføre, at der kan tildeles en advarsel for en konstateret overtrædelse ved eksempelvis et legetøjsprodukt, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og efterfølgende kan der tilsvarende tildeles en advarsel for et elektrisk produkt, der ikke lever op til reglerne, uden at der nødvendigvis foretages politianmeldelse.

Det foreslås, at en tildelt advarsel vil være tidsbegrænset. Advarslen vil udløbe efter en periode på 2 år gældende fra det tidspunkt, hvor advarslen udstedes af kontrolmyndigheden. Tidsbegrænsningen vil medføre, at en ny og lignende overtrædelse inden for samme produktområde inden for 2 år som udgangspunkt vil medføre politianmeldelse af den nye overtrædelse, hvis sagens konkrete og individuelle omstændigheder i øvrigt tilsiger, at en skærpet foranstaltning bør anvendes. Modsat har det endvidere den virkning, at en ny og lignende overtrædelse inden for samme produktområde, begået efter udløb af den 2-årige periode, ikke nødvendigvis medfører, at der foretages politianmeldelse. Det vil bero på en konkret og individuel vurdering, jf. nærmere nedenfor under pkt. 2.2.1.3.2.

Endelig forudsættes det med den foreslåede ordning, at denne finder anvendelse i sager både mod danske og udenlandske parter. Kontrolmyndigheden foretager kontrol af produkter, hvor parterne i sagsbehandlingen både kan være hjemmehørende i Danmark, inden for EU, eller i tredjelande. Med den foreslåede ordning kan kontrolmyndigheden således også slutte sager mod udenlandske parter med adresse i eller uden for EU, med vejledning, forbud, påbud, eller advarsel, uden nødvendigvis at foretage politianmeldelse med bødeindstilling.

2.2.1.3.2. Kontrolmyndighedens valg af reaktion

Det er nødvendigt, at sanktioner er både effektive og har en præventiv effekt, men samtidig er proportionale i forhold til den konkrete overtrædelse. Sanktionen skal sikre, at reglerne overholdes, men den bør ikke være mere indgribende end nødvendigt.

Valg af reaktionsmulighed afhænger af sagens individuelle

og konkrete omstændigheder, på baggrund af kontrolmyndighedens foretagne skøn. Det er med forslaget intentionen, at en konstateret overtrædelse herefter kan slutes med vejledning, påbud, forbud eller advarsel, uden at det er nødvendigt samtidig at foretage politianmeldelse med bødeindstilling, hvis det vurderes mere proportionalt og hensigtsmæssigt at benytte et mindre indgribende middel, henset til overtrædelsens karakter og sagens omstændigheder i øvrigt.

Det vil bero på kontrolmyndighedens foretagne skøn hvilken af de nævnte reaktioner, der konkret vil skulle anvendes for overtrædelsen. Der vil derfor ikke kunne opstilles præcise og udtømmende retningslinjer for, hvornår en sag vil kunne slutes med henholdsvis vejledning, forbud, påbud eller advarsel. Det vil altid bero på et samlet skøn af sagens individuelle og konkrete forhold under inddragelse af skærpende såvel som formildende omstændigheder.

Det bemærkes, at den foreslåede ordning ikke vil afskære kontrolmyndigheden fra at foretage politianmeldelse af en overtrædelse, men bestemmelsen giver mulighed for at anvende andre sanktionsformer, hvis det vurderes mere proportionalt og hensigtsmæssigt at benytte et mindre indgribende middel end politianmeldelse. Den foreslåede bestemmelse vil således medføre færre politianmeldelser med indstilling til bøde for overtrædelse af produktloven, regler fastsat i medfør heraf, produktforordninger eller markeds- overvågningsforordningen, for så vidt angår produktlovens anvendelsesområde.

2.2.1.3.3. Nærmere om vejledning

Det vil være udgangspunktet, at kontrolmyndigheden skal anvende vejledning i forbindelse med mindre overtrædelser af bagatelagtig karakter. Det gælder eksempelvis, hvor en fabrikants adresse kun delvist er angivet på et produkt, eller hvor der på et produkt mangler tekstilmærkning på dansk, men information om materialet fremgår på engelsk. Andre eksempler kan være manglende dansk brugsanvisning, forudsat at produktet har en karakter, der gør, at det ikke umiddelbart kan anvendes forkert uanset manglende brugsanvisning på dansk, eller at der i brugsanvisningen til et produkt mangler en uvæsentlig, men lovpligtig oplysning, der ikke har betydning for brugerens sikre anvendelse af produktet.

Eksemplerne er ikke udtømmende, ligesom det ikke er udelukket, at en overtrædelse, som nævnt i eksemplerne, slutes med andet end vejledning. Det vil altid bero på kontrolmyndighedens samlede vurdering af sagens individuelle og konkrete omstændigheder.

2.2.1.3.4. Forbud og påbud

Kontrolmyndighedens mulighed for at benytte forbud og påbud i forbindelse med en overtrædelse følger som nævnt af gældende ret, jf. pkt. 2.2.1.1.

Det vil også fremover være udgangspunktet, at kontrolmyndigheden kan reagere over for ulovlige produkter ved at udstede forbud eller påbud. Forbud og påbud vil således kunne udstedes, hvis overtrædelsen har en karakter, der nødvendiggør handlinger fra den erhvervsdrivende for at sikre,

at reglerne på området efterleves, herunder af hensyn til brugerens sikkerhed og sundhed ved anvendelse af produktet. Eksempler herpå kan være, at produktet indebærer en lav risiko for stød ved anvendelsen, eller at der er mangler i mærkningen på produktet, herunder manglende advarsler.

Ved valg af forbud og påbud vil der altid skulle vælges den mindst indgribende foranstaltning til opfyldelse af målet, så proportionalitetsprincippet iagttages. Er det således tilstrækkeligt, at den konstaterede fejl eller mangel afhjælpes ved fremtidige produktioner af produktet, vil den erhvervsdrivende ikke blive påbudt at tilbagetrække produktet fra markedet.

Det forudsættes med lovforslaget, at kontrolmyndigheden også kan udstede påbud til den erhvervsdrivende om at opretholde eventuelt foretagne foranstaltninger, som er iværksat af den erhvervsdrivende, inden et påbud herom er udstedt, og som vurderes tilstrækkelige i forhold til at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne. Dette forudsættes på baggrund af, at der med den gældende bestemmelse i produktlovens § 14 er hjemmel til at påbyde den erhvervsdrivende at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at et produkt bringes i overensstemmelse med reglerne, og for at sikre, at den erhvervsdrivende lever op til sine forpligtelser. Som det mindre i det mere vil der dermed kunne udstedes påbud om at opretholde de iværksatte tiltag, i det omfang kontrolmyndigheden i forvejen ville kunne have udstedt påbud efter § 14.

Det beror på en individuel og konkret vurdering, dels hvilken type forbud eller påbud, der anvendes, samt om kontrolmyndigheden vurderer, at det er tilstrækkeligt at slutte sagen på denne måde uden samtidig politianmeldelse.

2.2.1.3.5. Advarsel

Kontrolmyndighedens mulighed for at tildele en advarsel som afslutning på en sag er tiltænkt overtrædelser, hvor karakteren, sammenholdt med de øvrige konkrete og individuelle omstændigheder, tilsiger, at et mindre indgribende middel end politianmeldelse vil være tilstrækkeligt og mere proportionalt med overtrædelsen, men hvor det samtidig vurderes, at der skal sanktioneres yderligere end at give påbud eller forbud. En advarsel bør således kunne tildeles alene eller i sammenhæng med et påbud eller forbud. Med en advarsel sendes et signal til den erhvervsdrivende om, at der er konstateret en overtrædelse, og at den erhvervsdrivende advares herom, uden at den erhvervsdrivende politianmeldes med henblik på en bødestraf. Formålet med en advarsel vil således være at gøre den erhvervsdrivende opmærksom på, at der er sket en overtrædelse af reglerne, og at yderligere overtrædelser kan medføre politianmeldelse.

Som eksempel kan nævnes en fejl eller mangel ved et stykke legetøj eller et elektrisk produkt, der har medført en vurderet risiko i kategorien mellem, eksempelvis for stød, ved brugerens anvendelse, og hvor den erhvervsdrivende har foretaget de nødvendige foranstaltninger for at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne og ikke tidligere har begået en lignende overtrædelse. De nødvendige foranstaltninger kan enten være foretaget frivilligt af

den erhvervsdrivende eller efter påbud fra kontrolmyndigheden. Det afgørende er, at produktets overensstemmelse med reglerne er iagttaget.

Det vil bero på en individuel og konkret vurdering, om en overtrædelse vil kunne slutes med en advarsel.

2.2.1.3.6. Politianmeldelse

Det er udgangspunktet, at der fortsat vil skulle ske politianmeldelse i tilfælde af grovere overtrædelser, herunder ved ulovlige produkter, der har medført en væsentlig eller betydelig risiko for brugerens sikkerhed eller sundhed ved anvendelse af produktet, eller i gentagelsestilfælde, forudsat at betingelserne for at foretage politianmeldelse i øvrigt er opfyldt. Som eksempler på grove overtrædelser kan nævnes, hvor en maskine mangler en nødstopknap, hvor en fejl vurderes at medføre en høj risiko for stød ved anvendelse af et produkt, eller hvor der som følge af et ulovligt produkt er sket skade på personer eller ejendom.

Det vil være udgangspunktet, at der også vil ske politianmeldelse i forbindelse med grove overtrædelser, selvom den erhvervsdrivende har foretaget nødvendige foranstaltninger for at sikre regelefterlevelse, og selvom den erhvervsdrivende ikke tidligere er straffet for en lignende overtrædelse.

Det vil bero på en individuel og konkret vurdering på baggrund af samtlige sagens omstændigheder, om der skal foretages politianmeldelse.

Når kontrolmyndigheden anmelder sagen til politiet, ledsages denne af en indstilling til bødestraf. Det foreslås, at udgangspunktet om en bøde på 50.000 kr. fastholdes, idet dette bødeniveau anses for passende, henset til de typer sager, der med den foreslåede ordning fremadrettet vil skulle politianmeldes. Der henvises i øvrigt til det anførte under pkt. 2.2.1.2.2.

Ud over gentagelsestilfælde, samt tilstedeværelsen af skærpene såvel som formildende omstændigheder, jf. nedenfor under pkt. 2.2.1.3.7, påvirkes bødens størrelse i udgangspunktet endvidere af fire forskellige parametre: Tilregnelser, konsekvens, sandsynlighed og omsætning. For nærmere beskrivelse af de fire parametre henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der er med lovforslaget ikke tiltænkt ændringer hertil.

Fastsættelse af straffens størrelse vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens kapitel 10.

2.2.1.3.7. Skærpene og formildende omstændigheder

Med den foreslåede ordning vil kontrolmyndigheden kunne anvende de ovenfor i pkt. 2.2.1.3.3-2.2.1.3.6 angivne reaktionsmuligheder i kombination. Dette vil medføre, at kontrolmyndigheden kan slutte en sag om overtrædelse af reglerne med eksempelvis både et påbud og en advarsel, hvis dette skønnes nødvendigt og proportionalt henset til

overtrædelsens karakter og på baggrund af sagens nærmere omstændigheder. Det er heller ikke en forudsætning for kontrolmyndighedens udstedelse af påbud eller forbud, at der forud er sket vejledning til den pågældende erhvervsdrivende, som har overtrådt reglerne. Tilsvarende kan der udstedes påbud og tildeles advarsel for en konstateret overtrædelse, hvis de konkrete omstændigheder tilsiger det.

I den skønsmæssige vurdering, som kontrolmyndigheden foretager ved valg af reaktion ved en konstateret overtrædelse, vil der være flere forskellige omstændigheder, som vil kunne inddrages i vurderingen og tillægges vægt.

Dette vil bl.a. være overtrædelsens karakter og omfanget af de konstaterede fejl og mangler. Derudover om der er tale om gentagelsestilfælde, eller om der foreligger skærpene omstændigheder, jf. produktlovens § 37, stk. 2, som foreslås ændret ved lovforslagets § 2, nr. 13. Endvidere om den pågældende erhvervsdrivende har udvist samarbejdsvillighed og frivilligt har foretaget foranstaltninger med henblik på at sikre, at produktet er i overensstemmelse med reglerne, eller modsat om et eventuelt meddelt påbud ikke er efterkommet.

Det vil også have betydning, om kontrolmyndigheden har foretaget vejledning eller udstedt forbud, påbud eller advarsel for en tidligere overtrædelse mod samme erhvervsdrivende. Andre omstændigheder, der vil kunne tillægges betydning, er størrelsen på virksomheden, herunder antal ansatte og virksomhedens samlede omsætning, idet disse faktorer kan give en indikation af graden af virksomhedens professionalisme, eller om der modsat er tale om en hobbyvirksomhed. Endvidere kan der lægges vægt på antallet af produkter, der er solgt, og om produktet er solgt via en hjemmeside med deraf større geografisk udbredelse, idet dette giver en indikation af den potentielle skadevirkning ved salg af produktet. Der henvises til lovforslaget almindelige bemærkninger om de fire parametre under pkt. 2.2.1.1, som også kan inddrages og tillægges vægt, ligesom ved fastsættelse af bøden, jf. det anførte under pkt. 2.2.1.3.6.

Det er vigtigt at understrege, at der ikke er tale om en udtømmende liste, og det vil altid bero på en konkret og individuel vurdering på baggrund af sagens samlede omstændigheder, ligesom det er en skønsmæssig vurdering af kontrolmyndigheden, hvordan de forskellige momenter og parametre vægtes i det konkrete tilfælde.

2.2.1.3.8. Gentagelsestilfælde og gentagelsesperiode

For så vidt angår gentagelsestilfælde, foreslås det, at der ændres i lovens § 37, stk. 2, nr. 3, således at det anses for en skærpene omstændighed, når der er tale om gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere er straffet for en lignende overtrædelse.

Med forslaget om, at virksomheden tidligere skal være straffet for en lignende overtrædelse, medfører det, at pågældende skal have vedtaget et bødeforlæg eller være dømt ved dom, for den tidligere overtrædelse, jf. princippet i straffelovens § 81, stk. 1, nr. 1.

Med det foreslåede er det således en forudsætning for, at der statueres gentagelsestilfælde, som kan danne grundlag

for at skærpe straffen efter det foreslåede § 37, stk. 2, nr. 3, at den tidligere overtrædelse er strafferetligt afgjort, og ikke blot konstateret af kontrolmyndigheden, som er tilfældet efter gældende ret.

Med hensyn til, at overtrædelserne skal være lignende, ændrer forslaget ikke på gældende ret. Overtrædelserne behøver således ikke at være identiske, når de dog er ensartede. Der henvises til det anførte i lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.1.1.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i lovens § 37, stk. 2, nr. 5, ophæves, således at det ikke anses for en skærpende omstændighed, såfremt den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol.

For så vidt angår gentagelsesperioden foreslås det, at varigheden af gentagelse inden for lovens anvendelsesområde, nedsættes fra 5 år til 2 år.

Forslaget indebærer, at gentagelsestilfælde, som er en skærpende omstændighed efter den foreslåede § 37, stk. 2, nr. 3, er tilfælde, hvor virksomheden inden for de seneste 2 år tidligere er straffet for en lignende overtrædelse. Det foreslås, at den 2-årige periode regnes fra endelig dom eller tidspunktet for vedtaget bødeforlæg.

Idet der foreslås en ny ordning og måde at sanktionere de erhvervsdrivende inden for lovens anvendelsesområde på, og tillige en ændring af kontrolmyndighedens anmeldelsespraksis, foreslås det endvidere, at eventuelle tidligere overtrædelser af den gældende produktlov, ikke har indflydelse på valg af reaktion for overtrædelser begået efter lovforslagets ikrafttrædelse. Eventuelle overtrædelser af den gældende produktlov vil således ikke have betydning for kontrolmyndighedens valg af reaktion i forbindelse med en ny konstateret overtrædelse. Tidligere overtrædelser, hvor den erhvervsdrivende er straffet for en lignende overtrædelse, vil tilsvarende ikke være at anse for gentagelse i henhold til den foreslåede ændring i § 37, stk. 2, nr. 3, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 12. De overtrædelser, der er begået forud for lovforslagets ikrafttrædelse, vil blive vurderet i henhold til den gældende produktlov.

Den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, hvorefter produktlovens anvendelsesområde udvides med nr. 41 og 42, medfører endvidere, at der foreslås en lovteknisk ændring i § 37, stk. 2, hvorefter der i bestemmelsen henvises til nr. 13-42.

2.2.1.3.9. Sanktionering af produktlovens § 21

Det foreslås, at det gøres strafbart med bøde at undlade at efterkomme kontrolmyndighedens anmodning om oplysninger i medfør af § 21. Med forslaget vil det dermed fremover være strafbart, hvis kontrolmyndigheden efter anmodning ikke modtager oplysning om, hvor en række nærmere angivne foranstaltninger i relation til kontrolmyndighedens udstedte påbud og forbud m.v. er truffet, og om effekten heraf. I overensstemmelse hermed foretages ændringer i produktlovens § 37, stk. 1, nr. 6.

Der henvises til pkt. 2.2.1.2.6. ovenfor.

2.2.1.3.10. Ophævelse af absolut kumulation

Det foreslås, at bestemmelserne om absolut kumulation i produktlovens § 37, stk. 3-5, ophæves. Dette vil medføre, at strafferettens almindelige princip om modereret kumulation efter straffelovens § 88, stk. 1, finder anvendelse.

Modereret kumulation indebærer, at der ved flere overtrædelser til samtidig pådømmelse fastsættes en fælles straf, der efter omstændighederne kan være lavere end ved absolut kumulation. Når kontrolmyndigheden foretager politianmeldelse af en overtrædelse med bødeindstilling, vil det foreslåede indebære, at der vil blive indstillet til en modereret, fælles bøde, på baggrund af sagens individuelle og konkrete omstændigheder, i stedet for at der sker sammenlægning af bøderne for hver overtrædelse. Dette vil således medføre en lempelse i bødeniveauet ved flere overtrædelser til samtidig pådømmelse.

I relation til kontrolmyndighedens bødeindstillinger, indebærer princippet om modereret kumulation, at der fremadrettet vil indstilles til en modereret, samlet bøde. Eksempelvis hvis der i forbindelse med test af et legetøjsprodukt, er konstateret i alt tre fejl og mangler, som vurderes at skulle takseres til henholdsvis 30.000 kr., 40.000 kr. og 60.000 kr., vil der ikke skulle indstilles til en samlet bøde på 130.000 kr., men til en mindre modereret bøde. Der kan i den forbindelse ikke opstilles en facitliste for, hvad den modererede bøde konkret vil være, da det afhænger af sagens individuelle og konkrete omstændigheder.

Strafferettens almindelige princip om modereret kumulation efter straffelovens § 88, stk. 1, finder anvendelse, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af loven, jf. straffelovens § 2, og derfor er det ikke nødvendigt at indføre en ny bestemmelse i lovens § 37 herom.

Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af det gældende § 37, stk. 3 og 4, foreslås endvidere en ophævelse af § 37, stk. 5, idet bestemmelsen herefter er overflødig. Den foreslåede ophævelse af det gældende § 37, stk. 3-5 indebærer, at der foreslås en række lovtekniske konsekvensændringer for så vidt angår bestemmelsens stk. 6-8, som herefter bliver stk. 3-5. Der er ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer i det foreslåede § 37, stk. 4 og 5, der er en videreførelse af gældende ret.

2.2.2. Blokering af onlinegrænseflader

2.2.2.1. Gældende ret

Det følger af § 18, stk. 1, i produktloven, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet, eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Bestemmelsen om blokering af onlinegrænseflader er fastsat med henblik på at gennemføre artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Herefter skal myndigheden tillægges beføjelse til – hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, og hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra

k, nr. 1, ikke overholdes – at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger.

Det følger af bemærkningerne til produktloven, jf. Folke-tingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 78, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, eller, hvis dette ikke er muligt, begrænsning af adgangen til sådanne produkter, der tilbydes gennem deres tjenester, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel, jf. betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel. Det følger endvidere bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at når en anmodning om fjernelse af indhold eller visning af advarsel ikke imødekommes, bør den relevante myndighed have beføjelse til at påbyde, at leverandører af informationssamfundstjenester begrænser adgangen til onlinegrænsefladen, og derudover at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

Siden vedtagelsen af produktloven er en ny forordning (EU) 2022/2065 om digitale tjenester trådt i kraft. Forordningen trådte i kraft den 16. november 2022 og forordningen ændrer direktiv 2000/31/EF, som er implementeret i e-handelsloven. Rammen for fritagelse for formidleransvar er videreført i forordningen om digitale tjenester. Dette indebærer, at der fortsat vil være bestemmelser om ansvarsfritagelse for f.eks. hostingtjenester, når forordningen finder endelig anvendelse den 17. februar 2024. Blokeringsbestemmelsen i produktlovens § 18 berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven eller forordningen om digitale tjenester, herunder bestemmelsen i forordningens artikel 6 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen i § 18 går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1. Det skyldes, at bestemmelsen kan anvendes i forbindelse med salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene produkter, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen. Dermed tildeles kontrolmyndigheden en beføjelse, som skal gøre det lettere at håndhæve reglerne online på samme vis, som det er tilfældet over for fysiske butikker.

Bestemmelsen i § 18, stk. 1, er fastsat med henblik på at sikre, at kontrolmyndigheden kan foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko, og hvor et påbud i henhold til lovens § 17 ikke er overholdt. Ydermere kan bestemmelsen anvendes, hvor en onlinegrænseflade gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

Det følger endvidere af § 18, stk. 2, at afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse

efter kontrolmyndighedens begæring. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Det følger af § 18, stk. 3, at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå kontrolmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Kontrolmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangs bøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Det følger af § 18, stk. 4, at kontrolmyndigheden skal påse, at et indgreb efter en blokering efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Kontrolmyndigheden skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Endelig følger det af § 18, stk. 5, at fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal kontrolmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

2.2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Siden produktlovens ikrafttrædelse den 1. juli 2020 er bestemmelsen i § 18, stk. 1, anvendt i begrænset omfang. Indtil videre er det alene i et enkelt tilfælde endt med en blokering af en onlinegrænseflade, hvor Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med en sag hos domstolene havde nedlagt påstand om DNS-blokering af hjemmesiden i medfør af produktlovens § 18.

Den konkrete sag, som er endt med en blokering af en onlinegrænseflade, og andre sammenlignende sager, som dog ikke er endt med en kendelse om blokering, har medvirket til at identificere visse u hensigtsmæssigheder for så vidt angår blokeringssager. F.eks. afhænger Sikkerhedsstyrelsens jurisdiktion i blokeringssager af, hvorvidt der er tale om udenlandske eller danske hjemmesider, herunder hvorvidt der er tale om .dk-domænenavne.

Sikkerhedsstyrelsen har i den forbindelse erfaret, at der er forskellige praktiske udfordringer forbundet med at blokere onlinegrænseflader, der hostes af både danske og udenlandske webhostingudbydere, og som både kan have .dk- eller andre domænenavne.

For så vidt angår hjemmesider, der hostes af danske webhostingudbydere, er det i praksis muligt at foranledige, at hosting af en hjemmeside stoppes. Dermed afskæres brugere fra at få adgang til hjemmesiden uden mulighed for omgåelse, idet hjemmesiden ikke længere hostes. Afgørelser over for danske webhostingudbydere kan håndhæves og

sanktioneres. Det samme gør sig ikke gældende for udenlandske hjemmesider, hvor webhosten ofte ligeledes ikke er hjemmehørende i Danmark, hvorfor der er betydelige udfordringer ved at håndhæve afgørelser. Tilsvarende for danske hjemmesider, som hostes af udenlandske webhosts. Derfor vil det som udgangspunkt være DNS-blokering af et bestemt internetdomæne, der alene blokerer danske brugeres adgang, som er aktuel i disse tilfælde. Det er således muligt for brugere at omgå blokeringen, hvis de benytter sig af en udenlandsk server eller en såkaldt VPN-server.

Erhvervsministeriet vurderer, at der på trods af mulighederne for at omgå en DNS-blokering fortsat er tale om den mest effektive mulighed for at blokere, når der er tale om udenlandske hjemmesider eller danske hjemmesider, hvor webhosten ikke er hjemmehørende i Danmark, eller hvor der ikke i øvrigt er en udbyder af informationssamfundstjenester, over for hvem en afgørelse kan håndhæves. DNS-blokering anvendes tillige på andre områder, hvor danske myndigheder blokerer for ulovligt indhold på nettet. DNS-blokering foretages af danske internetudbydere, der ligesom andre udbydere af informationssamfundstjenester er forpligtede til at bistå kontrolmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser om blokering i henhold til produktlovens § 18, stk. 2.

For så vidt angår sagsanlæg i blokeringsager vil der ofte være tale om udenlandske parter. Erhvervsministeriet vurderer i den henseende, at der bør være klarhed over, hvor sager skal anlægges. Det følger af Vestre Landsrets dom af 28. februar 2023, at sagsanlæg efter produktlovens § 36 skal ske ved kontrolmyndighedens hjemting, da den part, som forlangte sagen anlagt, ikke havde hjemting i Danmark. Det følger af retsplejelovens § 240, stk. 2, at retssager, som en fysisk eller juridisk person anlægger om prøvelse af afgørelser truffet af en central statslig myndighed, anlægges ved den pågældende sagsøgers hjemting, hvis sagsøgeren har hjemting i Danmark. Hvis sagsøgeren ikke har hjemting i Danmark, skal sagen anlægges ved myndighedens hjemting efter retsplejelovens § 235, stk. 1. I overensstemmelse hermed, og i overensstemmelse med de almindelige regler om værneting, som følger af retsplejeloven, Bruxelles I-forordningen og Lugano-konventionen, bør der ikke i produktloven fastsættes særregler om værneting.

Den gældende blokeringsbestemmelse i produktlovens § 18, stk. 1, kan bl.a. anvendes, når en onlinegrænseflade gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I relation til salg og formidling af salg medfører den gældende bestemmelse en uhensigtsmæssig situation. For det første fordi produkter, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, efter markedsovervågningsforordningen anses for at være gjort tilgængelige på EU-markedet, når et tilbud er specifikt målrettet brugere. Den retlige konsekvens heraf er, at disse produkter skal overholde alle gældende EU-regler, og dermed kan produkterne være genstand for kontrolmyndighedernes kontrol ved tilgængeliggørelsen på markedet, og ikke når der nødvendigvis er sket et salg.

Endvidere medfører kravet om salg betydelige vanskelig-

heder for kontrolmyndigheden med at bevise, at der er faktisk er sket et salg eller formidlet et salg, medmindre kontrolmyndigheden selv har købt produktet.

Med henblik på at sikre, at bestemmelsen i § 18, stk. 1, kan anvendes for at forhindre, at produkter, der udgør en alvorlig risiko, købes af danske brugere, foreslås det derfor at ændre bestemmelsen. Det vil herefter være tilgængeliggørelsen på markedet, specifikt det danske marked, der er afgørende for, hvornår blokering af en onlinegrænseflade kan ske.

For så vidt angår gentagelsestilfælde vurderer Erhvervsministeriet, at det desuden er nødvendigt at præcisere, at der med gentagelsestilfælde også er tale om situationer, hvor produkter er gjort tilgængelige på en onlinegrænseflade, uden at f.eks. en onlinemarkedsplads eller webbutik nødvendigvis er den juridiske sælger af produkter. At der på en onlinegrænseflade gentagne gange er solgt eller formidlet salg, bør herudover forstås som forudsat i bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 79, dvs. hvor der inden for en periode på 2 år er begået 3 lignende forseelser. Med henblik på at klarlægge retsstillingen bør dette endvidere fremgå af ordlyden i blokeringsbestemmelsen i § 18, stk. 1. Der bør således fortsat være en vis form for tidsmæssig udstrækning for forseelserne, men det bør afhænge af domstolenes konkrete vurdering, hvorvidt tilgængeliggørelse af flere ulovlige produkter udgør forskellige forseelser, som tillægges indbyrdes gentagelsesvirkning.

De nærmere kriterier for ophævelse af blokering, herunder hvilke skridt onlinegrænseflader nødvendigvis må foretage for at en blokering kan ophæves, følger af de gældende bestemmelser i produktlovens § 18, stk. 4 og 5. Som forudsat i forarbejderne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 80, kan afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at et påbud er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at onlinegrænsefladen igen sælger eller formidler salg af produkter. Erhvervsministeriet vurderer i den henseende, at de nævnte bestemmelser ikke giver anledning til en ændring.

2.2.3. Virksomhedsbaseret markedsovervågning

2.2.3.1. Gældende ret

Efter § 9, stk. 1, i produktloven varetager Sikkerhedsstyrelsen opgaven som kontrolmyndighed på de produktområder, der er omfattet af loven, medmindre der i anden lovgivning er fastsat regler om forebyggelse af specifikke risici ved særlige produkter, hvormed kontrollen føres af den relevante kontrolmyndighed.

Kontrolmyndigheden fører på baggrund af reglerne i produktlovens kapitel 3 kontrol med, at reglerne i produktloven eller regler fastsat i medfør heraf overholdes. Kontrolmyndigheden fører desuden kontrol med, at regler fastsat i produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår produktlovens anvendelsesområde, overholdes, jf. produktlovens § 9, stk. 3.

Kontrolbestemmelserne finder alene anvendelse på produkter, der er gjort tilgængelige på det danske marked, og over for erhvervsdrivende med aktiviteter rettet mod det danske marked. Eksempler på aktiviteter rettet mod det danske marked er tilgængeliggørelse af produkter i danske butikker, eller markedsføring af produkter online, der er målrettet danske brugere. Et produkt anses således for at være gjort tilgængeligt på det danske marked, allerede når en dansk forbruger kan bestille det på en webshop eller via en onlinegrænseflade (hjemmesider og apps m.v.).

Kontrolmyndigheden kontrollerer, om produkterne udtages til kontrol, er behæftede med formelle eller materielle mangler. Kontrollen skal i henhold til produktlovens § 9, stk. 4, udøves på en sådan måde, at der gribes ind med de midler og med den hurtighed, som risikoens alvor kræver.

I Sikkerhedsstyrelsen føres der i dag flere typer af kontrol. Kontrollen med, at produktlovgivningen overholdes, tilrettelægges hovedsageligt på baggrund af en datadrevet risikomodel, hvor data primært indsamles ved Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågningsindsatser, anmeldelser fra brugere, pressehistorier, indberetninger fra virksomheder, anmeldelser om ulykker med et produkt og enkelte ulykkestatistikker. Sikkerhedsstyrelsen anvender risikovurderingsværktøjer i sagsbehandlingen med henblik på vurdering af et produkts farlighed og sandsynligheden for, at produktet forvolder skade.

Kontrollen udføres på denne baggrund f.eks. i form af dokumentkontrol, hvor den ledsagende dokumentation og andre formelle krav til produktet kontrolleres. Kontrollen kan foretages via besøg i fysiske butikker og overvågning af webbutikker, hvor der udtages produkter eller undersøges skiltning m.m. Derudover foretages kontrol, hvor produkter udvælges, inspiceres visuelt og sendes til fulde eller delvise test hos uafhængige testlaboratorier.

Efter produktlovens §§ 10-21 har kontrolmyndigheden en række kontrolbeføjelser, som den relevante myndighed kan anvende i forbindelse med den generelle kontrol på området, herunder i forbindelse med at en overtrædelse konstateres. Det gælder bl.a. § 10 om kontrolmyndighedens mulighed for at kræve nødvendige oplysninger til brug for kontrollen og kontrolmyndighedens mulighed efter § 11 for at opnå adgang til lokaliteter og transportmidler til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse.

Kontrolmyndigheden kan udtage produkter til kontrol, jf. § 12, og kontrolmyndigheden har forskellige reaktionsmuligheder i tilfælde af, at et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, herunder mulighed for at udstede påbud og forbud m.v., afhængigt af overtrædelsens nærmere omstændigheder, jf. §§ 13-16 a, og §§ 19-21. Endvidere har kontrolmyndigheden beføjelser i relation til ulovlige produkter, der findes på onlinegrænseflader, jf. §§ 17 og 18.

I forbindelse med udtagningen af produkter til kontrol anvender Sikkerhedsstyrelsen i dag en tilsynsmodel, hvor Sikkerhedsstyrelsens som led i sagsbehandlingen af de udtagne produkter og efter aftale med den erhvervsdrivende foretager et tilsynsbesøg. Kontrollen følges op af dialog med

virksomheden eksempelvis om virksomhedens processer og procedurer, f.eks. ved tilbagekaldelse af usikre produkter og orientering af forbrugere og myndigheder, egenkontrolindsatser og virksomhedens generelle indsats for at leve op til virksomhedens forpligtelser i henhold til produktreguleringen. Eftersom virksomhedsbesøget tager udgangspunkt i et eller flere udtagne produkter, begrænses dialogen og vejledningen til at omhandle de gældende regler for det pågældende produkt.

Kontrollen og vejledningen vedrørende den pågældende virksomheds ansvar og forpligtelser begrænses som følge heraf til at omhandle de gældende regler, der er relevante for det udtagne produkt, selvom virksomheden ofte har et bredere varesortiment bestående af forskellige produkttyper. På baggrund af tilsynet kontrolleres det eller de udtagne produkter. Hvis der konstateres formelle eller materielle fejl eller mangler, træffes der en afgørelse, og virksomheden vil som udgangspunkt blive politianmeldt, hvis betingelserne for strafbarhed er opfyldt.

2.2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Produktlovgivningen er bygget op, så de erhvervsdrivende skal være ansvarlige aktører på markedet og leve op til forpligtelsen om kun at gøre produkter tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med reglerne, og som ikke udgør en fare. Det er fortsat vurderingen, at myndighedernes kontrol hverken kan eller skal erstatte virksomhedernes egenkontrol og ansvar. Det er samtidig vurderingen, at de erhvervsdrivende i vidt omfang lever op til deres forpligtelser og generelt ønsker et velfungerende samarbejde med myndighederne.

Der er dog også erhvervsdrivende, der ikke kan eller vil efterleve reglerne. Der er derfor fortsat et behov for en kontrol, der kan sikre, at markedsførte produkter er i overensstemmelse med reglerne. Det betyder, at der fortsat skal føres kontrol på baggrund af både reaktive og proaktive tiltag, ligesom der skal foretages forskellige kontroller på tværs af produkttyper.

Erhvervsministeriet vurderer på den baggrund, at der med fordel kan fokuseres yderligere på en form for kontrol, hvor der særligt fokuseres på de erhvervsdrivendes generelle forpligtelser, herunder i form af vejledning, som tillige kan understøtte de erhvervsdrivende i at navigere i et komplekst produkt- og regellandskab. Dette vil være en virksomhedsbaseret markedsovervågning, som tager udgangspunkt i den erhvervsdrivendes samlede produktsortiment.

Den virksomhedsbaserede markedsovervågning skal dels imødekomme et ønske fra de erhvervsdrivende om mere generel vejledning på produktområdet. Samtidig er det nødvendigt, at kontrolmyndigheden i visse tilfælde kan føre en egentlig kontrol med de erhvervsdrivendes procedurer, i det omfang der er fastsat krav herom.

Reglerne i produktloven tager udgangspunkt i, at produkter skal være lovlige for at kunne gøres tilgængelige på markedet, og de erhvervsdrivende har i forlængelse heraf

nogle forpligtelser, de skal leve op til. Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat krav i produktloven om, at virksomhederne har bestemte procedurer med henblik på varetægelse af produktsikkerheden. Der ses dog en stigende tendens i EU- retten til, at der bliver stillet krav til egentlige procedurer. Det fremgår eksempelvis af Europa-Parlamentet og rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produktsikkerhed i almindelighed (GPSR) artikel 14, at en erhvervsdrivende skal sikre, at denne har interne processer for produktsikkerhed, som sætter vedkommende i stand til at overholde de relevante krav i forordningen. Det fremgår endvidere af samme forordnings præambelbetragtning nr. 37, at det med henblik på at forhindre, at farlige produkter bringes i omsætning, bør være obligatorisk for erhvervsdrivende at inkludere interne processer, der sikrer overholdelse af de relevante krav i forordningen, i deres produktions- eller markedsføringsaktiviteter. Det fremgår endelig, at sådanne interne processer bør fastlægges af de erhvervsdrivende selv i forhold til deres rolle i forsyningskæden og den pågældende produkttype og f.eks. kan baseres på organisatoriske procedurer, retningslinjer, standarder eller udnævnelsen af en ad hoc-driftsleder, samt at ansvaret for fastlæggelse af sådanne interne processer og deres formater fortsat alene bør påhvile de relevante erhvervsdrivende. Derudover følger det af forordningens artikel 9, stk. 2, at fabrikanten forpligtes til at foretage en intern risikoanalyse, inden produkterne bringes i omsætning. Forordningen finder anvendelse fra den 13. december 2024.

Det er forventningen, at der i nye EU-retsakter, som vedtages i løbet af de kommende år, i stigende grad vil blive indført procedurekrav på tværs af produktområder. Udgangspunktet forventes også at være, at manglende procedurer skal sanktioneres på lige fod med produkters manglende overensstemmelse med reglerne.

Erhvervsministeriet vurderer på den baggrund, at der er et behov for, at kontrolmyndigheden kan gennemføre mere overordnede tilsyn med fokus på eftersyn af virksomhedens samlede procedurer og indsatser i forhold til varetagelsen af produktsikkerheden med henblik på at sikre, at de varer, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet, er overensstemmende med reglerne. Dette som følge af, at kontrolmyndighedens hjemmel til at gennemføre kontrolbesøg i virksomheden hænger sammen med kontrollen af et eller flere produkter, herunder produkter som er udtaget til kontrol i medfør af produktlovens § 12.

Generelt er det vurderingen, at mængden og kompleksiteten af gældende krav til produkter og forpligtelser for virksomhederne er voksende, hvorfor det bliver stadigt mere udfordrende for virksomhederne at være regelefterlevende på produktsikkerhedsområdet. Som offentlig myndighed har Sikkerhedsstyrelsen en vejledningspligt. Det følger af forvaltningslovens § 7, stk. 1, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Vejledningspligten gælder i henhold til lovens § 2, stk. 1, i afgørelsessager, men det følger samtidig af god forvaltningsskik og almindelige retsgrundsætninger,

at myndighederne også skal yde vejledning uden for forvaltningslovens anvendelsesområde, hvorfor der bl.a. også ydes vejledning i forbindelse med kontrolbesøg hos virksomhederne.

Med en udvidet adgang til at kontrollere erhvervsdrivende i forbindelse med virksomhedsbaseret markedsovervågning, uden forudgående udtagelse af et produkt, men med særlig fokus på virksomhedens indsats for alene at bringe overensstemmende produkter i omsætning og vejledning herom, vurderes det, at kontrollerne vil blive mere effektive. Det vurderes på sigt at kunne medvirke til øget regelefterlevelse og et mindre behov for at udtage produkter.

Som følge af ovenstående foreslås i en ny bestemmelse i produktlovens § 9, stk. 5, at kontrolmyndigheden kan føre kontrol med en virksomheds procedurer for at sikre, at et produkt er i overensstemmelse med kravene i § 5, stk. 1, i det omfang virksomheden skal have sådanne procedurer. Det foreslås endvidere i en ny bestemmelse i produktlovens § 9, stk. 6, at Erhvervsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om kontrollen efter den foreslåede § 9, stk. 5.

Som anført under pkt. 2.2.3.1 fører kontrolmyndigheden kontrol med, at relevant lovgivning på området overholdes. Vælger kontrolmyndigheden således at udføre en fysisk kontrol, som vil udgøre et tvangsindgreb uden for straffetsplejen, er forholdet underlagt reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 (retssikkerhedsloven). Det gælder eksempelvis retssikkerhedslovens § 5 om varslings.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 5, vil kunne anvendes som et nødvendigt supplement til den eksisterende kontrol. Kontrolmyndigheden vil således fortsat kunne vejlede erhvervsdrivende i gældende regler som opfølgning på kontrollen med udtagne produkter, afhængigt af resultatet af kontrollen. Der henvises til pkt. 2.2.1.3 og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 8 og 9, om de foreslåede bestemmelser i § 14, stk. 2, og § 14 a, om kontrolmyndighedens mulighed for at slutte en overtrædelsessag med vejledning, påbud, forbud eller advarsel.

For at kunne udføre den foreslåede kontrol af erhvervsdrivendes procedurer er det nødvendigt, at kontrolmyndigheden kan få adgang til erhvervsdrivendes lokaliteter. Efter omstændighederne kan det således være nødvendigt at få fysisk adgang til en erhvervsdrivendes lokalitet med henblik på at konstatere tilstedeværelsen af bestemte procedurer, som er påkrævet i henhold til produktlovgivningen. Der kan f.eks. være tale om organisatoriske procedurer, retningslinjer og standarder m.v., og der kan være tale om udnævnelse af personale til håndtering af bestemte processer. Visse procedurer kan således være vanskelige eller byrdefulde for den erhvervsdrivende at føre dokumentation for.

I forlængelse heraf og på baggrund af det tilsigtede mål med den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 5, er det Erhvervsministeriets vurdering, at kontrollen hermed ikke forudsætter, at kontrolmyndigheden kan opnå adgang til en

virksomhed uden retskendelse, i det omfang en erhvervsdrivende modsætter sig kontrolmyndighedens forsøg på at udføre kontrol. Endvidere vurderes det ikke at være nødvendigt, at der kan opnås adgang til private lokaliteter eller transportmidler. Det foreslås derfor, at der foretages en begrænsning af rækkevidden for adgang til erhvervsmæssige lokaliteter uden retskendelse, som følger af produktlovens § 11, stk. 1. Tilsvarende foreslås en afskæring af adgangen til private lokaliteter og transportmidler. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 5.

De foreslåede bestemmelser om kontrol i § 9, stk. 5 og 6, medfører ikke, at de erhvervsdrivende pålægges yderligere forpligtelser i forhold til de gældende produktkrav. Der er således tale om myndighedsbeføjelser til at kontrollere, hvorvidt de erhvervsdrivende efterlever forpligtelser, der allerede fremgår af reglerne. Kontrollen kan omfatte en gennemgang af, hvorvidt der er tilstrækkelige procedurer i forhold til dokumentation, opbevaring heraf i den påkrævede tidsperiode, håndtering af produkter, der viser sig at være farlige, og håndtering af klager m.v., så den erhvervsdrivende er i stand til at være regelefterlevende. I forlængelse heraf foreslås det i en ny bestemmelse i produktlovens § 9, stk. 6, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om den virksomhedsbaserede markedsovervågning.

Virksomhedsbaseret markedsovervågning vil som udgangspunkt være en vejledningsbaseret metode til markedsovervågning af produkter, som kombinerer den traditionelle håndhævelse af reglerne med effektiv vejledning til virksomhederne om de gældende regler og virksomhedernes ansvar og forpligtelser, afhængigt af deres rolle i omsætningsleddet. Formålet med virksomhedsbaseret markedsovervågning er at understøtte virksomhedernes regelefterlevelse, ved at styrke virksomhedernes egen indsats omkring produktoverensstemmelse på baggrund af dialog og effektiv vejledning om produktsikkerhedsregler, ansvar og forpligtelser m.v.

Med de foreslåede bestemmelser i produktlovens § 9, stk. 5 og 6, og § 11, stk. 1, 3. pkt., kan kontrollen foregå hos de erhvervsdrivende, herunder fabrikanter, importører og distributører m.fl. i overensstemmelse med definitionen i produktlovens § 4, nr. 1. Der tages udgangspunkt i den enkelte erhvervsdrivendes rolle i omsætningsleddet og de gældende krav i love, bekendtgørelser eller forordninger, som vedrører den erhvervsdrivendes konkrete produktområde, samt det ansvar og de forpligtelser den erhvervsdrivende har som følge heraf.

Den virksomhedsbaserede tilgang vil være særlig relevant i den proaktive markedsovervågning med henblik på at understøtte regelefterlevelsen, og den vil tillige være relevant i reaktive sager. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis der på baggrund af gentagende forbrugeranmeldelser af farlige eller ikke-overensstemmende produkter fra samme virksomhed opstår en formodning om, at den erhvervsdrivende ikke har etableret tilstrækkelige procedurer, i det omfang denne er forpligtet hertil. I så fald kan det efter omstændighederne være nødvendigt, at kontrolmyndigheden træffer afgørelse over for den erhvervsdrivende. Er der tale om en overtræ-

delse vil kontrolmyndigheden således have mulighed for at udstede påbud, forbud, advarsel eller politianmeldelse.

2.2.4. Ændring af anvendelsesområde som følge af nye EU-retsakter om produktsikkerhed i almindelighed og om maskiner

2.2.4.1. Gældende ret

Produktloven finder anvendelse på mange forskellige produktområder, hvoraf størstedelen er omfattet af EU-retsakter. Det fremgår således af produktlovens § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på 40 produktområder, som er underlagt EU-retsakter, herunder også produkter omfattet af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet), jf. stk. 1, nr. 1, og direktivet om maskiner (maskindirektivet), jf. stk. 1, nr. 2.

Produktsikkerhedsdirektivet er implementeret i dansk ret ved produktloven og ved bekendtgørelse nr. 839 af 10. juni 2020 om produktsikkerhed i almindelighed og koordination mellem kontrolmyndigheder. Maskindirektivet er implementeret ligeledes ved produktloven, ved lov nr. 155 af 20. februar 2013 om indretning m.v. af visse produkter og ved bekendtgørelse nr. 1094 af 1. juni 2021 om maskiner.

Produktsikkerhedsdirektivet afløses af forordning (EU) 2023/988 om produktsikkerhed i almindelighed. Forordningen trådte i kraft den 12. juni 2023 og finder endelig anvendelse den 13. december 2024, hvor forordningen erstatter det gældende produktsikkerhedsdirektiv, som ophæves i den forbindelse.

Maskindirektivet afløses af forordning (EU) 2023/1230 om maskiner, som trådte i kraft den 19. juli 2023. Forordningen finder delvist anvendelse i de kommende år frem mod endelig anvendelse den 20. januar 2027. Der vil således være en periode, hvor både maskindirektivet og forordningen finder anvendelse, inden maskindirektivet ophæves med virkning fra den 20. januar 2027.

2.2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Et af de primære formål med produktloven var at samle reguleringen af forskellige produkttyper i en hovedlov på Sikkerhedsstyrelsens område. Sikkerhedsstyrelsen har ansvaret for en stor del af de produktområder, som er omfattet af markedsovervågningsforordningen, der danner grundlag for en fælleseuropæisk markedsovervågning af alle produkter, som gøres tilgængelige på markedet i EU. Derudover har Sikkerhedsstyrelsen også ansvaret for områder, som ikke er omfattet af EU-harmoniserede retsakter.

På den baggrund indeholder produktloven en række kontrolbeføjelser, som kan anvendes med henblik på at sikre en ensartet og effektiv markedsovervågning på tværs af produktområder. Erhvervsministeriet finder det vigtigt, at denne ramme bevares, og at Sikkerhedsstyrelsen fortsat har de nødvendige og ensrettede kontrolbeføjelser og sanktionsmuligheder på tværs af produktområder. Det gælder både, når der introduceres nye krav til hidtil uregulerede områder,

men også når eksisterende regler erstattes af mere tidssvarende regler, som i højere grad imødekommer nye forretningsmodeller og ændret brugeradfærd. Dette er f.eks. tilfældet med forordningen om produktsikkerhed i almindelighed og forordningen om maskiner, der som ovenfor nævnt afløser gældende direktiver fra henholdsvis 2001 og 2006.

Af det gældende maskindirektiv og af det gældende produktsikkerhedsdirektiv følger en række produktkrav. Hensigten med produktloven er tilsvarende, at der er et klart grundlag for at sikre den nødvendige og korrekte implementering i Danmark af relevante EU-retsakter. På den baggrund følger produktkravene til produkter, som er omfattet af produktsikkerhedsdirektivet og maskindirektivet, af bekendtgørelser, som implementerer kravene fra de pågældende direktiver.

Erhvervsministeriet erfarer, at der i stigende omfang fastsættes produktkrav i forordninger, som har direkte retsvirkning i Danmark. Som anført i forarbejderne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 18, var det forventet ved lovforslagets behandling, at maskindirektivet ville blive erstattet af en maskinforordning bl.a. med henblik på at skabe klarhed over de erhvervsdrivendes forpligtelser som led i forsyningskæden.

Som forventet er det derfor nødvendigt at ændre anvendelsesområdet i produktloven med henblik på at sikre, at der kan fastsættes de nødvendige supplerende bestemmelser til maskinforordningen såvel som forordningen om produktsikkerhed i almindelighed. De supplerende bestemmelser er i overvejende grad kontrolbeføjelser og sanktioner, som medlemsstaterne er forpligtede til at fastsætte i medfør af markedsovervågningsforordningen. Derudover er det nødvendigt at foretage ændringer i implementeringen af de gældende direktiver, der på nuværende tidspunkt er fastsat administrativt, idet størstedelen af reguleringen af produkter, som omfattes af produktsikkerhedsdirektivet og maskindirektivet, fremover vil følge af forordninger med direkte virkning i Danmark.

Det foreslås derfor, at produktlovens anvendelsesområde ændres. Det foreslås, at forordningen om maskiner og forordningen om produktsikkerhed i almindelighed tilføjes som henholdsvis nr. 41 og 42 i § 2, stk. 1, hvorved produktlovens bestemmelser kan finde anvendelse på de pågældende produktområder. I forlængelse heraf foretages en række konsekvensændringer i produktlovens § 3, § 4, nr. 5, og § 37, stk. 6, som med lovforslaget bliver stk. 3, i det omfang de gældende bestemmelser henviser til anvendelsesområdet.

2.3. Ændring af elsikkerhedsloven

2.3.1. Ændring af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

2.3.1.1. Gældende ret

I elsikkerhedsloven, jf. lov nr. 525 af 29. april 2015 om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, blev Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed nedsat som erstatning for det tidligere Tekniske Sikkerhedsråd.

Det tidligere sikkerhedsråd rådgav Sikkerhedsstyrelsen om den tekniske sikkerhed inden for bl.a. el, gas, vvs, kloak, fyrværkeri og generel produktsikkerhed. Det Tekniske Sikkerhedsråd var derfor dengang grupperet i en række underudvalg. Som det fremgår af bemærkningerne til elsikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014-2015, tillæg A, L 179 som fremsat, side 8, var ønsket med elsikkerhedsloven at fokusere rådets virke, så rådet fremadrettet alene skulle koncentrere sig om den tekniske sikkerhed inden for el- og gasområdet. Dette henset til, at store dele af Sikkerhedsstyrelsens ressortområder efterhånden var blevet underlagt EU-retlig regulering.

Formålet var i den forbindelse at sammensætte ét råd bestående af medlemmer, som i kraft af deres forskellige baggrunde skulle repræsentere et højt strategisk niveau, samt have en bred indsigt og særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed i et bredere perspektiv. Rådets sammensætning skulle medføre en bedre og mere konkret rådgivning og sparring vedrørende Sikkerhedsstyrelsens regelarbejde indenfor el- og gasteknisk sikkerhed, og derved sikre at styrelsen i stigende grad blev i stand til at tilpasse reglerne løbende i overensstemmelse med den teknologiske udvikling på området. Derudover var formålet at skabe et råd, som tilsvarende kunne rådgive ministeren om, hvordan der kunne skabes de bedste vilkår for erhvervet uden at gå på kompromis med det tekniske sikkerhedsniveau.

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed er nedsat med hjemmel i elsikkerhedslovens § 25. De nærmere rammer for rådet er fastsat i § 26, herunder bl.a. medlemsammensætningen.

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består i dag af 10 medlemmer og 2 permanente observatører, som udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra relevante uddannelses- og brancheorganisationer. Udover antallet af medlemmer er det også i nugældende § 26 fastsat, at formanden og 4 medlemmer skal udpeges fra uddannelses- og rådgivningsverdenen, mens 4 medlemmer skal udnævnes blandt en bred sammensætning af relevante brancheorganisationer. Derudover skal 1 medlem repræsentere forbrugerinteresser.

Det følger af elsikkerhedslovens § 26, stk. 2, at medlemmerne er udpeget for en 4-årig periode.

2.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Danmark står over for en omfattende og accelereret grøn omstilling inden for både el- og gasområdet. Det betyder bl.a., at der i energisektoren imødeses en massiv omlægning af produktions- og anvendelsesformer inden for energi hos både forbrugere og ikke mindst industrien.

Hastigheden af den grønne omstilling stiller derfor ekstraordinære krav til Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med at etablere rammerne for en sikkerhedsmæssig forsvarlig produktion og anvendelse af nye energiformer, som eksempelvis brint.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der er behov for at ændre i sammensætningen af Rådet for El- og Gasteknisk

Sikkerhed med henblik på at sikre et råd, som afspejler den aktuelle politiske dagsorden på området. Ændringen forventes at kunne understøtte ønsket om en hurtigere grøn omstilling i regeringsgrundlaget. Rådet for El- og Gasteknikk Sikkerhed vil således i en ny sammensætning kunne yde rådgivning og faglig sparring om hvilke politiske og lovgivningsmæssige tiltag, der er nødvendige for at kunne gennemføre en sikkerhedsmæssig forsvarlig omstilling på både el- og gasområdet.

Sidstnævnte er særligt relevant, idet gasområdet, herunder både biogas og brint (Power-to-X), forventes at fylde betydeligt mere på den grønne dagsorden i de kommende år. Derfor er det forventningen, at Rådet for El- og Gasteknikk Sikkerhed i en ny sammensætning vil kunne blive et større aktiv for erhvervsministeren og Sikkerhedsstyrelsen med henblik på at sikre, at der opretholdes en høj sikkerhedsteknisk standard i et foranderligt energibillede. Netop det sikkerhedstekniske aspekt inden for især brintområdet kræver tilførsel af ressourcer og ekspertise for ikke at blive en hindring for den grønne omstilling.

Fokus for rådets arbejde bør fortsat alene være det sikkerhedstekniske aspekt på el- og gasområdet – dvs. inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort. Der er derfor ikke lagt op til en ændring eller udvidelse af rådets ministerielle eller styrelsmæssige forankring.

Det foreslås at ændre § 25 i elsikkerhedsloven, så bestemmelsen fremover giver erhvervsministeren mulighed for at nedsætte Rådet for El- og Gasteknikk Sikkerhed. Det foreslås samtidigt, at der indsættes et stk. 2 i bestemmelsen, hvoraf det fremgår, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for rådet, dets sammensætning og opgaver m.v.

Bestemmelsen skal derved erstatte den gældende § 26, som foreslås ophævet. Rammerne for rådet skal fremadrettet håndteres på bekendtgørelsesniveau, hvilket vil give erhvervsministeren mulighed for at sammensætte et råd, som kan løfte de konkrete og komplekse rådgivningsopgaver, som samtiden måtte kræve.

Indtil nu har bestemmelserne i elsikkerhedsloven både angivet antallet af medlemmer og hvilken organisatorisk baggrund de respektive medlemmer af rådet skulle have. En sådan detaljeret fordeling af rådets repræsentantskab understøtter imidlertid ikke den fleksibilitet, som Erhvervsministeriet ønsker i forbindelse med de fremtidige udpegninger til rådet.

I den forbindelse forudsættes det med lovforslaget, at udpegningen af nuværende medlemmer af rådet i henhold til den gældende bestemmelse i elsikkerhedslovens § 26, stk. 1, kan bringes til ophør i forbindelse med ændringen af rådet og uden at udpegningsperioden på 4 år, jf. elsikkerhedslovens § 26, stk. 2, er udløbet.

Konsekvensen af den foreslåede ordning vil være, at udpegningen af de nuværende medlemmer ophører i forbindelse med en ændring af rådet, som vil ske ved erhvervsministerens fastsættelse af nærmere regler om rådets sammensætning m.v. i henhold til den foreslåede bestemmelse i elsikkerhedslovens § 25, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Det forudsættes endvidere, at der med det foreslåede ikke fremover vil være reserverede pladser i rådet til eksempelvis uddannelses- eller forbrugerinstitutioner. Årsagen hertil skal bl.a. findes i, at især disse organisationers interesser i Sikkerhedsstyrelsen i al væsentlighed varetages uden for rådet. Rådet for El- og Gasteknikk Sikkerhed varetager ikke forbrugersikkerhed i gængs forstand. På baggrund af den generelle udvikling på energiområdet forventer Sikkerhedsstyrelsen samtidig, at antallet af private gaskunder vil fortsætte med at falde i løbet af de kommende år, efterhånden som flere forbrugere udskifter forbruget af gas med fjernvarme, varmepumper eller andre mere miljøvenlige alternativer. På den baggrund er det vurderingen, at den almene forbrugerinteresse i området tilsvarende vil mindske fremadrettet.

Som nævnt ovenfor er det desuden hensigten, at rådet i den kommende udpegningsperiode vil fokusere på etableringen af brintinfrastruktur og udrulningen af Power-to-X. Det er for nuværende ikke hensigten, at brint skal distribueres til private forbrugere, hvorfor deres interesser inden for Sikkerhedsstyrelsens område vil falde uden for rådets afgrænsede formål i den kommende udpegningsperiode.

Det forudsættes videre med den foreslåede ordning, at medlemmerne i rådet fremover vil blive indstillet af Sikkerhedsstyrelsen til ministeren under hensyntagen til den politiske dagsorden. Det afgørende element bliver derved den strategiske og politiske viden, som de indstillingsberettigede organisationer kan bidrage med i den konkrete situation, og ikke hvilken organisatorisk baggrund de repræsenterer. Endelig forudsættes det, at nuværende medlemmer vil kunne udpeges på ny, i det omfang udpegningen harmonerer med den sammensætning af rådet, som fastsættes ved bekendtgørelse i henhold til den foreslåede bestemmelse i elsikkerhedslovens § 25, stk. 2.

Udover den foreslåede ændring i medlemssammensætningen, er det desuden hensigten at ændre antallet af medlemmer i rådet. For nuværende består rådet af 1 formand, 9 medlemmer samt 2 permanente observatører. Antallet af medlemmer er angivet direkte i den gældende § 26. Med henblik på at gøre rådet mere fleksibelt foreslås det, at antallet af medlemmer fremadrettet vil kunne reguleres på bekendtgørelsesniveau. Ved at regulere antallet af medlemmer på bekendtgørelsesniveau vil rådets sammensætning fremadrettet kunne ændres, hvis der måtte være et behov herfor. Det kan f.eks. være i forbindelse med pludseligt opståede nationale eller internationale politiske dilemmaer inden for energisektoren, hvorved der er behov for inddragelse af en bredere kreds af interessenter.

Med henblik på at skabe rammerne for et råd med større politisk og strategisk fokus er det hensigten, at rådet i udgangspunktet skal bestå af 1 formand og 6 medlemmer udpeget af erhvervsministeren. Det er hensigten, at Sikkerhedsstyrelsen fortsat skal varetage sekretariatsfunktionen for rådet.

I tillæg hertil forudsættes det, at der i nærmere fastsatte regler om rådet i henhold til den foreslåede bestemmelse i elsikkerhedslovens § 25, stk. 2, gives mulighed for, at rådet kan udvides på invitationsbasis. Det skal være muligt for rå-

det at invitere organisationer eller virksomheder med særlige fagkundskaber til at deltage i rådets møder på linje med de øvrige medlemmer, i det omfang rådets arbejdsområde og formål tilsiger det.

Det helt overordnede formål med den foreslåede ændring er derved at skabe et råd, som kan yde rådgivning til erhvervsministeren og Sikkerhedsstyrelsen på et strategisk og sikkerhedsteknisk højt niveau i det omskiftelige energibilde, der i stigende grad er båret af den accelererende grønne omstilling, som er opstået på bagkant af energi- og forsyningskrisen i Europa i 2022.

2.3.2. Erhvervsdrivendes oplysningspligt ved efterlevelse af afgørelser efter elsikkerhedslovens §§ 16-18

2.3.2.1. Gældende ret

Sikkerhedsstyrelsen, som er kontrolmyndighed på området for sikkerhed for elektriske anlæg og elektriske installationer, fører kontrol med, at elsikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Sikkerhedsstyrelsen udfører på baggrund heraf næsten 2.000 tilsyn om året på eksempelvis campingpladser, udlejningsejendomme, restauranter m.fl. På baggrund af disse fysiske tilsyn træffer Sikkerhedsstyrelsen afgørelse, hvis der er forhold, der strider mod elsikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf. Når Sikkerhedsstyrelsen har truffet afgørelse efter lovens §§ 16-18, overgår ansvaret, for at afgørelsen efterkommes, til den pågældende part.

Når Sikkerhedsstyrelsen træffer afgørelse efter elsikkerhedslovens § 16, indebærer det, at styrelsen påbyder ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at lade en autoriseret elinstallatørvirksomhed foretage eftersyn af anlægget eller af installationen for ejers eller brugers regning.

Træffer styrelsen derimod afgørelse efter elsikkerhedslovens § 17, påbydes ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at få udbedret fejl og mangler ved anlægget eller installationen for ejers eller brugers egen regning. Styrelsen kan efter § 17, stk. 2, tillige påbyde ejeren af et elektrisk anlæg at foretage ændringer i anlæggets kvalitetsledelsessystem for ejerens regning.

Når Sikkerhedsstyrelsen træffer afgørelse efter elsikkerhedslovens § 18, forbydes brugen af elektriske anlæg og elektriske installationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af lovens § 5, stk. 1, nr. 1 og 2, om udførelse og drift af elektriske anlæg og udførelse og drift af elektriske installationer eller sikkerhedskravet i § 3. Det følger af elsikkerhedslovens § 3, at elektriske anlæg og elektriske installationer skal være udført og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Sikkerhedsstyrelsen har over den seneste periode erfaret, at enkelte modtagere af en afgørelse efter elsikkerhedslovens §§ 16-18 ikke vil samarbejde. Det vanskeliggør Sikkerhedsstyrelsens arbejde og kontrol med elektriske anlæg og installationer, eftersom sagerne ikke kan afsluttes med behørig dokumentation for, at der er truffet de fornødne

foranstaltninger. Dette fører i praksis til, at Sikkerhedsstyrelsen skal genbesøge partens adresse, hvis styrelsen vil kontrollere, hvorvidt afgørelsen efter §§ 16-18 er efterkommet. Alternativt skal den pågældende sag sendes til politiet til nærmere efterforskning af, hvorvidt parten har undladt at efterkomme et påbud eller har overtrådt et forbud efter elsikkerhedslovens §§ 16-18.

2.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet vurderer på baggrund af den seneste praksis om manglende medvirken fra en part til at bekræfte efterlevelsen af afgørelsen efter elsikkerhedslovens §§ 16-18, at det er nødvendigt at udvide Sikkerhedsstyrelsens beføjelser, efter styrelsen har truffet afgørelse efter §§ 16-18.

For at sikre en behørig effekt af Sikkerhedsstyrelsens kontrol og tilsyn, er det nødvendigt at give styrelsen adgang til at kræve, at den, der er pålagt at træffe foranstaltninger efter elsikkerhedslovens §§ 16-18, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf. Ved en sådan tilføjelse sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen af egen drift og uden behov for politiets nærmere efterforskning kan vurdere, hvorvidt de konkrete forhold er bragt i overensstemmelse med styrelsens afgørelse efter §§ 16-18.

Det foreslås at indføre en bestemmelse i elsikkerhedslovens § 19, der giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af lovens §§ 16-18, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten af de truffede foranstaltninger.

Den foreslåede ordning vil føre til større effekt af Sikkerhedsstyrelsens arbejde, eftersom den pågældende part forpligtes til at oplyse, hvad den pågældende har foretaget sig på baggrund af Sikkerhedsstyrelsens afgørelse efter elsikkerhedslovens §§ 16-18. Den foreslåede ordning vil i praksis føre til, at Sikkerhedsstyrelsen efter en rum tid efter truffet afgørelse har mulighed for at tage kontakt til den pågældende part med henblik på en opfølgning siden afgørelsen.

En sådan tilføjelse til den gældende elsikkerhedslov vil føre til større sikkerhed, eftersom Sikkerhedsstyrelsen af egen drift får mulighed for at følge op på en afgørelse. Ved Sikkerhedsstyrelsens konstatering af manglende overholdelse af den foreslåede bestemmelse, vil styrelsen kunne anmelde forholdet til den relevante politikreds med henblik på, at der rejses tiltale for ikke at have dokumenteret, at der er truffet de fornødne foranstaltninger.

Bestemmelsen vil være afgrænset af retten til ikke at inkriminere sig selv m.v., der følger af § 10 i retssikkerhedsloven og artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

På den baggrund foreslås det i lovforslagets § 3, nr. 4, at den, som omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger at gøre det, kan straffes med bøde. Det er nødvendigt med en mulighed for at straffe den, der om-

går kontrol eller forsøger at gøre det, da samarbejde er en forudsætning for kontrolmyndighedens mulighed for at føre fyldestgørende kontrol med elektriske anlæg og elektriske installationer.

2.4. Ændring af tilgængelighedsloven

2.4.1. Korrekt implementering af tilgængelighedsdirektivet

2.4.1.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsdirektivet) er implementeret i dansk ret ved lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven).

Tilgængelighedsloven er udtryk for minimumsimplementering af tilgængelighedsdirektivet, og loven fastsætter derfor krav om, at udvalgte produkter og tjenester skal være tilgængelige, så det sikres, at personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser kan anvende de pågældende produkter og tjenester. Da der er tale om en række nye krav, som de erhvervsdrivende skal leve op til, blev det ved lovens vedtagelse forudsat, at der efter lovens ikrafttrædelse fortsat skulle pågå et arbejde med at udarbejde vejledninger til brug for opfyldelse af tilgængelighedskravene. Der fremgår således følgende af bemærkningerne til tilgængelighedsloven: »Det er derfor også Erhvervsministeriets vurdering, at der, indtil reglerne ikrafttrædelse, fortsat skal pågå et ministerielt arbejde med henblik på at udarbejde vejledninger eller lignende til illustration af, hvordan de erhvervsdrivende på de enkelte områder lever op til kravene. Dette arbejde skal ske i tæt samarbejde med interesseorganisationerne på de respektive områder« jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 131, side 32. Der er dog ikke fastsat egentlige bestemmelser i tilgængelighedsloven, der forpligter ressortministerne til at udarbejde vejledninger på området.

Tilgængelighedsloven indeholder derudover en række forpligtelser for de erhvervsdrivende, der handler med produkter eller udbyder tjenester, kontrolbestemmelser til brug for myndighedernes kontrol på området og strafbestemmelser m.v.

Blandt tilgængelighedslovens kontrolbestemmelser er bl.a. kontrolmyndighedens mulighed for efter § 49 at udstede påbud for overtrædelse af tilgængelighedskravene. Det medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende inden for en nærmere angivet frist at bringe forholdene i orden for et produkt eller en tjeneste, der ikke er i overensstemmelse med tilgængelighedskravene. Bringer den erhvervsdrivende ikke forholdene i orden inden for fristen, kan kontrolmyndigheden efterfølgende påbyde, at den erhvervsdrivende skal stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet.

2.4.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet er siden tilgængelighedslovens ikrafttrædelse blevet opmærksom på, at der er enkelte af tilgængelighedsdirektivets bestemmelser, der ikke er blevet implementeret i dansk ret i tilstrækkelig grad. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at foretage enkelte justeringer af tilgængelighedsloven, som sikrer, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til EU-retten.

Erhvervsministeriet foreslår, at ressortmyndighedernes vejledningspligt over for mikrovirksomheder fastsættes som en forpligtelse i tilgængelighedsloven. Ved at fastsætte forpligtelsen direkte i lovteksten sikres først og fremmest en udtrykkelig implementering af tilgængelighedsdirektivets artikel 4, stk. 6, hvorefter medlemsstaterne skal give mikrovirksomheder retningslinjer og redskaber til at leve op til tilgængelighedskravene. Samtidig synliggøres det over for mikrovirksomheder, at de kan få vejledning fra myndighederne til at gøre deres produkter og tjenester tilgængelige, også selvom mikrovirksomhederne for så vidt angår tjenester ikke er forpligtede til at opfylde tilgængelighedskravene. På den måde vil det kunne give nogle mikrovirksomheder et større incitament til også at gøre deres tjenester tilgængelige, uanset de ikke er forpligtede hertil.

Det er forventningen, at de pågældende retningslinjer og redskaber skal være udarbejdet inden tilgængelighedskravene finder anvendelse fra den 28. juni 2025. Retningslinjerne vil i udgangspunktet udgøre vejledninger til brug for virksomhedernes opfyldelse af lovens tilgængelighedskrav. Det må samtidig forventes, at vejledningerne løbende opdateres, også efter at kravene finder anvendelse som følge af udviklingen på områderne, herunder vedtagelse af relevante standarder om tilgængelighed på de enkelte områder.

Erhvervsministeriet foreslår herudover en ændring af tilgængelighedslovens påbudsbestemmelse, hvorefter det tydeliggøres, at visse overtrædelser af kravene for produkter omfattet af loven, anses for at være en overtrædelse af formelle krav. Det gælder f.eks. manglende CE-mærke, fejl i EU-overensstemmelseserklæringen eller manglende angivelse af fabrikant- eller importør oplysninger på produktet. Desuden foreslås en ændring af tilgængelighedslovens bilag 3, da der i det oprindelige bilag beklageligvis ikke er medtaget sidste del af tilsvarende bilag til tilgængelighedsdirektivet.

Endelig foreslår Erhvervsministeriet, at kontrolmyndigheden skal forpligtes til at give visse oplysninger til forbrugerne i et tilgængeligt format, hvis forbrugerne anmoder herom. Det er på alle måder hensigtsmæssigt, at personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser har adgang til at få indsigt i de samme væsentlige oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene, som øvrige personer har efter offentlighedslovens regler om aktindsigt. Det er derfor også nødvendigt, at kontrolmyndighederne er forpligtede til at levere disse oplysninger i et tilgængeligt format.

3. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Ændringen af sammensætningen i Rådet for El- og Gastechnisk Sikkerhed skal bidrage til en højnet rådgivning af erhvervsministeren vedrørende de sikkerhedsmæssige aspekter af den grønne omstilling. Derved understøtter ændringen af Rådet også indirekte regeringens (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) arbejde med delmål 7.1.2 om andel af befolkning, som primært anvender rene brændstoffer og ren teknologi og 7.2.1 om andel af vedvarende energi i det samlede, endelige energiforbrug. Rådet forventes at kunne inddrages i løsningsorienterede tiltag i forhold til den politiske dagsorden på det grønne område.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

For så vidt angår lovforslagets ændring af produktloven skønnes det, at forslaget kan indebære mindreudgifter for det offentlige. Med forslaget om, at kontrolmyndigheden kan slutte en overtrædelsessag med vejledning, påbud, forbud eller advarsel forventes det således, at et antal sager, som i dag oversendes til politiet eller anklagemyndigheden, kan afsluttes med en reaktion fra kontrolmyndigheden i tilfælde, hvor der er tale om en mindre alvorlige overtrædelsessager. På den baggrund er det således vurderingen, at lovforslagets ændring af produktloven vil medføre færre sager for politiet, anklagemyndigheden og domstolene og dermed indebære begrænsede mindreudgifter for myndighederne til behandling heraf.

For så vidt angår lovforslagets del om indskrænkning af de dage, hvor der må affyres fyrværkeri, skønnes det, at forslaget vil kunne medføre en stigning i antallet af sager, der skal behandles af politiet, anklagemyndigheden og domstolene, hvilket vil indebære begrænsede merudgifter for myndighederne hertil.

Samlet set vurderes lovforslaget i sin helhed at ville medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for politiet, anklagemyndigheden og domstolene. Eventuelle merudgifter vil kunne afholdes indenfor de eksisterende økonomiske rammer.

Forslaget vurderes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Forslaget er udformet i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler, og i overensstemmelse med princip 2 og 3 ændrer lovforslaget ikke på udgangspunkt om anvendelse af digital kommunikation og mulighed for automatisk sagsbehandling i de love, som lovforslaget vedrører.

Lovforslaget understøtter princip 4 om sammenhæng på tværs, idet der anvendes ensartede begreber. I overensstemmelse med princip 5 om tryk og sikker datahåndtering prioriteres datasikkerhed højt på de eksisterende områder, som lovforslaget vedrører. Lovforslaget ændrer ikke på anvendelsen af offentlig infrastruktur, jf. princip 6.

Endelig understøtter lovforslaget princip 7 om snyd og For så vidt angår lovforslagets ændring af produktloven skønnes det, at forslaget kan indebære mindreudgifter for det offentlige. Med introduktionen af en advarselsordning forventes det således, at et antal sager, som i dag oversendes til politiet eller anklagemyndigheden, kan afsluttes med en advarsel fra kontrolmyndigheden i tilfælde, hvor der er tale om en mindre alvorlige overtrædelsessager. På den baggrund er det således vurderingen, at lovforslagets ændring af produktloven vil medføre færre sager for politiet, anklagemyndigheden og domstolene og dermed indebære begrænsede mindreudgifter for myndighederne til behandling heraf.

For så vidt angår lovforslagets del om indskrænkning af de dage, hvor der må affyres fyrværkeri, skønnes det, at forslaget vil kunne medføre en stigning i antallet af sager, der skal behandles af politiet, anklagemyndigheden og domstolene, hvilket vil indebære begrænsede merudgifter for myndighederne hertil.

Samlet set vurderes lovforslaget i sin helhed at ville medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for politiet, anklagemyndigheden og domstolene. Eventuelle merudgifter vil kunne afholdes indenfor de eksisterende økonomiske rammer.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Forslaget er udformet i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler, og i overensstemmelse med princip 2 og 3 ændrer lovforslaget ikke på udgangspunkt om anvendelse af digital kommunikation og mulighed for automatisk sagsbehandling i de love, som lovforslaget vedrører.

Lovforslaget understøtter princip 4 om sammenhæng på tværs, idet der anvendes ensartede begreber. I overensstemmelse med princip 5 om tryk og sikker datahåndtering prioriteres datasikkerhed højt på de eksisterende områder, som lovforslaget vedrører. Lovforslaget ændrer ikke på anvendelsen af offentlig infrastruktur, jf. princip 6.

Endelig understøtter lovforslaget princip 7 om snyd og fejl, særligt for så vidt angår ændringerne af produktloven, hvor det bl.a. foreslås, at kontrolmyndigheden kan føre en virksomhedsbaseret kontrol med virksomheder, som gør produkter tilgængelige på markedet. Endvidere lægges der op til en ændring af bestemmelsen om blokering af onlinegrænseflader, som skal forbedre kontrolmyndighedens mulighed for at anvende bestemmelsen i praksis, når ulovlige produkter er gjort tilgængelige på markedet. Ændringerne foreslås dermed med henblik på at føre en mere effektiv kontrol.

Forslaget vurderes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I forhold til lovforslagets del om ændringen af fyrværkeriloven forventes forslaget at medføre mindre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet indskrænkningen af pe-

rioden for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri kan føre til en reduktion i forbrugets omfang.

De økonomiske konsekvenser vurderes i den henseende alene at kunne udgøre mindre konsekvenser, da størstedelen af forbrugerne alene anvender fyrværkeri de dage, hvor anvendelse fortsat er tilladt.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, som vurderer, at forslaget vedrørende virksomhedsbaseret markedsovervågning i produktloven kan medføre negative administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes at kunne have en positiv effekt for miljøet, idet indskrænkningen af anvendelsesperioden for fyrværkeri, beregnet til forbrugere, tilsvarende reducerer pe-rioden for støjgener ved anvendelsen.

9. Forholdet til EU-retten

Med den foreslåede ændring af bemyndigelsesbestemmelsen i fyrværkerilovens § 3, nr. 4, sikres det, at der kan fastsættes korrekte aldersgrænser for salg af andre pyrotekniske artikler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 27).

Det forudsættes, at bemyndigelsesbestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte reglerne om aldersgrænse for salg af andre pyrotekniske artikler i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler.

Indskrænkningen af anvendelsesperioden foretages endvidere i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet. Indskrænkningen er således begrundet i hensynet til særligt den offentlige sundhed og orden, da den skal være med til at mindske unødvendige støj- og forureningsgener for mennesker, dyr og naturen.

Med den foreslåede tilføjelse af nye bestemmelser i produktlovens § 2, stk. 1, nr. 41 og 42, sikres det, at der kan

fastsættes de nødvendige supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1230 af 14. juni 2023 om maskiner (EU-Tidende 2023, nr. L 165, side 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produktsikkerhed i almindelighed (EU-Tidende 2023, nr. L 135, side 1).

Med de foreslåede ændringer af tilgængelighedsloven sikres en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70). Ændringerne vedrører direktivets artikel 4, stk. 6, om myndighedernes forpligtelse til at vejlede mikrovirksomheder, artikel 19, stk. 3, om oplysninger om erhvervsdrivendes opfyldelse af tilgængelighedskravene, som skal stilles til rådighed af markedsovervågningsmyndighederne for forbrugerne, artikel 22 om formel opfyldelse af tilgængelighedskravene og endelig bilag IV om procedure for overensstemmelsesvurdering af produkter.

10. Hørte organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. november 2023 til den 13. december 2023 (36 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aalborg Fyrværkerifabrik A/S, Aalborg Universitet, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmiljørådet, Beredskabsstyrelsen, Brint Branchen, Certificerede Organers Forum, DANAK, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Veteraner & Veteranstøtten, Dansk Byggeri, Dansk El-forbund, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Gasteknisk Center DGC, Dansk Handicapforbund, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Beredskaber, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler, Danske Forlag, Danske Handicaporganisationer, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Universiteter, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Digitaliseringsstyrelsen, DOF BirdLife – Dansk Ornitologisk Forening, DNV, DSB, Erhvervsstyrelsen, Energinet, Energistyrelsen, Evida, FABA, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Forbrugerlaboratoriet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Dansk Internethandel, Forsikring & Pension, Fyrværkeribrancheforeningen, Fyrværkerieksperten A/S, Green Power Denmark, Ingeniørforeningen i Danmark, Justitia, Justitsministeriet, Kommissarius ved Statens Ekspropriationer i Jylland, Kommissarius ved Statens Ekspropriationer på Øerne, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Landinspektørforeningen, LCH Fireworks A/S, Maskinmestrenes Forening, Miljøministeriet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, SMVdanmark, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Thin Blue Line, Transportministeriet, Ulykkesanalysegruppen, Validan Branche, Varefakta, VELTEK, Verisure A/S og Veterancenteret.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Begrænsede mindreudgifter for politiet, anklagemyndigheden og domstolene som følge af indførelsen af en ny ordning, der forventes at indebære, at færre overtrædelsessager i henhold til produktloven oversendes fra kontrolmyndigheden til politiet, anklagemyndigheden og domstolene.	Begrænsede merudgifter for politiet, anklagemyndigheden og domstolene som følge af flere sager om overtrædelse af forbuddet mod affyring af fyrværkeri som følge af at affyringsperioden indskrænkes.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Mindre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes at kunne have en positiv effekt for miljøet, idet indskrænkningen af anvendelsesperioden for fyrværkeri, beregnet til forbrugere, tilsvarende reducerer perioden for støjgener ved anvendelsen.	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet.</p> <p>Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 om produktsikkerhed i almindelighed. Forordningen finder endelig anvendelse 13. december 2024. Den finder anvendelse for forbrugerprodukter, som gøres tilgængelige på EU-markedet, for hvilke, der ikke er fastsat specifikke regler og sikkerhedskrav i anden EU-regulering. Forordningen tjener desuden som sikkerhedsnet for harmoniserede produkter i den forstand, at forordningen gælder for de aspekter og risici, der ikke er omfattet af den mere specifikke regulering i EU-retten.</p> <p>De største ændringer omfatter, at der i forordningen i højere grad adresseres hvilke forpligtelser, der er i forbindelse med salg online, og desuden pålægges online markedspladser visse pligter.</p> <p>Ydermere sker der en ensretning i reglerne i forhold til de harmoniserede produktområder, dog med tilføjelse af ekstra forpligtelser, f.eks. krav om interne procedurer for produktsikkerhed, indrapportering af ulykker og klagehåndtering. Ligesom den ansvarlige person, introduceret i markedsovervågningsforordningens (2019/1020) art. 4, kræves for ikke-harmoniserede produkter.</p> <p>Desuden kodificerer forordningen, at det allerede anvendte forsigtighedsprincip, skal anvendes på produktsikkerhedsområdet.</p> <p>Med forordningen om produktsikkerhed i almindelighed stilles forbrugerne desuden bed-</p>	

	<p>re end tidligere, idet der opstilles formkrav til, hvordan en produkttilbagekaldelse skal udformes, og at forbrugere skal tilbydes at vælge mellem flere beføjelser i forbindelse med at et produkt tilbagekaldes.</p> <p>Lovforslaget supplerer desuden Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1230 om maskiner. Forordningen har til formål at forbedre, forenkle og tilpasse bestemmelserne i det gældende maskindirektiv, og forordningen fastsætter krav til produkter, som rettes mod og anvendes af både erhvervsdrivende og forbrugere.</p> <p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester.</p>
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EUregulering) (sæt X)	<p>Ja</p> <p>Nej</p> <p>X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 4, i fyrværkeriloven, at fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere kun må anvendes i perioden 27. december – 1. januar. Det følger herefter af bestemmelsens stk. 5, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra stk. 4.

Undtagelser til fyrværkerilovens begrænsede periode for anvendelse af fyrværkeri beregnet til forbrugere er herefter fastsat ved regler i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler.

Med henvisning til fyrværkerilovens § 2, stk. 4, fremgår det af bekendtgørelsens § 41, stk. 1, at konsumfyrværkeri kun må anvendes i perioden 27. december - 1. januar, jf. dog stk. 2. Konsumfyrværkeri er i bekendtgørelsens § 3, nr. 5, defineret som fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere.

Undtagelserne til den begrænsede anvendelsesperiode følger herefter af bekendtgørelsens § 41, stk. 2. Her fremgår det af stk. 2, nr. 2, at den begrænsede anvendelsesperiode ikke gælder for godkendte fest- og scenefyrværkere, når anvendelsen sker som led i deres erhverv som fest- eller scenefyrværkere.

Det følger samtidig af bekendtgørelsens § 42, stk. 1, at en fest- eller scenefyrværkers anvendelse af fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere uden for perioden fra den 27. december til den 1. januar skal anmeldes til kommunalbestyrelsen. Efter stk. 2 skal anmeldelsen sendes til kommunalbestyrelsen senest 14 dage før, fyrværkeriet ønskes anvendt.

Det foreslås, at i § 2, stk. 4, ændres »i perioden 27. december – 1. januar« til »den 31. december og den 1. januar«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der sker en indskrænkning af den periode, hvor fyrværkeri må anvendes af forbrugere. Det betyder, at forbrugere for fremtiden alene må anvende fyrværkeri i to døgn om året, den 31. december og den 1. januar.

Indskrænkningen af anvendelsesperioden skal være med til at skabe en reducere af den periode, hvori mennesker, dyr og naturen kan opleve bl.a. støj- og forureninggener, som anvendelse af fyrværkeri kan medføre. Den foreslåede ændring vil samtidig fastholde muligheden for fortsat at fejre nytår med fyrværkeri. Den foreslåede anvendelsesperiode afspejler i høj grad det tidsrum, hvor størstedelen af forbrugere i forvejen anvender fyrværkeri.

Den foreslåede ændring vil også medføre, at perioden, hvori fest- og scenefyrværkere skal anmelde deres anvendelse af fyrværkeri beregnet til forbrugere til kommunalbestyrelsen, udvides. Fest- og scenefyrværkere vil fremover skulle anmelde denne anvendelse, når den finder sted andre dage end de to nytårsdøgn, den 31. december og den 1. januar.

Den foreslåede ændring vil derfor også forudsætte en mindre tilpasning af § 41, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, så bestemmelsen er i overensstemmelse med den foreslåede indskrænkning af anvendelsesperioden til to døgn.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet

(det pyrotekniske direktiv) er der i artikel 7 fastsat minimumsaldersgrænser for tilgængeliggørelse på markedet af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler. Det fremgår således af artikel 7, stk. 1, at minimumsaldersgrænsen for tilgængeliggørelse af fyrværkeri i kategori F1 er 12 år, F2 er 16 år og F3 er 18 år. Herudover fremgår det også, at minimumsaldersgrænsen for tilgængeliggørelse af teaterfyrværkeri i kategori T1 og andre pyrotekniske artikler i P1 er 18 år.

Det fremgår af fyrværkerilovens § 3, nr. 4, at erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod salg til personer under 18 år af fyrværkeri samt kemikalier, der kan anvendes til fremstilling af fyrværkeri.

De nærmere regler for forbud mod salg af fyrværkeri til personer under 18 år er fastsat i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler. Her fremgår det af § 25, stk. 1, at konsumfyrværkeri kun må sælges til eller på anden måde stilles til rådighed for personer, der er fyldt 18 år. Af stk. 2 fremgår det dog, at fyrværkeri i kategori F1 må sælges eller på anden måde stilles til rådighed for personer, der er fyldt 15 år.

Der er imidlertid ikke fastsat regler om aldersgrænse for salg af andre pyrotekniske artikler, hvorved forstås pyrotekniske artikler i kategori P1 og P2. Tilsvarende er der heller ikke fastsat en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser herom.

Det foreslås i § 3, nr. 4, at tilføje »og andre pyrotekniske artikler« i forlængelse af »18 år af fyrværkeri«.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil medføre, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at der skal være en aldersgrænse på op til 18 år for salg af andre pyrotekniske artikler.

Med ændringen gøres det dermed muligt at implementere hele artikel 7 i det pyrotekniske direktiv, så der også kan fastsættes en aldersgrænse for salg af andre pyrotekniske artikler i kategori P1.

Udvidelsen af bemyndigelsesbestemmelsen vil skulle anvendes til at fastsætte en aldersgrænse på 18 år for salg og rådighed over andre pyrotekniske artikler i kategori P1. På den måde sikres den fuldstændige implementering af artikel 7 i det pyrotekniske direktiv.

Aldersgrænsen vil blive fastsat ved udarbejdelse af en bestemmelse herom i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler.

Til nr. 3

Det fremgår af § 7, stk. 1, nr. 2, i fyrværkeriloven, at den, der overtræder § 2, stk. 1-4, straffes med bøde eller under skærpente omstændigheder med fængsel indtil 2 år. Det betyder, at det er strafbart, at opbevare, overdrage, erhverve eller anvende fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler uden tilladelse, jf. § 2, stk. 1. Det er også strafbart at placere,

indrette eller bruge virksomheder til opbevaring, anvendelse eller fremstilling af fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler uden tilladelse, jf. § 2, stk. 2. Det medfører endvidere, at det er strafbart at sælge fyrværkeri beregnet til forbrugere i detailsalg uden for den tilladte salgsperiode fra den 15.-31. december, jf. § 2, stk. 3, mens det også er strafbart at anvende fyrværkeri beregnet til forbrugere uden for den tilladte anvendelsesperiode fra den 27. december til den 1. januar.

Det foreslås, at i § 7, stk. 1, nr. 2, ændres »1-4, eller« til »1 eller 2,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der sker en opdeling af den pågældende strafbestemmelse, så overtrædelse af § 2, stk. 1 og 2, hvor der er tale om, at overtrædelsen skyldes manglende tilladelse, står i et nummer for sig selv i strafbestemmelsen, mens overtrædelse af § 2, stk. 3 og 4, hvor der er tale om overtrædelse af salgs- og anvendelsesperioderne for konsumfyrværkeri, tages ud af det pågældende nummer i strafbestemmelsen. Se nærmere herom i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4.

Den foreslåede ændring har ikke til hensigt at ændre på det gældende strafniveau for så vidt angår overtrædelse af fyrværkerilovens § 2, stk. 1 og 2.

Til nr. 4

Det fremgår af § 7, stk. 1, nr. 2, i fyrværkeriloven, at den, der overtræder § 2, stk. 1-4, straffes med bøde eller under skærpente omstændigheder med fængsel indtil 2 år. Det betyder, at det er strafbart, at opbevare, overdrage, erhverve eller anvende fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler uden tilladelse, jf. § 2, stk. 1. Det er også strafbart at placere, indrette eller bruge virksomheder til opbevaring, anvendelse eller fremstilling af fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler uden tilladelse, jf. § 2, stk. 2. Det medfører endvidere, at det er strafbart at sælge fyrværkeri beregnet til forbrugere i detailsalg uden for den tilladte salgsperiode fra den 15.-31. december, jf. § 2, stk. 3, mens det også er strafbart at anvende fyrværkeri beregnet til forbrugere uden for den tilladte anvendelsesperiode fra den 27. december til den 1. januar.

Det foreslås som nyt § 7, stk. 1, nr. 3, at den, der sælger eller anvender fyrværkeri beregnet til forbrugere i strid med § 2, stk. 3 eller 4, straffes med bøde eller under skærpente omstændigheder fængsel indtil 2 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at straf for at sælge eller anvende fyrværkeri beregnet til forbrugere uden for de fastsatte salgs- og anvendelsesperioder fastsættes i et selvstændigt nummer i lovens strafbestemmelse. Der er ikke tale om en ny sanktion, idet overtrædelse af salgs- og anvendelsesperioderne allerede er stafbelagt efter den gældende fyrværkerilov.

Med ændringen foreslås det imidlertid også, at der foretages en skærpelse af strafsanktionen for at overtræde henholdsvis salgs- og anvendelsesperioden. Skærpelsen skal være med til at sikre, at sanktionen for ikke at overholde de fastsatte perioder har en generalpræventiv effekt og fjerner ethvert incitament for at sælge eller anvende fyrværkeriet uden for de tilladte perioder. Særligt for så vidt angår den

fastsatte anvendelsesperiode, der foreslås indskrænket yderligere med dette lovforslag, er det relevant, at forbrugerne ikke foranlediges til at anvende fyrværkeriet tidligere end tilladt, idet forbrugerne har adgang til at erhverve fyrværkeri i en periode forud for den foreslåede anvendelsesperiode.

Vedrørende overtrædelse af salgsperioden, jf. fyrværkerilovens § 2, stk. 3, forudsætter det som udgangspunkt en bødestørrelse på ikke under 10.000 kr. i tilfælde, hvor der sælges fyrværkeri, der er beregnet til forbrugere, i detailsalg uden for perioden fra den 15.-31. december. Der vil i udgangspunktet ikke være grundlag for at fastsætte en lavere bødestørrelse for overtrædelse af salgsperioden, idet der er tale om, at overtrædelsen foretages af en erhvervsdrivende, som dels kan opnå økonomiske fordele ved overtrædelsen, og dels skal kende til lovgivningen vedrørende de produkter, den pågældende forhandler.

Vedrørende overtrædelse af anvendelsesperioden, jf. fyrværkerilovens § 2, stk. 4, der foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 1, forudsætter det som udgangspunkt en bødestørrelse på ikke under 2.500 kr. for privatpersoners anvendelse af fyrværkeri, der er beregnet til forbrugere, uden for den foreslåede anvendelsesperiode den 31. december og 1. januar. Denne bødestørrelse bør anvendes selv ved en forbrugers anvendelse af en beskeden mængde fyrværkeri, idet anvendelse af selv beskudne mængder kan være til stor gene for andre personer, dyr og miljøet, f.eks. i form af støjgener og forurening grundet nedfald m.v.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i produktloven, at loven finder anvendelse på en række produkter m.v., der er omfattet af nærmere angivne direktiver og forordninger i bestemmelsens nr. 1-40.

Det følger af forarbejderne til § 2, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 46, at den foreslåede § 2 beskriver, hvilke produkter lovforslaget finder anvendelse på. Fælles for produkterne i lovforslagets § 2, stk. 1, er, at de alle er reguleret af EU-retsakter. Retsakterne indeholder en række krav, herunder materielle krav til konstruktion og fremstilling af produkter, men også formelle krav til mærkning og overensstemmelsesvurdering m.v.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1, at loven finder anvendelse på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om produktsikkerhed i almindelighed. Direktivet om produktsikkerhed i almindelighed afløses af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om produktsikkerhed i almindelighed (GPSR), som trådte i kraft den 12. juni 2023. Forordningen finder endelig anvendelse den 13. december 2024, hvilket er samme

dato, som direktivet om produktsikkerhed i almindelighed ophæves med virkning fra.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 2, at loven finder anvendelse på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om maskiner. Direktivet om maskiner afløses af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maskiner, som trådte i kraft den 19. juli 2023. Forordningen finder delvist anvendelse i de kommende år frem mod endelig anvendelse den 20. januar 2027. Der vil således være en periode, hvor både direktivet om maskiner og forordningen om maskiner finder anvendelse, inden direktivet om maskiner ophæves med virkning fra den 20. januar 2027.

Der foreslås indsat et nyt § 2, stk. 1, nr. 41, hvorefter loven finder anvendelse på produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maskiner.

Der foreslås endvidere indsat et nyt § 2, stk. 1, nr. 42, hvorefter loven finder anvendelse på produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om produktsikkerhed i almindelighed.

Forslaget vil medføre, at produkter, omfattet af henholdsvis forordningen om maskiner og forordningen om produktsikkerhed i almindelighed, bliver omfattet af produktloven. Virkningen vil være, at produktloven, herunder kontrolmyndighedens kontrolbeføjelser, som er påkrævet at fastsætte i medfør af de pågældende forordninger og markedsovervågningsforordningen, finder anvendelse i relation til de nævnte forordninger.

Til nr. 2

Det følger af § 3 i produktloven, at loven finder anvendelse, medmindre der findes særlige bestemmelser med samme formål i anden lovgivning, som gennemfører eller supplerer EU-harmoniseringsretsakterne omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2-40, og som på en mere specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og håndhævelsesaspekter.

Med den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 41, vil forordningen om maskiner være omfattet af produktlovens anvendelsesområde.

Det foreslås, at § 3 ændres, så »nr. 2-40« ændres til »nr. 2-41«.

Henvisningen i § 3 vil fremover være til § 2, stk. 1, nr. 2-41.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 2, nr. 1, indsættes et nyt nr. 41 om forordningen om maskiner.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 1.

Til nr. 3

Det følger af § 4, nr. 5, i produktloven, at der ved loven forstås 'produktforordninger', som en samlet betegnelse for forordningerne i § 2, stk. 1, nr. 25-40.

Med de foreslåede nye bestemmelser i § 2, stk. 1, nr. 41 og 42, vil der med "produktforordninger" forstås forordningerne i § 2, stk. 1, nr. 25-42.

Det foreslås på den baggrund, at § 4, nr. 5, ændres, så »nr. 25-40« ændres til »nr. 25-42«.

Henvisningen i § 4, nr. 5, vil fremover være til § 2, stk. 1, nr. 25-42.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der ved lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås indsat to nye numre i § 2, stk. 1, nr. 41 og 42, for så vidt angår forordningen om maskiner og forordningen om produktsikkerhed i almindelighed.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Til nr. 4

I henhold til produktlovens kapitel 3 fører Sikkerhedsstyrelsen og andre relevante kontrolmyndigheder kontrol med, at produkter omfattet af loven lever op til de gældende krav. Det gælder eksempelvis kontrolmyndighedens mulighed for at indhente oplysninger fra f.eks. erhvervsdrivende, jf. lovens § 10, kontrolmyndighedens mulighed for at føre kontrol på erhvervmæssige lokaliteter, jf. lovens § 11, stk. 1, eller kontrolmyndighedens mulighed for at træffe afgørelser over for erhvervsdrivende, i det omfang et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, jf. lovens § 14. Produktloven suppleres af bekendtgørelser og EU-retsakter, som indeholder de produktspecifikke krav. Der er ikke i loven fastsat regler om muligheden for at føre kontrol med virksomhederne, herunder om virksomhederne har procedurer med henblik på at sikre, at produkter, som virksomhederne gør tilgængelige på markedet, er lovlige.

Det foreslås at i § 9, stk. 5, at kontrolmyndigheden kan føre kontrol med en erhvervsdrivendes procedurer for at sikre, at et produkt er i overensstemmelse med kravene i § 5, stk. 1, i det omfang den erhvervsdrivende skal have sådanne procedurer.

Med forslaget vil kontrolmyndigheden kunne føre kontrol med erhvervsdrivendes procedurer for at markedsføre lovlige produkter. Der vil således være tale om markedsovervågning, som er virksomhedsbaseret, og som skal virke som et supplement til den produktbaserede og traditionelle form for markedsovervågning på området. På den måde vil det være muligt at føre kontrol med erhvervsdrivende og deres procedurer, uden at kontrollen baseres på et eller flere produkter.

Bestemmelsen pålægger ikke virksomhederne yderligere forpligtelser, og bestemmelsen kan således anvendes til en kontrol af, hvorvidt virksomheden lever op til de forpligtelser for den pågældende virksomhed, der allerede fremgår af reglerne. Forpligtelserne vil således afhænge af, hvilke produkter den erhvervsdrivende gør tilgængelige på markedet, og hvorvidt der f.eks. er tale om en fabrikant, importør eller distributør.

Kontrollen vil i den henseende kunne omfatte en gennemgang af, hvorvidt virksomheden har tilstrækkelige procedurer i forhold til dokumentation, opbevaring af dokumentation i den påkrævede tidsperiode, håndtering af farlige produkter og håndtering af klager m.v., så virksomheden er i stand til at være regelefterlevende.

Kontrollen efter den foreslåede bestemmelse vil være et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen. Det indebærer at kontrollen vil skulle gennemføres i overensstemmelse med retssikkerhedsloven. Tvangsindgreb vil kun finde anvendelse, hvis det skønnes nødvendigt for løsning af opgaver efter produktloven, regler udstedt i medfør af loven, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen for så vidt angår produktlovens anvendelsesområde. Det almindelige proportionalitetsprincip og proportionalitetsprincippet i retssikkerhedslovens § 2 indebærer herved, at myndigheden til enhver tid er forpligtet til at anvende den mindst indgribende foranstaltning, der er tilstrækkelig til opnåelse af formålet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *stk. 6* i § 9, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrollen med virksomheder, jf. stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil bemyndige erhvervsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler ved bekendtgørelse om kontrollen, som foreslås i § 9, stk. 5.

De nærmere regler kan omfatte kontrolmyndighedens adgang til at indhente oplysninger fra den erhvervsdrivende. Kontrollen efter stk. 5 vedrører den erhvervsdrivendes procedurer for at sikre, at produkter er i overensstemmelse med lovens § 5, stk. 1, i det omfang procedurerne er påkrævede. Det kan efter omstændighederne være omkostningstungt eller vanskeligt for den erhvervsdrivende at føre dokumentation for tilstedeværelsen af de nødvendige procedurer. Bestemmelsen vil derfor kunne anvendes til at fastsætte regler om, at dokumentationen f.eks. kan føres i form af en redegørelse over for kontrolmyndigheden.

De nærmere regler kan endvidere omfatte bestemmelser om kontrolmyndighedens mulighed for at reagere over for den erhvervsdrivende for så vidt angår manglende regelefterlevelse. Der kan således fastsættes regler om kontrolmyndighedens mulighed for at påbyde den erhvervsdrivende, at denne iværksætter nærmere bestemte foranstaltninger for at bringe et ulovligt forhold vedrørende procedurer til ophør.

Til nr. 5

Det følger af produktlovens § 11, stk. 1, at kontrolmyndigheden til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til alle erhvervmæssige lokaliteter og transportmidler, hvor der kan findes produkter, som er omfattet af lovens anvendelsesområde. Adgangen omfatter tillige private lokaliteter, hvor elevatorer og andet løfteudstyr, trykbærende udstyr, elektrisk materiel og gasmateriel måtte være opstillet eller opbevaret, i det omfang det er påkrævet for at føre kontrol, jf. § 9.

Det foreslås, at det i § 11, stk. 1, indsættes som 3. pkt., at adgangen til enhver tid mod behørig legitimation med henblik på kontrol af en virksomheds procedurer, jf. § 9, stk. 5, eller regler fastsat i medfør af § 9, stk. 6, ikke omfatter transportmidler eller private lokaliteter og kun kan foregå mod forudgående retskendelse.

Virkningen af bestemmelsen vil være, at kontrolmyndigheden til enhver tid mod behørig legitimation og ved forudgående retskendelse kan opnå adgang til erhvervmæssige lokaliteter for at føre kontrol med en virksomheds procedurer i henhold til de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 5 og 6, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Med forslaget i 3. pkt. gives kontrolmyndigheden mulighed for at opnå adgang til erhvervmæssige lokaliteter for at føre kontrol med en virksomheds procedurer i henhold til jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 5, og regler fastsat i medfør af § 9, stk. 6. I modsætning til bestemmelsens 1. og 2. pkt., som indeholder en særegen undtagelse fra kravet om retskendelse, vil det dog i så fald være en betingelse, at kontrolmyndigheden indhenter en retskendelse for at kunne opnå adgang.

Det bemærkes i den henseende, at bestemmelserne i både 1. og 2. pkt. og det foreslåede 3. pkt., alene vedrører kontrolsituationer, hvor en erhvervsdrivende modsætter sig et kontrolbesøg, som kontrolmyndigheden finder nødvendigt at udføre. Den foreslåede bestemmelse afskærer således kontrolmyndigheden fra at opnå adgang til erhvervmæssige lokaliteter uden forudgående retskendelse, når det føres kontrol med en virksomheds procedurer, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 5, og regler fastsat i medfør af § 9, stk. 6. Det vil endvidere ikke være muligt for kontrolmyndigheden at opnå adgang til transportmidler eller private lokaliteter for at føre kontrol med procedurer uden retskendelse.

Adgang i henhold til den foreslåede bestemmelse vil udgøre et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, hvorfor retssikkerhedsloven finder anvendelse. Det indebærer bl.a., at kontrollen vil skulle udføres i overensstemmelse med relevante bestemmelser i retssikkerhedsloven, herunder proportionalitetsprincippet i lovens § 2 og reglerne om varsling i lovens § 5.

Der henvises til pkt. 2.2.3 og 2.2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Produktlovens § 11, stk. 2, § 20, stk. 1, § 21 og § 36, stk. 1, indeholder henvisninger til produktlovens § 14.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 14, stk. 2, i produktloven bliver § 14 til § 14, stk. 1.

Det foreslås på den baggrund i § 11, stk. 2, 2. pkt., § 20, stk. 1, § 21 og § 36, 1. pkt., at »§§ 13 og 14« ændres til »§ 13, § 14, stk. 1«

Henvisningen til § 14 i de pågældende bestemmelser vil fremover være til § 14, stk. 1.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der ved lovforslagets § 2, nr. 8, foreslås indsat et nyt stk. 2 i produktlovens § 14.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 8.

Til nr. 7

Produktlovens § 12, stk. 3 og 4, indeholder henvisninger til produktlovens § 14.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 14, stk. 2, i produktloven bliver § 14 til § 14, stk. 1.

Det foreslås på den baggrund i § 12, stk. 3, 2. pkt. og stk. 4, 2. pkt., at »§§ 13 og 14« ændres til »§ 13, § 14, stk. 1,«

Henvisningen til § 14 i de pågældende bestemmelser vil fremover være til § 14, stk. 1.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der ved lovforslagets § 2, nr. 8, foreslås indsat et nyt stk. 2 i produktlovens § 14.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 8.

Til nr. 8

Efter produktlovens § 14 kan kontrolmyndigheden udstede påbud til enhver, der har bragt et produkt i omsætning, eller som har været et led i afsætningen af et produkt, i de tilfælde hvor det er konstateret, at produktet ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller den erhvervsdrivende ikke har levet op til sine forpligtelser efter loven.

Bestemmelsen kan endvidere benyttes i situationer, hvor produktet er i overensstemmelse med de produktspecifikke regler, men alligevel udgør en risiko, jf. § 5, stk. 1, nr. 3. Påbuddet efter § 14 kan indeholde syv nærmere oplyste foranstaltninger, hvor de mindst indgribende foranstaltninger nævnes først og de mest indgribende til sidst. Der må ikke anvendes mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt for at opnå formålet. Der kan opstå tilfælde, hvor en eller flere af bestemmelserne anvendes på samme tid for at sikre, at der træffes effektive foranstaltninger for at imødegå faren ved produktet. Bestemmelsen giver således kontrolmyndigheden mulighed for at udstede påbud med henblik på at sikre produktsikkerheden.

Det foreslås i § 14, stk. 2, at kontrolmyndigheden kan udstede advarsel for en overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kontrolmyndigheden kan udstede advarsler for overtrædelse af reglerne. Virkningen heraf vil være, at kontrolmyndigheden får kompetence til at udstede en advarsel som administrativ sanktion for en overtrædelse.

En advarsel vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand. En advarsel indebærer derfor, at parten i en afgørelsessag tildeles en række partsbeføjelser, som bl.a. omfatter retten til partsaktindsigt og partshøring, og at der er krav til selve afgørelsen, herunder krav om begrundelse.

Bestemmelsen vil kunne anvendes i tilfælde, hvor der konstateres en overtrædelse af reglerne, men hvor karakteren af den begåede overtrædelse sammenholdt med sagens øvrige konkrete og individuelle omstændigheder tilsiger, at et mindre indgribende middel end politianmeldelse er tilstrækkeligt og mere proportionalt med overtrædelsen, men

hvor det samtidig vurderes, at der skal sanktioneres yderligere end at give påbud eller forbud.

En advarsel skal kunne tildeles pr. produktområde. Produktloven regulerer et stort antal overordnede produktområder, eksempelvis legetøj, elevatorer, elektrisk materiel, fyrværkeri og tekstilmærkning mfl. Et produktområde skal således forstås som en gruppe af produkter inden for samme område. Det foreslåede har den virkning, at der kan tildeles en advarsel for en konstateret overtrædelse ved eksempelvis et legetøjsprodukt, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og efterfølgende tilsvarende få tildelt en advarsel for et elektrisk produkt, der ikke lever op til reglerne, uden at der nødvendigvis foretages politianmeldelse.

En tildelt advarsel vil være tidsbegrænset og udløber efter en periode på 2 år, gældende fra det tidspunkt hvor advarslen udstedes af kontrolmyndigheden. Virkningen af, at en advarsel gøres tidsbegrænset, er, at en ny og lignende overtrædelse inden for samme produktområde inden for 2 år som udgangspunkt vil medføre politianmeldelse af den nye overtrædelse, hvis sagens konkrete og individuelle omstændigheder i øvrigt tilsiger, at en skærpet foranstaltning bør anvendes. Modsat har det endvidere den virkning, at en ny og lignende overtrædelse inden for samme produktområde, der er begået efter udløb af den 2-årige periode, ikke nødvendigvis medfører, at der foretages politianmeldelse.

Virkningen af bestemmelsen vil endvidere være, at der ikke foretages politianmeldelse med indstilling til bøde, når der tildeles en administrativ advarsel for en overtrædelse, hvorefter sagen anses for sluttet.

Det vil bero på en konkret, individuel og skønmæssig vurdering foretaget af kontrolmyndigheden, hvilken reaktionsmulighed der anvendes i det konkrete tilfælde. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 9.

Til nr. 9

Der findes ingen tilsvarende bestemmelse om kontrolmyndighedens muligheder for at slutte en sag i gældende ret. Det følger imidlertid af almindelige forvaltningsretlige principper, at offentlige myndigheder har en generel vejledningsforpligtelse over for borgerne. Vejledningsforpligtelsen indebærer, at myndigheden i nødvendigt omfang yder vejledning og bistand til borgere, der henvender sig om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Denne forpligtelse medfører, at kontrolmyndigheden yder vejledning og bistand til borgere og virksomheder, der henvender sig, herunder med spørgsmål eller andre forespørgsler inden for produktlovens anvendelsesområde. Endvidere indebærer vejledningsforpligtelsen, at borgere og virksomheder orienteres om betydningen af reglerne på området, herunder hvordan kravene lettest og mest effektivt kan opfyldes.

Kontrolmyndighederne, jf. produktlovens § 9, har på baggrund af gældende ret, og henset til bemærkningerne i produktloven, haft praksis for at politianmelde de erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne, i det omfang kontrolmyndigheden på baggrund af sagens omstændigheder har vurderet, at strafbarhedsbetingelserne er opfyldt.

Det foreslås i § 14 a, at kontrolmyndigheden kan slutte en sag om overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde, med vejledning, forbud, jf. § 13, § 16, stk. 1, og § 16 a, stk. 2, påbud, jf. § 14, stk. 1, § 15, stk. 2, § 16, stk. 2, § 16 a, stk. 1, og § 17, eller advarsel, jf. § 14, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kontrolmyndigheden kan slutte en sag, hvor der er konstateret en overtrædelse af reglerne, med enten vejledning, forbud, påbud eller advarsel. Når kontrolmyndigheden konstaterer en overtrædelse af produktloven, regler fastsat i medfør af loven, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår lovens anvendelsesområde, vil bestemmelsen give mulighed for at slutte sagen administrativt, uden at der foretages politianmeldelse. Det foreslåede har således den virkning, at der som udgangspunkt ikke foretages politianmeldelse af overtrædelsen, men at sagen anses for sluttet ved kontrolmyndighedens valg af reaktion.

Det vil skulle vurderes af kontrolmyndigheden, om en sag slutes med vejledning, forbud, påbud eller advarsel. Det vil bero på kontrolmyndighedens foretagne skøn, hvilken reaktion der konkret kan anvendes for overtrædelsen, på baggrund af sagens konkrete og individuelle omstændigheder med inddragelse af relevante momenter. Der kan ikke opstilles præcise og udtømmende retningslinjer for, hvornår en sag kan slutes med henholdsvis vejledning, forbud, påbud eller advarsel. Det beror altid på et samlet skøn af sagens individuelle og konkrete omstændigheder med inddragelse af skærpene såvel som formildende omstændigheder.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke vil afskære kontrolmyndigheden fra at foretage politianmeldelse af en overtrædelse, men bestemmelsen giver mulighed for at anvende andre sanktionsformer, hvis det vurderes mere proportionalt og hensigtsmæssigt at benytte et mindre indgribende middel, henset til overtrædelsens karakter og sagens konkrete og individuelle omstændigheder. Hvis kontrolmyndigheden benytter muligheden for at slutte en sag administrativt efter den foreslåede bestemmelse, har det den virkning, at overtrædelsen ikke som udgangspunkt anmeldes til politiet.

Det vil være udgangspunktet, at vejledning anvendes ved helt små og milde overtrædelser af bagatelagtig karakter. Som eksempler kan nævnes, hvor fabrikantens adresse kun delvist er angivet på et produkt, eller at der mangler tekstilmærkning på dansk, men at information om materialet i øvrigt fremgår på engelsk.

Andre eksempler kan være manglende dansk brugsanvisning, forudsat at produktet har en karakter, der gør, at det ikke kan anvendes forkert, eller at der i brugsanvisningen mangler en uvæsentlig, men lovpligtig oplysning, der ikke har betydning for brugerens sikre anvendelse af produktet. Eksemplerne er ikke udtømmende, ligesom det ikke er udelukket, at en overtrædelse, som nævnt i eksemplerne, slutes med andet end vejledning. Det vil altid bero på kontrolmyndighedens samlede vurdering af sagens individuelle og konkrete omstændigheder.

Kontrolmyndighedens mulighed for at benytte forbud og påbud i forbindelse med en overtrædelse, følger af gældende ret, jf. henvisningen til de angivne bestemmelser i ordlyden til den foreslåede bestemmelse. Det foreslåede vil medføre, at kontrolmyndigheden kan udstede et påbud eller et forbud i forbindelse med en konstateret overtrædelse, men uden at det er nødvendigt efterfølgende også at foretage politianmeldelse med indstilling til bødestraf. Det er udgangspunktet, at der udstedes påbud eller forbud, hvor overtrædelsen har en karakter, der nødvendiggør handlinger fra den erhvervsdrivende med henblik på at sikre overholdelsen af de gældende krav til produktet, og eventuelt med henblik på at sikre brugerens sikkerhed og sundhed ved anvendelse af produktet. Ved valg af påbud vil kontrolmyndigheden skulle vælge den mindst indgribende foranstaltning til opfyldelse af målet. Er det således tilstrækkeligt, at den konstaterede uoverensstemmelse afhjælpes ved fremtidige produktioner af produktet, vil den erhvervsdrivende ikke blive påbudt at trække produktet tilbage fra markedet. Det beror på en konkret og individuel vurdering, dels hvilken type påbud, der anvendes, dels om kontrolmyndigheden vurderer, at det er tilstrækkeligt at slutte sagen med påbud eller forbud uden samtidig politianmeldelse.

Kontrolmyndighedens mulighed for at tildele en advarsel som afslutning på en sag er tiltænkt overtrædelser, hvor karakteren, sammenholdt med de øvrige konkrete og individuelle omstændigheder, tilsiger, at et mindre indgribende middel end politianmeldelse vil være tilstrækkeligt og mere proportionalt med overtrædelsen, men hvor det samtidig vurderes, at der skal sanktioneres yderligere end at give påbud eller forbud. Som eksempel kan nævnes en fejl eller mangel ved et stykke legetøj, eller et elektrisk produkt, der har medført en lav risiko ved brugerens anvendelse, og hvor den erhvervsdrivende har foretaget de nødvendige foranstaltninger for at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne, og hvor der ikke tidligere er begået en lignende overtrædelse.

Kontrolmyndigheden vil kunne anvende de angivne reaktionsmuligheder i kombination. Dette vil medføre, at kontrolmyndigheden kan slutte en sag med eksempelvis både et påbud og en advarsel, hvis det skønnes nødvendigt og proportionalt, henset til overtrædelsens karakter og på baggrund af sagens nærmere omstændigheder.

I den skønmæssige vurdering, som kontrolmyndigheden foretager ved valg af reaktion ved en konstateret overtrædelse, er der flere forskellige omstændigheder, som vil kunne inddrages i vurderingen og tillægges vægt. Det vil blandt andet være overtrædelsens karakter og omfanget af de konstaterede fejl og mangler. Derudover om det er gentagelsestilfælde, eller der foreligger skærpene omstændigheder, som nævnt i produktlovens § 37, stk. 2. Endvidere om den pågældende har udvist samarbejdsvillighed og frivilligt har foretaget foranstaltninger med henblik på at sikre overholdelsen af de gældende krav til produktet, eller modsat om et eventuelt meddelt påbud ikke er efterkommet, eller der ikke er reageret på kontrolmyndighedens henvendelser.

Det vil også have betydning, om kontrolmyndigheden har

foretaget vejledning, meddelt forbud, påbud eller udstedt advarsel for en tidligere overtrædelse mod samme erhvervsdrivende. Andre omstændigheder, der vil kunne tillægges betydning, er størrelsen på virksomheden, herunder antal ansatte og virksomhedens samlede omsætning, idet dette kan give en indikation for graden af virksomhedens professionalisme, eller om der modsat er tale om en hobbyvirksomhed. Det vil også kunne være antallet af produkter, der er solgt, og om produktet er solgt via en hjemmeside med deraf større geografisk udbredelse, idet dette indikerer den potentielle skadevirkning ved salg af produktet. De nævnte omstændigheder er ikke udtømmende eksempler, og det vil altid bero på en konkret og individuel vurdering på baggrund af sagens samlede omstændigheder, ligesom det er en skønmæssig vurdering af kontrolmyndigheden, hvordan de forskellige momenter vægtes i det konkrete tilfælde.

Kontrolmyndigheden vil fortsat have mulighed for at foretage politianmeldelse for konstaterede overtrædelser. Det er udgangspunktet, at der vil blive foretaget politianmeldelse af overtrædelser, der er af grovere eller alvorligere karakter, i gentagelsestilfælde eller ved tilstedeværelse af skærpene omstændigheder. Det kan eksempelvis være, hvor den konstaterede fejl eller mangel har medført en høj risiko ved brugerens anvendelse af produktet, eller hvor der er sket skade på personer eller ejendom. Politianmeldelse af grovere og alvorligere sager vil også være udgangspunktet, selvom den erhvervsdrivende har foretaget handlinger med henblik på at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne og ikke tidligere har begået en lignende overtrædelse.

Den foreslåede bestemmelse har således den virkning, at overtrædelser kan slutes administrativt af kontrolmyndigheden uden politianmeldelse.

Til nr. 10

Det følger af produktlovens § 17, at kontrolmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i loven, regler fastsat i medfør af loven eller forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det foreslås at § 17 ændres, så »ændre eller fjerne« ændres til »ændre, fjerne eller advare«.

Med den foreslåede bestemmelse vil kontrolmyndigheden således både kunne påbyde ejeren af en online grænseflade at advare om, ændre eller fjerne indhold, der henviser til et ulovligt produkt.

I overensstemmelse med bemærkningerne til den gældende § 17 i produktloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 179 som fremsat, side 78, foreslås ændringen med henblik på at sikre korrekt implementering af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. i.

Det vil med den foreslåede bestemmelse fremgå udtrykkeligt af § 17, at kontrolmyndigheden ikke alene kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, men at myndigheden også kan påbyde, at en advarsel om et produkt vises til brugerne, når de får adgang til en online-

grænseflade. Virkningen af ændringen vil derfor være, at kontrolmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænsefalde at advare om indhold.

Til nr. 11

Det fremgår af produktlovens § 18, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet, eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Det foreslås i § 18, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra et produkt er gjort tilgængeligt på markedet, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet, eller hvis der inden for en periode på 2 år er konstateret og dokumenteret tre eller flere tilfælde, hvor der fra onlinegrænsefladen er gjort produkter, som udgør en alvorlig risiko, tilgængelige på markedet målrettet brugere i Danmark.

Med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen vil det ikke som efter den gældende bestemmelse være en forudsætning for at blokere en onlinegrænseflade, at der er sket et salg eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det vil med den foreslåede bestemmelse være tilstrækkeligt, at der på en onlinegrænseflade gentagne gange er gjort et produkt tilgængeligt på markedet, der udgør en alvorlig risiko.

For så vidt angår vurderingen af, om et produkt udgør en alvorlig risiko, skal kontrolmyndigheden foretage en risikovurdering i overensstemmelse med definitionen af et produkt, der udgør en alvorlig risiko, i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 20. Under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse beror vurderingen således på en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og at skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart. Der vil derfor skulle foretages en konkret og individuel vurdering af den enkelte overtrædelse med henblik på at konstatere, om produktet udgør en alvorlig risiko.

Vedrørende tilgængeliggørelsen på markedet følger det bl.a. af præambelbetragtning nr. 15 til markedsovervågningsforordningen, at hvis der er tale om et produkt, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, bør produktet anses for at være gjort tilgængeligt på markedet, hvis tilbuddet er målrettet slutbrugere i Unionen.

Det følger af artikel 6 i markedsovervågningsforordningen, at produkter, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, anses for at være gjort tilgængelige på markedet, hvis tilbuddet er målrettet brugere i Unionen, og at et tilbud anses for at være målrettet brugere i Unionen, hvis den pågældende erhvervsdrivende på en hvilken som helst måde retter sine aktiviteter mod en medlemsstat.

På den baggrund vil ændringen af § 18, stk. 1, medføre, at det skal være konstateret og dokumenteret, at et produkt er

gjort tilgængeligt på markedet, og at produktet er målrettet brugere i Danmark.

I overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 15 til markedsovervågningsforordningen er kontrolmyndigheden således forpligtet til at foretage en analyse fra sag til sag for at fastslå, om et tilbud er målrettet brugere i Danmark, herunder ved inddragelse af faktorer som muligheden for at modtage forsendelse af produktet i Danmark, de tilgængelige sprog, der er anvendt, og betalingsmulighederne. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at et websted kan tilgås af en dansk slutbruger.

Det følger af bemærkningerne til den gældende bestemmelse i § 18, stk. 1, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 179 som fremsat, side 79, at der ved gentagne gange af salg eller formidling af salg vil være tale om tilfælde, hvor en erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser. Med henblik på at tydeliggøre retsstillingen fremgår de gentagelsestilfælde, der kan danne grundlag for en blokering af en onlinegrænseflade, direkte af lovtæksten i den foreslåede nyaffattelse af § 18, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse har derfor den virkning, at der fortsat skal være tale om mindst tre tilfælde af overtrædelser inden for en periode på 2 år, for at der vil kunne findes grundlag for en blokering af en onlinegrænseflade.

Der henvises til pkt. 2.2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Den gældende bestemmelse i produktlovens § 37 omhandler straf. Det følger af § 37, stk. 1, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder nr. 1-11. Bestemmelsens nr. 1-11 angiver herefter nærmere oplyste overtrædelser af produktloven, regler fastsat i medfør af produktloven, produktforordninger og markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår produktlovens anvendelsesområde, der straffes med bøde.

Efter produktlovens § 37, stk. 1, nr. 6, er det strafbart at overtræde eller undlade at efterkomme en afgørelse fra kontrolmyndigheden, jf. §§ 13 eller 14, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16 a eller §§ 17 eller 19. Med bestemmelsen er det strafbart at overtræde eller ikke at efterkomme kontrolmyndighedens afgørelser efter loven, hvilket navnlig er afgørelser om forbud, påbud eller midlertidigt forbud udstedt i forbindelse med en overtrædelse af reglerne med henblik på at sikre produktsikkerheden. Der henvises til pkt. 2.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 14, stk. 2, i produktloven bliver § 14 til § 14, stk. 1.

Det foreslås i § 37, stk. 1, nr. 6, at efter »afgørelse« indsættes »eller anmodning«, »§§ 13 eller 14« ændres til »§ 13, § 14, stk. 1« og »§ 16a eller §§ 17 eller 19« ændres til: »§ 16 a, §§ 17, 19 eller § 21«.

Henvisningen i § 37, stk. 1, nr. 6, til § 14 vil fremover være til § 14, stk. 1.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der ved

lovforslagets § 2, nr. 8, foreslås indsat et nyt stk. 2 i produktlovens § 14.

Derudover vil ændringen medføre, at det vil være strafbart med bøde at undlade at efterkomme kontrolmyndighedens anmodning om oplysninger i medfør af § 21.

Det er væsentligt for kontrolmyndigheden at være i besiddelse af oplysningerne, idet disse er nødvendige i vurderingen af, om effekten af den truffe foranstaltning har været tilstrækkelige, eller om yderligere tiltag skal iværksættes for at sikre brugerne mod farlige produkter eller mod salg af produkter, der ikke lever op til reglerne.

Med den gældende retsstilling, hvor en undladelse af at efterkomme kontrolmyndighedens anmodning heraf ikke kan sanktioneres, har det ingen konsekvens for den erhvervsdrivende ikke at oplyse kontrolmyndigheden om de truffe foranstaltninger og effekten heraf. Virkningen af det foreslåede vil være, at det kan sanktioneres, hvis den erhvervsdrivende ikke efterkommer kontrolmyndighedens anmodning om oplysninger i medfør af produktlovens § 21.

Til nr. 13

Den gældende bestemmelse i produktlovens § 37, stk. 2, fastsætter, at når en overtrædelse, som er nævnt i § 37, stk. 1, nr. 1 og 3-10, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det følger herefter af bestemmelsens nr. 1-5, hvad der anses som værende skærpende omstændigheder.

Det er efter nr. 3 en skærpende omstændighed, at der er tale om et gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse.

Efter nr. 5 er det en skærpende omstændighed, når den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol.

Det foreslås i § 37, stk. 2, at »13-40« ændres til »13-42«, i nr. 3 ændres »har begået en lignende overtrædelse,« til »er straffet for en lignende overtrædelse eller«, i nr. 4 ændres »øje eller« til »øje«, og nr. 5 ophæves.

Henvisningen i § 37, stk. 2, til § 2, stk. 1, nr. 13-40, vil fremover være til § 2, stk. 1, nr. 13-42.

Den foreslåede ændring af stk. 2 er en konsekvens af, at der ved lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås indsat to nye numre i produktlovens § 2, stk. 1, henholdsvis nr. 41 om forordningen om maskiner og nr. 42 om forordningen om produktsikkerhed i almindelighed.

Virkningen af den foreslåede ændring er, at overtrædelse af forordningen om maskiner og forordningen om produktsikkerhed i almindelighed under skærpende omstændigheder vil kunne straffes med fængsel indtil 2 år.

Den foreslåede ændring af stk. 2, nr. 3, indebærer, at virksomheden tidligere skal være straffet for en lignende overtrædelse, for at der kan statueres gentagelsestilfælde, som kan danne grundlag for at skærpe straffen. Det har den virkning, at virksomheden skal have vedtaget et bødeforlæg eller være dømt ved dom for den tidligere overtrædelse, jf.

princippet i straffelovens § 81, stk. 1, nr. 1. Overtrædelserne behøver ikke at være identiske, når de dog er ensartede.

Forslaget har endvidere den virkning, at det ikke er tilstrækkeligt, at kontrolmyndigheden gentagne gange har haft sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne. Det er et krav, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system for, at det kan danne grundlag for gentagelse efter den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede ændring af nr. 4 er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af nr. 5. Der er således tale om en lovteknisk ændring.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse af nr. 5 er for at sikre harmonisering med det strafferetlige udgangspunkt om, at straf for forsøg ofte vil være mindre end for en fuldbyrdet forbrydelse, jf. straffelovens § 21. Det er således ikke i overensstemmelse hermed, at forsøg på overtrædelse af en bestemmelse anses for en skærpende omstændighed.

Virkningen af den foreslåede ophævelse af nr. 5 er, at det ikke anses for en skærpende omstændighed, hvis den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol.

Til nr. 14

I de gældende bestemmelser i produktlovens § 37, stk. 3 og 4, er der indført et princip om absolut kumulation i tilfælde, hvor en eller flere overtrædelser pådømmes samtidig, og er dermed en fravigelse af straffelovens § 88.

Det følger af produktlovens § 37, stk. 3, at har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af loven eller regler fastsat i medfør af loven, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen ved en eller flere handlinger overtrådt loven eller regler fastsat i medfør af loven og en eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven og bødestrafen for overtrædelserne af den eller de andre love.

Det følger videre af produktlovens § 37, stk. 4, at har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af loven eller regler fastsat i medfør af loven, og medfører en af overtrædelserne idømmelse af fængselsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af fængselsstraffen. Det samme gælder, hvis nogen ved en eller flere handlinger har overtrådt loven eller regler fastsat i medfør af loven og en eller flere andre love og overtrædelserne af loven eller regler fastsat i medfør af loven medfører bødestraf og overtrædelserne af den eller de andre love medfører fængselsstraf.

Endelig følger det af produktlovens § 37, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Det foreslås, at § 37, stk. 3-5, ophæves, og i stk. 6, som bliver stk. 3, ændres: »13-40« til »13-42«.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelserne om absolut kumulation vil have den virkning, at strafferettens alminde-

lige princip om modereret kumulation efter straffelovens § 88, stk. 1, finder anvendelse. Modereret kumulation indebærer, at der ved flere overtrædelser til samtidig pådømmelse fastsættes en fælles straf, der efter omstændighederne kan være lavere end ved absolut kumulation.

Når kontrolmyndigheden foretager politianmeldelse af en overtrædelse med bødeindstilling, har det foreslåede den virkning, at der vil blive indstillet til en modereret, fælles bøde, på baggrund af sagens individuelle og konkrete omstændigheder, i stedet for at der sker sammenlægning af bøderne for hver overtrædelse.

Den foreslåede ophævelse har endvidere den virkning, at straffelovens § 88 finder anvendelse ved fastsættelse af straf i de tilfælde, hvor der både er en lovovertrædelse, der medfører fængsel, og en anden overtrædelse, der medfører bøde.

Den foreslåede ophævelse af lovens § 37, stk. 5, er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af bestemmelserne i stk. 3 og 4, hvorefter muligheden for at fravige bestemmelserne, vil være overflødig.

Det følger af den gældende bestemmelse i produktlovens § 37, stk. 6, at i regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningen til § 2, stk. 1, nr. 13-40, i § 37, stk. 6, som bliver stk. 3, fremover vil være til § 2, stk. 1, nr. 13-42.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås indsat nr. 41 og 42 i produktlovens § 2, stk. 1. Det foreslåede har den virkning, at der for forordningen om maskiner og forordningen om produktsikkerhed i almindelighed også kan fastsættes straf af bøde, eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, ligesom der kan fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år for regler udstedt i medfør heraf. Der er ikke tiltænkt øvrige indholdsmæssige ændringer i bestemmelsen, og formålet med forslaget er således en videreførelse af gældende ret.

Forslaget har endvidere den virkning, at bestemmelsens stk. 6-8 herefter bliver stk. 3-5. Der er ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer i det foreslåede stk. 4 og 5, der er en videreførelse af gældende ret.

Til § 3

Til nr. 1

Der findes ikke i elsikkerhedsloven en bestemmelse om, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve oplysninger om, hvordan et påbud eller forbud, som er udstedt i medfør af lovens §§ 16-18, er efterkommet.

Det foreslås i § 19, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve, at den, som har modtaget et påbud eller forbud i medfør af

lovens §§ 16-18, oplyser Sikkerhedsstyrelsen om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf.

Bestemmelsen skal sikre, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få oplysninger om, hvordan et eller flere påbud eller forbud, den pågældende har modtaget, bliver fulgt uden nødvendigvis at foretage en opfølgende fysisk kontrol. Det kan eksempelvis være oplysninger om, hvorvidt ejeren eller brugeren har ladet en autoriseret elinstallatørvirksomhed foretage eftersyn af anlægget efter lovens § 16. Det vil bero på myndighedens konkrete vurdering, om der er behov for at kræve sådanne oplysninger. Hvis der er tale om et påbud, vil kravet om oplysningerne sædvanligvis blive stillet som et led i påbuddet.

Oplysningerne er væsentlige for Sikkerhedsstyrelsens vurdering af, om effekten af den afgørelse, der er truffet, har været tilstrækkelig. I det omfang det i forbindelse med myndighedernes opfølgning viser sig, at foranstaltningerne ikke har været tilstrækkelige, vil der således kunne iværksættes yderligere tiltag med henblik på at sikre, at det elektriske anlæg eller de elektriske installationer lever op til gældende regler.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, der følger af § 10 i retssikkerhedsloven og af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Er der konkret mistanke om, at det vil fremgå af oplysningerne, at den pågældende har begået en strafbar handling, kan det ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af elsikkerhedslovens § 25, at erhvervsministeren nedsætter Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed som et uafhængigt og sagkyndigt råd. Erhvervsministeren rådfører sig med rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet. På den baggrund er erhvervsministeren forpligtet til at nedsætte Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Det foreslås i § 25, stk. 1, at erhvervsministeren kan etablere Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, som kan yde rådgivning til ministeren vedrørende den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

Med den foreslåede bestemmelse vil erhvervsministeren blive bemyndiget til at kunne nedsætte Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, i det omfang den samtidige politiske dagsorden for Sikkerhedsstyrelsen tilsiger dette.

Det er hensigten, at rådet vil skulle beskæftige sig med elteknisk sikkerhed inden for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, der falder uden for EU-retlig regulering, samt gasteknisk sikkerhed inden for Sikkerhedsstyrelsens ressortområde. Derudover vil rådet i nødvendigt omfang kunne beskæftige sig med spørgsmål af sikkerhedsteknisk betydning inden for autorisationsområdet.

Bestemmelsen vil medføre, at erhvervsministeren ikke er

forpligtet til at nedsætte og rådføre sig med rådet, som det er tilfældet efter den gældende § 25 i elsikkerhedsloven.

Det foreslås endvidere i § 25, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om rådet, herunder om sammensætning og opgaver.

Bestemmelsen vil medføre, at erhvervsministeren administrativt kan fastsætte nærmere regler om rådets sammensætning, opgavevaretagelse, udpegningsperiode, sekretariatsbetjening og andre lignende bestemmelser, der understøtter rådets praktiske virke.

Det forudsættes med de foreslåede bestemmelser i stk. 1, og 2, at erhvervsministeren dels kan fastholde etableringen af rådet, som erhvervsministeren har nedsat i henhold til elsikkerhedslovens § 25, og dels fastsætte nærmere regler om rådet, som vil have betydning for de nuværende medlemmer af rådet, der er udpeget i henhold til den gældende bestemmelse i elsikkerhedslovens § 26.

Udpegningen af nuværende medlemmer af rådet i henhold til den gældende bestemmelse i elsikkerhedslovens § 26, stk. 1, kan således bringes til ophør i forbindelse med ændringen af rådet, og uden at udpegningsperioden på 4 år, jf. elsikkerhedslovens § 26, stk. 2, er udløbet. Udpegningen af de nuværende medlemmer vil således ophøre i forbindelse med, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om rådet, herunder om rådets sammensætning, i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil endvidere medføre, at rådets medlemmer fremadrettet kan udpeges blandt de organisationer og statslige virksomheder m.v., der bedst afspejler særlige fagkundskaber indenfor de el- og tekniske udfordringer, som Sikkerhedsstyrelsen står overfor i forbindelse med styrelsens regel- og tilsynsarbejde.

I forlængelse heraf forudsættes det, at rådet fremadrettet som udgangspunkt vil skulle bestå af en formand og seks ministerudpegede medlemmer. Det vil være muligt at fastsætte nærmere regler om færre eller flere medlemmer. Såfremt der er behov for at inddrage yderligere fagkundskab i forbindelse med rådets arbejde, vil der endvidere kunne fastsættes regler om, at rådet kan invitere personer, som ikke er medlemmer af rådet, til at deltage på rådets møder på lige fod med øvrige medlemmer af rådet.

Der henvises til pkt. 2.3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 3

Det fremgår af elsikkerhedslovens § 26, stk. 1, at Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 10 medlemmer, som udpeges af erhvervsministeren efter indstilling. Formanden og 4 andre medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen, og 4 medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning inden for de relevante brancheorganisationer. Derudover udnævnes 1 medlem, der repræsenterer forbrugerinteresser. Medlemmerne skal tilsammen repræsente-

re et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.

Efter elsikkerhedslovens § 26, stk. 3, udnævnes medlemmerne for en periode på 4 år med mulighed for genudnævnelse, og hvis et medlem udtræder i løbet af perioden, udnævnes en efterfølger for resten af perioden, så rådet er fuldtalligt. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden, som godkendes af erhvervsministeren, jf. § 26, stk. 3. Endelig er Sikkerhedsstyrelsen sekretariat for rådet, jf. § 26, stk. 4.

Det foreslås, at § 26 ophæves.

Virkningen af det foreslåede vil være, at sammensætningen af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, herunder antallet af medlemmer, ikke vil følge direkte af elsikkerhedsloven.

Rådets sammensætning og udpegningsperiode m.v. vil fremadrettet kunne reguleres på bekendtgørelsesniveau, jf. lovforslagets § 3, nr. 2, om den foreslåede bestemmelse i elsikkerhedslovens § 25.

Der henvises til pkt. 2.3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 4

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 2, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2.

Det foreslås, at der i § 34, stk. 1, nr. 2, efter » § 13, stk. 2,« indsættes »og § 19,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 34, stk. 1, nr. 2, udvides til også at omfatte § 19, som foreslås indsat efter § 18 i lovforslagets § 3, nr. 1. Efter den foreslåede § 19 kan Sikkerhedsstyrelsen kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 16-18, oplyser Sikkerhedsstyrelsen om, hvordan foranstaltningerne er truffet og om effekten heraf.

Virkningen af den foreslåede ændring vil således være, at det er strafbart for virksomheder, ejere og brugere ikke at efterkomme Sikkerhedsstyrelsens anmodning om oplysninger i henhold til § 19.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, der følger af § 10 i retssikkerhedsloven, og af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Der er ikke i tilgængelighedsloven fastsat en forpligtelse for ressortministrene til at udarbejde vejledninger eller lignende til brug for mikrovirksomheders opfyldelse af lovens krav.

Det foreslås, at der i tilgængelighedslovens kapitel 2 efter § 13 som ny § 13 a, indsættes en bestemmelse, hvorefter erhvervsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren

og transportministeren udarbejder retningslinjer og redskaber til mikrovirksomheder til brug for virksomhedernes opfyldelse af tilgængelighedskravene i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 4, stk. 6, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne giver mikrovirksomheder retningslinjer og redskaber for at lette anvendelsen af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet. Det fremgår endvidere, at medlemsstaterne udarbejder disse redskaber i samråd med relevante interessenter.

Det vil være de enkelte ressortministerier, der er ansvarlig for, at der udarbejdes de i bestemmelsen nævnte retningslinjer og redskaber inden for ministeriernes respektive ressortområder i henhold til tilgængelighedsloven.

Det betyder, at erhvervsministeren vil være ansvarlig for udarbejdelsen for så vidt angår alle produkter, der er omfattet af tilgængelighedslovens § 1, stk. 1, med undtagelse af stk. 1, nr. 4, vedrørende forbrugerterminaludstyr med interaktiv databehandlingskapacitet, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester. Derudover vil erhvervsministeren også være ansvarlig for udarbejdelsen på områderne for tjenester, der giver adgang til audiovisuelle medietjenester, tjenester til personbefordring med skibe, forbrugerorienterede banktjenester, e-bøger og e-handelstjenester, jf. tilgængelighedslovens § 1, stk. 2, nr. 2, 3 og 4-6. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil være ansvarlig for udarbejdelsen for så vidt angår forbrugerterminaludstyr med interaktiv databehandlingskapacitet, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester, jf. tilgængelighedslovens § 1, stk. 1, nr. 4, og elektroniske kommunikationstjenester, jf. § 1, stk. 2, nr. 1. Endelig vil transportministeren være ansvarlig for udarbejdelsen for så vidt angår tjenester til personbefordring med fly, bus og tog, jf. tilgængelighedslovens § 1, stk. 2, nr. 3.

De pågældende retningslinjer og redskaber vil kunne udarbejdes som generelle vejledninger, der ikke kun kan anvendes af mikrovirksomheder, men også af virksomheder i større skala.

Til nr. 2

Det fremgår af tilgængelighedslovens § 49, stk. 1, at er et produkt eller en tjeneste ikke i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i loven eller regler fastsat i medfør heraf, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden inden for en nærmere angivet frist. Efter stk. 2 kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet inden for en nærmere angivet frist, hvis ikke de uoverensstemmende forhold bringes i orden inden for fristen efter stk. 1.

Det foreslås i § 49 at indsætte et nyt *stk. 2*, hvor kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende, der handler med produkter, at bringe forholdene nævnt i *stk. 1, nr. 1-7*, i orden inden for en nærmere angivet frist.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22. Det fremgår af artiklen, at medlemsstaterne skal pålægge den erhvervsdrivende at bringe manglende opfyldelse af kravene til ophør, hvis medlemsstaterne konstaterer, at de formelle krav i artiklens litra a-g ikke er opfyldt.

Kontrolmyndigheden kan alene give påbud efter bestemmelsen til erhvervsdrivende, der handler med produkter, da forholdene i de foreslåede *stk. 1, nr. 1-7*, alene vedrører uoverensstemmende produkter.

Kontrolmyndigheden kan i forbindelse med påbud efter den foreslåede bestemmelse fastsætte en tidsfrist. Tidsfristen skal give den erhvervsdrivende rimelig tid til at bringe de forhold, der udløste påbuddet, i overensstemmelse med kravene i tilgængelighedsloven og regler fastsat i medfør af loven. Tidsfristen skal derfor fastsættes med udgangspunkt i det konkret ulovlige forhold og kan således variere afhængigt af en sags omstændigheder. Det er dog forventningen, at tidsfristen skal fastsættes ud fra de samme kriterier som fristen i påbud givet efter tilgængelighedslovens § 49, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering eller §§ 42-44 i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra a.

Bestemmelsen vil medføre, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe CE-mærkningen i overensstemmelse med kravene herom. Det betyder, at bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor der er anbragt et CE-mærke på produktet, men hvor mærket er anbragt i strid med kravene herom. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor CE-mærket ikke er tilstrækkeligt synligt eller nemt kan slettes fra produktet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når der ikke er anbragt CE-mærkning.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra b.

Bestemmelsen vil medføre, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at anbringe CE-mærkning på et produkt. Det betyder, at bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor der ikke er anbragt CE-mærke på et produkt, inden det er blevet bragt i omsætning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når der ikke er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra c.

Bestemmelsen vil medføre, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at få udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring for et produkt. Det betyder, at bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor der ikke

er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring for et produkt, der allerede er bragt i omsætning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra d.

Bestemmelsen vil medføre, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at rette op de fejl, der konstateres i en EU-overensstemmelseserklæring for et produkt. Bestemmelsen vil derfor finde anvendelse i de tilfælde, hvor der er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring, men denne er ikke udarbejdet korrekt. Det kan f.eks. være i tilfælde hvor der mangler henvisninger til relevante harmoniserede standarder, eller hvor der ikke er anført tilstrækkelig beskrivelse af, hvilket produkt den pågældende erklæring vedrører.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når den tekniske dokumentation enten ikke er til rådighed eller ikke er fuldstændig.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra e.

Bestemmelsen vil medføre, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at sikre, at den tekniske dokumentation stilles til rådighed for kontrolmyndigheden eller at rette op på fejl og mangler i den tekniske dokumentation. Ved teknisk dokumentation skal forstås den dokumentation, som fabrikanten er forpligtet til at udarbejde, jf. tilgængelighedslovens § 17, stk. 1, nr. 1, dvs. den tekniske dokumentation i overensstemmelse med tilgængelighedslovens bilag 3.

Det betyder, at bestemmelsen både vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor den tekniske dokumentation ikke er udarbejdet korrekt såvel som de tilfælde, hvor den tekniske dokumentation slet ikke er udarbejdet eller ikke kan stilles til rådighed for kontrolmyndigheden.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når de i § 19, stk. 2, eller § 26, stk. 1, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra f.

Bestemmelsen vil medføre, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når et produkt ikke er korrekt mærket med oplysninger om fabrikanten eller importøren, herunder oplysninger om de pågældendes kontaktnumre. Bestemmelsen vil både kunne anvendes i tilfælde, hvor oplysninger slet ikke fremgår af produktet eller hvor oplysningerne på produktet ikke er tilstrækkelige i henhold til kravene.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når

et eller flere af de øvrige administrative krav til fabrikanten eller importøren i §§ 16-21 og §§ 24-28 ikke er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra g.

Bestemmelsen vil medføre, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at få rettet op på forhold ved produktet, der ikke er i overensstemmelse med de administrative krav, der påhviler henholdsvis fabrikanten og importøren efter tilgængelighedslovens §§ 16-21 og §§ 24-28.

Det kan f.eks. være tilfælde, hvor fabrikanten ikke i tilstrækkelig grad har forsynet et produkt med et type-, parti- eller serienummer, jf. tilgængelighedslovens § 19, stk. 1, eller hvor fabrikanten eller importøren ikke fører et register over de produkter, den pågældende har bragt på markedet, der ikke opfylder kravene, jf. henholdsvis tilgængelighedslovens § 21, stk. 3, og § 28, stk. 4.

Til nr. 3

Det fremgår af tilgængelighedslovens § 49, stk. 1, at hvis et produkt eller en tjeneste ikke i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i loven eller regler fastsat i medfør heraf, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden inden for en nærmere angivet frist. Det følger herefter af § 49, stk. 2, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet inden for en nærmere angivet frist, hvis ikke de uoverensstemmende forhold bringes i orden inden for fristen efter stk. 1.

Det foreslås i § 49, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, at der efter »stk. 1« indsættes »eller 2«.

Den foreslåede ændring sker som konsekvens af den foreslåede ændring i denne lovs § 4, nr. 2, hvor der foreslås indsat et nyt *stk. 2* i tilgængelighedslovens § 49.

Ændringen skal være med til at sikre, at kontrolmyndigheden har mulighed for at reagere, hvis en erhvervsdrivende ikke efterkommer et påbud, som er udstedt af kontrolmyndigheden efter det foreslåede nye *stk. 2* i tilgængelighedslovens § 49. Det betyder, at kontrolmyndigheden vil kunne påbyde den erhvervsdrivende et salgsstop, at trække eller kalde produktet tilbage fra markedet, hvis ikke den erhvervsdrivende efterkommer påbuddet efter det foreslåede § 49, *stk. 2*.

Til nr. 4

Der er ikke i tilgængelighedsloven fastsat en forpligtelse for kontrolmyndigheden til at udlevere oplysninger til forbrugerne i tilgængelige formater. Hovedreglen om retten til aktindsigt for enhver følger af offentlighedslovens § 7 efterfulgt af en række undtagelser i offentlighedslovens §§ 19-35.

Det foreslås, at der i tilgængelighedslovens kapitel 7 efter § 51 som ny § 51 a indsættes en bestemmelse, der forpligter kontrolmyndigheden til at udlevere konkrete oplysninger i et tilgængeligt format efter anmodning fra forbrugere.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere

re tilgængelighedsdirektivets artikel 19, stk. 3. Det følger af artiklen, at medlemsstaterne sikrer, at oplysninger, som markedsovervågningsmyndighederne ligger inde med, om erhvervsdrivendes overholdelse af de gældende tilgængelighedskrav i dette direktiv og vurderinger for undtagelse fra kravene, gøres tilgængelige for forbrugerne efter anmodning og i et tilgængeligt format, undtaget hvis disse oplysninger ikke kan fremlægges af fortrolighedshensyn, jf. artikel 19, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 om kravene til akkreditering.

Artikel 19, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 om kravene til akkreditering er siden tilgængelighedsdirektivets ikrafttrædelse blevet ophævet og erstattet af lignende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse (markedsovervågningsforordningen). Det betyder, at tilgængelighedsdirektivets henvisning til forordning nr. 765/2008 i stedet skal læses som en henvisning til markedsovervågningsforordningen. Det følger af sammenligningstabellen i markedsovervågningsforordningens bilag III, at artikel 19, stk. 5, i forordning nr. 765/2008 svarer til artikel 17 i markedsovervågningsforordningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at kontrolmyndigheden efter anmodning skal udlevere myndighedens egne oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og vurderinger for undtagelse efter § 9, jf. § 8, til forbrugerne i et tilgængeligt format, jf. dog *stk. 2*.

Bestemmelsen vil forpligte kontrolmyndigheden til at udlevere de pågældende oplysninger, når en forbruger anmoder om at få oplysningerne udleveret. Kontrolmyndigheden vil således ikke være forpligtet til af egen drift at udlevere oplysninger om de erhvervsdrivende overholdelse af tilgængelighedskravene eller vurderinger for undtagelse.

En anmodning om oplysninger efter *stk. 1* vil af kontrolmyndigheden skulle behandles i overensstemmelse med reglerne om retten til aktindsigt efter offentlighedsloven. Det vil indebære, at det materielle indhold af en forbrugers anmodning om oplysninger i henhold til det foreslåede *stk. 1*, vurderes på baggrund af reglerne i offentlighedsloven.

Kontrolmyndigheden vil herefter kun skulle udlevere oplysninger, som er myndighedens egne, dvs. oplysninger, som myndigheden ligger inde med i relation til kontrolmyndighedens markedsovervågning af virksomheders overholdelse af tilgængelighedskravene eller vurderinger for undtagelse fra kravene, som kontrolmyndigheden har modtaget fra virksomheder, der påberåber sig disse. Der vil derfor både kunne være tale om oplysninger fra kontrolmyndigheden selv og oplysninger fra de virksomheder, som myndigheden fører kontrol med.

Bestemmelsen indebærer, at oplysningerne vil skulle udleveres i et tilgængeligt format, hvis forbrugeren anmoder herom. Ved tilgængeligt format forstås et format, som giver personer, der anvender hjælpemidler som f.eks. skærmlæser, mulighed for at se, læse og interagere med dokumentet

på en uafhængig og barrierefri måde. Et tilgængeligt format kan eksempelvis være en tilgængelig PDF-fil.

Bestemmelsen vil dermed medføre, at personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser har mulighed for at få adgang til de samme oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene og vurderinger for undtagelser, som andre personer ville få ved anmodning om aktindsigt i disse oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at kontrolmyndigheden ikke skal udlevere oplysninger efter *stk. 1*, i det omfang oplysningerne er omfattet af fortrolighedshensynet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse eller undtagelserne for aktindsigt efter offentlighedsloven.

Det følger af artikel 17 i markedsovervågningsforordningen, at markedsovervågningsmyndighederne skal respektere fortrolighedsprincippet, tavshedspligten og forretningshemmeligheder og skal beskytte personoplysninger i overensstemmelse med EU-retten og national ret.

Bestemmelsen vil medføre, at kontrolmyndigheden i visse tilfælde ikke vil skulle udlevere oplysninger efter det foreslåede *stk. 1*. Det vil gælde oplysninger omfattet af fortrolighedshensynet i markedsovervågningsforordningens artikel 17. Tilsvarende vil det gælde oplysninger, som efter offentlighedsloven vil være undtaget fra retten til aktindsigt, herunder også på baggrund af en vurdering af, om en anmodning kan imødekommes i henhold til meroffentlighedsprincippet. På den måde vil personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser kunne få adgang til de samme oplysninger, som i øvrigt vil kunne udleveres efter reglerne om aktindsigt, i et tilgængeligt format.

Til nr. 5

Tilgængelighedslovens bilag 3 indeholder procedurer for overensstemmelsesvurdering af produkter. Bilaget fastsætter derfor minimumskravene for den tekniske dokumentation, som fabrikanten af et produkt er forpligtet til at udarbejde i henhold til tilgængelighedslovens § 17, stk. 1, nr. 1. Det fremgår således af bilag 3, hvilke krav der er til intern produktionskontrol, teknisk dokumentation, fremstillingsvirksomhed og CE-mærkning og EU-overensstemmelsesvurdering. Det fremgår imidlertid ikke af tilgængelighedslovens bilag 3 hvilke krav, der er til bemyndigede repræsentanter.

Det foreslås, at lovens *bilag 3* affattes som bilag 1 til denne lov.

Den foreslåede ændring vil sikre korrekt implementering af tilgængelighedsdirektivets bilag IV.

I den foreslåede ændring af bilag 3 fastsættes det således i bilagets afsnit 5 om bemyndigede repræsentant, at fabrikantens forpligtelser i henhold til punkt 4 kan på dennes vegne og ansvar opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant, såfremt de er specificeret i mandatet. Dette vil medføre, at bilaget nu fuldt ud implementerer tilgængelighedsdirektivets bilag IV.

Til § 5

Det foreslås i § 5, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede ikrafttrædelse i § 5, stk. 1, er i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet regulering.

Bestemmelsen vil for de foreslåede ændringer i elsikkerhedsloven i denne lovs § 3, nr. 2 og 3, vedrørende Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, medføre, at udpegningen af de nuværende medlemmer af rådet ophører ved erhvervsministerens fastsættelse af nærmere regler for rådets sammensætning m.v. Det vil betyde, at de nuværende medlemmers udpegning kan ophøre uden at udpegningsperioden på 4 år er udløbet. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i produktlovens § 14 a, jf. denne lovs § 2, nr. 9, kan kontrolmyndigheden slutte sager om overtrædelse af produktlovgivningen med vejledning, forbud, påbud eller advarsel. Den foreslåede ikrafttrædelse vil medføre, at overtrædelser, der er begået før den 1. juli 2024, ikke vil have indflydelse på overtrædelser begået efter lovforslagets ikrafttrædelse den 1. juli 2024. Eventuelle overtrædelser af den gældende produktlov vil således ikke have betydning for kontrolmyndighedens valg af reaktion i forbindelse med en ny konstateret overtrædelse, ligesom tidligere overtrædelser, hvor den erhvervsdrivende er straffet for en lignende overtrædelse, ikke vil være at anse for gentagelse, jf. den foreslåede ændring af produktlovens § 37, stk. 2, nr. 3, jf. denne lovs § 2, nr. 13, hvor gentagelse anses for en skærpende omstændighed. Overtrædelser, der er begået før lovforslagets ikrafttrædelse, vil blive vurderet efter den gældende produktlov.

Det foreslås i § 5, stk. 2, at § 2, nr. 1-3, og § 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bestemmelserne vedrører implementeringen af EU-retsakter om henholdsvis maskiner og tilgængelighedskrav for produkter og tjenester.

Forordningen om maskiner trådte i kraft den 19. juli 2023 og finder delvist anvendelse i de kommende år frem mod endelig anvendelse den 20. januar 2027. Forordningens bestemmelser om markedsovervågning finder dog allerede anvendelse, idet de er gældende fra den 13. juli 2023. Markedsovervågningsbestemmelserne kræver imidlertid, at der fastsættes supplerende bestemmelser om bl.a. anvendelse af skjult identitet og straf for overtrædelser, for at de kan anses for at være fuldt ud anvendelige i dansk ret.

De foreslåede ændringer til produktloven i denne lovs § 2, nr. 1-3 vil sikre, at de nødvendige supplerende bestemmelser gennemføres. Idet dele af bestemmelserne i forordningen om maskiner allerede finder anvendelse, vil det derfor være nødvendigt, at de supplerende bestemmelser finder anvendelse snarest. Derfor foreslås det, at lovens § 2, nr. 1-3, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Tilgængelighedsdirektivet trådte i kraft den 28. juni 2019

med en frist for implementering i national ret den 28. juni 2022. Kravene i tilgængelighedsdirektivet finder dog først anvendelse fra den 28. juni 2025.

De foreslåede ændringer i tilgængelighedsloven som følge af denne lovs § 4, vil være med til at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til EU-retten for så vidt angår korrekt implementering af tilgængelighedsdirektivet. Idet implementeringsfristen for tilgængelighedsdirektivet er overskredet, vil det være nødvendigt, at de foreslåede ændringer i denne lovs § 4 finder anvendelse snarest. Derfor foreslås det, at lovens § 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 5, stk. 3, at regler udstedt i medfør af § 37, stk. 7, i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som ændret ved § 1 i lov nr. 782 af 4. maj 2021 og § 2 i lov nr. 2396 af 14. december 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 37, stk. 4, i lov om produkter og markedsovervågning, jf. denne lovs § 2, nr. 14.

Bestemmelsen vil medføre, at bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af § 37, stk. 4, forbliver i kraft, indtil de ophæves. Bestemmelsen er lovteknisk nødvendig af hensyn til rykningen af produktlovens § 37, stk. 7, som bliver til § 37, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 14.

Til § 6

Det fremgår af § 10 i fyrværkeriloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Den gældende fyrværkerilov er ikke sat i kraft i Grønland, men en tidligere gældende lov er sat i kraft. Ved anordning nr. 226 af 6. juni 1968 om ikrafttræden for Grønland af lov om fyrværkeri blev dagældende lov nr. 18 af 28. januar 1966 om fyrværkeri sat i kraft på Grønland.

Det fremgår af § 46 i lov om produkter og markedsovervågning, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovens regler om metrologi og akkreditering ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det fremgår af § 44 i elsikkerhedsloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 61 i lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Anordningshjemlen er ikke udnyttet.

Det foreslås i § 6, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed og vil indebære, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland med undtagelse af det foreslåede stk. 2.

I tilgængelighedsloven er anordningshjemlen for nuværende ikke udnyttet. Derfor foreslås det, at der ikke i denne lov fastsættes en territorialbestemmelse for ændringerne i tilgængelighedsloven, idet ændringerne derved får samme territoriale udstrækning som tilgængelighedsloven. Der er imidlertid behov for, at der i samarbejde mellem færøske henholdsvis grønlandske og danske myndigheder foretages en nærmere undersøgelse af, i hvilket omfang tilgængelighedsloven regulerer sagsområder, der er overtaget af henholdsvis Færøerne og Grønland. Udfaldet af undersøgelsen

vil afgøre, om og i givet fald hvilke ændringer, der vil skulle foretages i tilgængelighedslovens § 61 om territorial gyldighed.

I *stk. 2* foreslås det, at § 1 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lovens § 1 om ændring af fyrværkeriloven kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019, som ændret ved § 44 i lov nr. 799 af 9. juni 2020 og § 4 i lov nr. 782 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere må kun anvendes i perioden 27. december – 1. januar

1. I § 2, *stk. 4*, ændres »i perioden 27. december – 1. januar« til: »den 31. december og den 1. januar«.

§ 3. Erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om:

1-3) ---

4) forbud imod salg til personer under 18 år af fyrværkeri samt kemikalier, der kan anvendes til fremstilling af fyrværkeri,

2. I § 3, *nr. 4*, indsættes efter »18 år af fyrværkeri«: »og andre pyrotekniske artikler«.

5-13) ---

§ 7. Med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der

1) ---

2) overtræder § 2, *stk. 1-4*, eller

3) tilsidesætter oplysningspligten efter § 4, *stk. 2*.

3. I § 7, *stk. 1, nr. 2*, ændres »1-4, eller« til: »1 eller 2,«.

4. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) sælger eller anvender fyrværkeri beregnet til forbrugere i strid med § 2, *stk. 3* eller 4, eller«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

§ 2

I lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markeds-
overvågning, som ændret ved lov § 1 i lov nr. 782 af 4. maj
2021 og § 2 i lov nr. 2396 af 14. december 2021 foretages
følgende ændringer:

§ 2. ---

1)-40) ---

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes som nr. 41 og 42:

»41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maskiner.

42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om produktsikkerhed i almindelighed.«

§ 3. Loven finder anvendelse, medmindre der findes særlige bestemmelser med samme formål i anden lovgivning, som gennemfører eller supplerer EU-harmoniseringsretsakterne omfattet af § 2, *stk. 1, nr. 2-40*, og som på en mere specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og håndhævelsesaspekter.

2. I § 3 ændres »nr. 2-40« til: »nr. 2-41«.

§ 4. I denne lov forstås ved:

1)-4) –

5) Produktforordninger: Samlet betegnelse for forordningerne i § 2, stk. 1, nr. 25-40.

§ 9. –

Stk. 2-4. ---

§ 11. Kontrolmyndigheden har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til alle erhvervs-mæssige 112 lokaliteter¹¹³ og transportmidler, hvor der kan findes produkter, som er omfattet af denne lovs anvendelses-område. Adgangen omfatter tillige private lokaliteter, hvor elevatorer og andet løfteudstyr, trykbærende udstyr, elektrisk materiel og gasmateriel måtte være opstillet eller opbevaret, i det omfang det er påkrævet for at føre kontrol, jf. § 9.

Stk. 2. --- Kontrolmyndigheden kan kræve omkostninger forbundet med eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den erhvervsdrivende, der, jf. §§ 13 og 14, § 16, stk. 1, og § 16 a, træffes afgørelse over for i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 3-5. ---

§ 12. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. --- Kontrolmyndigheden kan kræve omkostninger forbundet med de eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den erhvervsdrivende, der, jf. §§ 13 og 14 og § 16, stk. 1, træffes afgørelse over for i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 4. --- Kontrolmyndigheden kan kræve omkostninger forbundet med indhentelse af erklæringer fra sagkyndige refunderet af den erhvervsdrivende, der, jf. §§ 13 og 14 og § 16, stk. 1, træffes afgørelse over for i forbindelse med undersøgelsen.

§ 21. Kontrolmyndigheden kan kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2, og §§ 16 a, 17 og 19, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf.

§ 36. Påbud eller forbud udstedt i medfør af §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2, og §§ 16 a, 17 og 19 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. ---

§ 14. ---

3. I § 4, nr. 5, ændres »nr. 25-40« til: »nr. 25-42«.

4. I § 9 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Kontrolmyndigheden kan føre kontrol med en erhvervsdrivendes procedurer for at sikre, at et produkt er i overensstemmelse med kravene i § 5, stk. 1, i det omfang den erhvervsdrivende skal have sådanne procedurer.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrollen med erhvervsdrivendes procedurer, jf. stk. 5.«

5. I § 11, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»Adgangen til enhver tid mod behørig legitimation med henblik på kontrol af en virksomheds procedurer, jf. § 9, stk. 5, eller regler fastsat i medfør af § 9, stk. 6, omfatter ikke transportmidler eller private lokaliteter og kan kun foregå mod forudgående retskendelse.«

6. I § 11, *stk. 2*, *2. pkt.*, § 20, *stk. 1*, § 21 og § 36, *1. pkt.*, ændres »§§ 13 og 14« til: »§ 13, § 14, stk. 1«.

7. I § 12, *stk. 3*, *2. pkt.* og *stk. 4*, *2. pkt.*, ændres »§§ 13 og 14« til: »§ 13, § 14, stk. 1,«.

8. I § 14 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Kontrolmyndigheden kan udstede advarsel for en overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør af denne

lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.«

9. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Kontrolmyndigheden kan slutte en sag om overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde, med vejledning, forbud, jf. § 13, § 16, stk. 1, og § 16 a, stk. 2, påbud, jf. § 14, stk. 1, § 15, stk. 2, § 16, stk. 2, § 16 a, stk. 1, og § 17, eller advarsel, jf. § 14, stk. 2.«

10. I § 17 ændres »ændre eller fjerne« til: »ændre, fjerne eller advare om«.

§ 17. Kontrolmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 18. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Stk. 2-5. ---

§ 37. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1)-5) –

6) overtræder eller undlader at efterkomme en afgørelse fra kontrolmyndigheden, jf. §§ 13 eller 14, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16a eller §§ 17 eller 19,

7)-11) –

Stk. 2. Når en overtrædelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 3-10, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpene omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det anses som skærpene omstændigheder, når

1) overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed eller sundhed,

2) overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge,

3) der er tale om gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse,

4) overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne med økonomisk vinding for øje eller

5) den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol.

Stk. 3. Har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen ved en eller flere handlinger overtrådt denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og en eller flere andre

11. § 18, stk. 1, affattes således:

»Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra et produkt er gjort tilgængeligt på markedet, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet, eller hvis der inden for en periode på 2 år er konstateret og dokumenteret tre eller flere tilfælde, hvor der fra onlinegrænsefladen er gjort produkter, som udgør en alvorlig risiko, tilgængelige på markedet målrettet brugere i Danmark.«

12. I § 37, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »afgørelse«: »eller anmodning«, »§§ 13 eller 14« ændres til: »§ 13, § 14, stk. 1« og »§ 16a eller §§ 17 eller 19« ændres til: »§ 16 a, §§ 17, 19 eller § 21«.

13. I § 37, stk. 2, ændres »13-40« til: »13-42«, i nr. 3 ændres »har begået en lignende overtrædelse,« til: »er straffet for en lignende overtrædelse eller«, i nr. 4 ændres »øje eller« til: »øje«, og nr. 5 ophæves.

14. § 37, stk. 3-5, ophæves, og i stk. 6, som bliver stk. 3, ændres »13-40« til: »13-42«.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 3-5.

love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 4. Har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, og medfører en af overtrædelserne idømmelse af fængselsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af fængselsstraffen. Det samme gælder, hvis nogen ved en eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og en eller flere andre love og overtrædelsen af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov medfører bødestraf og overtrædelsen af den eller de andre love medfører fængselsstraf.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 6. I regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Stk. 8. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 3

I ellsikkerhedsloven, som ændret ved § 42 i lov nr. 799 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 19. (Ophævet).

§ 25. Erhvervsministeren nedsætter Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed som et uafhængigt og sagkyndigt råd. Erhvervsministeren rådfører sig med rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

§ 26. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 10 medlemmer, som udpeges af erhvervsministeren efter indstilling. Formanden og 4 andre medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen, og 4 medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning inden for de relevante brancheorganisationer. Derudover udnævnes 1 medlem, der repræ-

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 19. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 16-18, oplyser Sikkerhedsstyrelsen om, hvordan foranstaltningerne er truffet og om effekten heraf.«

2. § 25 affattes således:

»§ 25. Erhvervsministeren kan etablere Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, som yder rådgivning til ministeren vedrørende den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om rådet, herunder om sammensætning og opgaver.«

3. § 26 ophæves.

senterer forbrugerinteresser. Medlemmerne skal tilsammen repræsentere et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.

Stk. 2. Medlemmerne udnævnes for en periode af 4 år med mulighed for genudnævnelse. Udtræder et medlem i løbet af perioden, udnævnes en efterfølger for resten af perioden, så rådet er fuldtalligt.

Stk. 3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden, som godkendes af erhvervsministeren.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen er sekretariat for rådet.

§ 34. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) ---
- 2) tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2, eller
- 3) ---

§ 13. ---

§ 49. ---

Stk. 2. Bringes de uoverensstemmende forhold ikke i orden inden for fristen, jf. stk. 1, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet inden for en nærmere angivet frist.

§ 51. ---

4. I § 34, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 13, stk. 2,«: »og § 19,«.

§ 4

I lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes i kapitel 2:

»§ 13 a. Erhvervsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og transportministeren udarbejder retningslinjer og redskaber til mikrovirksomheder til brug for virksomhedernes opfyldelse af tilgængelighedskravene i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.«

2. I § 49 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende, der handler med produkter, at bringe følgende forhold i orden inden for en nærmere angivet frist:

1) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering eller §§ 42-44 i denne lov.

2) Der er ikke anbragt CE-mærkning.

3) Der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring.

4) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt.

5) Den tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig.

6) De i § 19, stk. 2, eller § 26, stk. 1, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige.

7) Et eller flere af de øvrige administrative krav til fabrikanten eller importøren i §§ 16-21 og §§ 24-28 er ikke opfyldt.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 49, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »eller 2«.

4. Efter § 51 indsættes i kapitel 7:

»§ 51 a. Kontrolmyndigheden skal efter anmodning udlevere myndighedens egne oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og vurderinger for undtagelse efter § 9, jf. § 8, til forbrugerne i et tilgængeligt format, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden skal ikke udlevere oplysninger efter stk. 1, i det omfang oplysningerne er omfattet af fortrolighedshensynet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsovervågning og produktoverensstemmelse eller undtagelserne for aktindsigt efter offentlighedsloven.«

5. *Bilag 3* affattes som bilag 1 til denne lov.